

நானாம்

கதை நீதிக்கியச் சுற்றிதை

விலை:
ரூபா 100/-

232

பன்முக எழுத்தாளர்
தேவகி கருணாகரன்

ஸ்ரீரங்கி மூலம் விரிவும் ஒழுகும் பொவை கானம்!

ஒளி:20
சுர்:04

232

நூனம் பத்திவுகள் முழுமூலம் பறவது ரூபாம்!

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கூடியால் கலைப்பயநக்கும்
கவியிடமிருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் விழங்கிறுக்கும் குருட்ரெல்வாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழுமம்

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. நூனசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : நூனம் நூனசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : நூனம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKLX (மனியோட்டர்லூஸ் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபார் கந்தோரில் மாற்றக்கூழ்யதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/- நாறு வருடம் : ரூ 5,000/- நாயுள் சந்தா : ரூ 20,000/- ஒரு வருடம் Australia (AU\$) 50 Europe (€) 40 India (Indian Rs.) 1250 Malaysia (RM) 100 Canada (\$) 50 UK (£) 40 Singapore (Sin. \$) 50 Other (US \$) 50

① நூனம் சஞ்சிதகையில் இருக்குமாறும் உடைப்பு
கணின் நகுத்துக்குநக்கு அவற்றை ஏழிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.

② புதைப்பயிற் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூத்தமதீபி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக ஒத்தைத்தலேவண்டும்.

③ இருக்குத்திற்குத் தேர்வாகும் உடைப்புகளைச்
சொல்வதற்குத் தீவிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

④ உடைப்புகள் கணினிபில் தட்டுச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சல்களில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இட்டினாள்டே.....

- கவியதகள்

ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	04
த. அஜந்தகுமார்	10
தவராசா செல்வா	18
சமரபாகு சீனா உதயகுமார்	18
வ.ந. கிரிதரன்	21
கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்	23
ச. முருகானந்தன்	28
ராணி சீதரன்	32
மாவனல்லை எம்.எம்.மன்ஸுலர்	32
அம்பலவன் புவனேந்திரன்	45
- சிறுகதைகள்

தேவகாந்தன்	07
பிரமிளா பிரதீபன்	15
இனுவையூர் ஆ. இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன்	22
குசை எட்வேட்	29
- கட்டுரைகள்

க.எஸ்.சுதாகர்	03
தி. நூனசேகரன்	05
வாக்கரைவாணன்	11
என். செல்வராஜா	19
கலாநிதி சண்முகச்சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்	24
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்	35
- பத்தி

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	40
தமிழ்மணி மானா மக்கீன்	43
- சமகால கலை லைக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாபூஷணம் பொன்னுத்துரை	46
- வாசகர் பேசுகிறார்

	48

அட்டைப்பட ஒன்யீம் : மும்தாஸ் ஹபிஸ்

இந்தியர் பக்கம்

யாழ். புத்தகத் திருவிழா - 2019

வடமாகாண ஆளுநர் கலாந்த சூரேன் ராகவன் அவர்களின் எண்ணக்கருவிற்கு அமைய யாழ். நகரில் புத்தகத் திருவிழா யாழ்வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஒக்லஸ் 27ஆம் முதல் செப்டெம்பர் 1ஆம் திகதிவரை கோலாகலமாக நடந்திருவிட்டது. இந்த வருடம்தான் ஒரு முழுமையான புத்தகக் கண்காட்சி முதன்முதலில் யாழ் மண்ணில் நடைபெற்றுள்ளது. இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சியில் முப்பது நூல்விற்பனையாளர்கள் காட்சிக்கூடங்களை அமைத்திருந்தனர். இலங்கையின் நூல்பதிப்பாளர்கள், இருக்குமதியாளர்கள் மற்றும் விற்பனையாளர்கள் இன்னாந்து இந்தக் கண்காட்சியை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் வருடாவருடம் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா மண்டபத்தில் பிரமாண்டமான புத்தக விழாவை நடத்துபவர்கள்.

இந்தப் புத்தகக் கண்காட்சியின் முக்கிய அமைப்பாளராக விளங்கியவர் பிரபல புத்தக இருக்குமதியாளரும் விற்பனையாளருமாக விளங்கும் பூபாலசிங்கம் புத்தகநிலையை அதிபர் **திரு. யூ. ரீதாரஷ்** அவர்கள். தொடக்க விழாவன்று அவர் கருத்துத் தெரிவித்தபோது “இந்த வருடந்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இந்த மண்ணில் எவ்வளவுதாரம் இது வெற்றி அளிக்குமோ தெரியவில்லை. நல்லூர் திருவிழாக் காலத்தில் இது நடைபெறுகிறது. அதனால் பலரும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருவார்கள், இங்கும் வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம். பாடசாலை விடுமுறைக்காலம், அதனால் பாடசாலை மாணவர்களின் வரவு எப்படி இருக்குமோ தெரியவில்லை. இது ஒரு பரிசார்த்த முயற்சி. இதிலே பெறும் அனுபவங்களைக்கொண்டு அடுத்து வரும் வருடங்களில் மேலும் சிறப்பாக நடத்தலாம். இந்தக் கண்காட்சியைத் திறம்பட நடத்தவேண்டும் என்பதில் ஆளுநர் முனைப்பாக இருக்கிறார். அவர் பாடசாலைகளுக்கும் உள்ளுரூபாடி மன்றங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் இது தொடர்பாக அளிவிட்டதல் விடுதிதிருக்கிறார். இதற்கான நிதியும் ஒதுக்கத் தந்துள்ளார். இது எமக்குப் பெரிய பலமாக இருக்கிறது” என மகிழ்ச்சியுடன் கூடினார்.

யாழ் கண்காட்சியில் பூபாலசிங்கம், சேமமு, யுனிலங்கா, ஜெயா புத்தக நிலையம், குமரன் புத்தக இல்லம், புக்ளின், ஸ்ரீலங்கா புக் டிப்போ, அநூர் பப்பிளிகேசன் ஆகிய தமிழ் விற்பனையாளர்களும் விலைத் திருப்பாக, சமரநாயக்கா, சரசவி, கொடகே உட்பட பல சிங்கள் விற்பனையாளர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். இவற்றைவிட நியுசென்சரி புக் ஹெவல், கவிதா புத்தக நிலையம் உட்பட சில இந்திய நிறுவனங்களும் கலந்து கொண்டன. புத்தகத் திருவிழாவின் எல்லா நாட்களிலும் மக்கள் கூட்டம் நிறமிட வழிந்தது. எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், வாசகர்கள் எனச் சகல தரப்பினரும் புத்தகங்களைத்தேடி வாங்குவதையும் காணமுடிந்தது. இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இந்தப் புத்தகக் காட்சிக்குப் பலரும் வந்திருந்ததையும் அவதானிக்க முடிந்தது. புக்ளின் அதிபர் **திரு. மோகன்** கடற்ற சில வருடங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருங்கிணைந்த ஒரு பெரிய நூற்காட்சி நடத்தப்படவேண்டுமென்பது பற்றி பேசியும் முயற்சித்தும் வந்தவர். தற்போது அவரது விருப்பம் நிறைவேறியிருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

எமது பார்கவைபில், ஈழத்து நூல்களுக்கென தனியான பகுதி எந்தவாறு விற்பனைக் கூடத்திலும் இல்லாதது ஒரு குறைபாடாகவே தெரிந்தது.

கொடகே விற்பனை நிலையத்தில் மும்மொழி நூல்களும் விற்பனைக்கு இருந்தன. அதற்கான விளம்பரத்தையும் அங்கு காணமுடிந்தது. கவிஞர் **மேமங்கல்** இந்த நிலையத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்து சுறுசுறுப்பாக இயங்கியவன்னம் இருந்தார். கொடகே வெளியீடுகளான ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களையும் மொழிபெற்புத் தமிழ் நூல்களையும் பலர் தேடிவாங்குவதை மேமன்கவி உற்சாக்கத்துடன் குறிப்பிட்டார். அதனை அங்கு அவதானிக்கவும் முடிந்தது.

மொத்தத்தில் இந்தப் புத்தகத் திருவிழா ஒரு வெற்றி விழாவாகவே நடந்து முடிந்திருக்கிறது. இந்தப்புத்தகத் திருவிழா, ஒரு புத்தகக் கலாசாரத்தை மீண்டும் வடபுலத்தில் கட்டியெழுப்ப உந்துசக்தியாக அமையும் என்பதற்கான அறிகுறிகளைக் காணமுடிந்தது.

பன்முக எழுத்தாளர் தேவகி கருணாகரன்

பெண் எழுத்தாளர்களில் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் எழுதுபவர்கள் மிகக்குறைவு அத்தகைய பாண்டித்தியம் பெற்றவர் தேவகி கருணாகரன். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர். சண்டிக்குழி மகளிர்கல்லூரியில் ஆங்கிலமொழியில் கல்விபயின்றவர். தந்தையாரின் தொழில் நிமித்தம் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களில் வாழ்ந்திருக்கின்றார். அதனால் சிங்கள மொழியிலும் ஓரளவிற்குப் பரிசுசமயானவர். தற்போது அவஸ்திரேவியா - சிட்னியில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இவரது கணவர் டாக்டர் கருணாகரனின் பணிநிமித்தம் முதலில் நெஜீரியாவிற்கு 1981ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்தார். அங்கே இவர் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அங்கிருந்து அவஸ்திரேவியாவிற்கு வந்து தற்போது 35வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இவரது கணவர் அவஸ்திரேவியாவில் Oral & Maxillo Facial Surgery என்கின்ற பிரிவின் தலைவராகப் பணியாற்றிய காலங்களில், இவர் அவஸ்திரேவியாவில் பாதுகாப்பு இலாகாவில் பணிபுரிந்தார். 15 வருடங்கள் உழைப்பின் பின்னர் தற்போது ஒய்வுநிலையில் இருக்கின்றார்.

இளமைக் காலத்தில் கலை இலக்கியங்களில் ஆர்வம் இருந்தாலும், அப்போதைய சூழ்நிலை அவருக்கு பெரிதும் இடம் கொடுக்கவில்லை. தன் பதின்ம வயதுகளில் நாடகங்களை எழுதி இயக்கி தனது உற்றும் சுற்றத்தாருக்கு நடித்தும் காண்பித்திருக்கின்றார். பின்னர் இவரது ‘இசையும் கதையும்’ படைப்புகள் பல இலங்கை வாளையிலில் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. இவை ‘வளரும்பயிர் முளையிலே தெரியும்’ என்பதற்கான கட்டியங்கள் ஆகும். இருப்பினும் பணி ஒய்வின் பின்னர்தான் இவரால் புனைக்கதைத் துறையில் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

‘எழுத்து எழுத்தாளர்களில் இவருக்கும் ஒரு இடம் உண்டு’ என எஸ்.பொ அவர்களால் விதந்துரைக்கப்பட்டவர். இவரது படைப்புகளில் - இலங்கையில் தமிழ்மக்களுக்கு நேர்ந்த அவலங்கள் / அதனால் எழுந்த துயரங்கள் வலிகள், மனிதநேயம், பண்பாடு, புலம்பெயர் வாழ்மக்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் / பிரச்சினைகள் என்பவற்றைக் காணலாம். இவரது ‘அன்பின் ஆழம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் 12 சிறுகதைகள் உள்ளன. ‘மித்ர’ வெளியீடாக வந்திருக்கும் இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் உள்ளாட்டுப் போரினால் புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழ்மக்களின் வாழ்வைப் பேசுகின்றன. இவரது சிறுகதைகளில் - கதைகள் கொண்டிருக்க வேண்டிய அனைத்துப் பண்புகளையும்--கரு, மொழிநடை, பாத்திரவார்ப்பு, வர்ணனை, கதையின் ஒட்டம், உண்மைத் தன்மை--காணலாம். அவரின் ஆழமாகிறைந்த படைப்புக்களை ‘அன்பின் ஆழம்’ தொகுப்பில் தரிசிக்கலாம். ‘தீவிரமான சோதனை முயற்சிகளுக்கு முனையாமல், மொழியைக் கொண்டு பயம்காட்டாமல், படம் காட்டாமல், தெளிந்த ஒழுங்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கதைகள்’

கே.எஸ். சுதாகரன்

என இத்தொகுப்பிற்கு அணிந்துரை எழுதிய நாஞ்சில் நாடன் கூறுகின்றார். ‘இவரது அன்பின் ஆழம் தொகுப்பு வெளிவந்தபோது – அதன் அட்டை தொடக்கம், ஒவ்வொரு ஒற்றைவரை தனது எதிர்பார்ப்பு முழுமை அடையவேண்டும் என்பதிலே பிடிவாதம் காட்டினார். அவருடைய ஆர்வத்தின் இன்னொரு ஸ்திதியே அது என நான் சமாதானம் அடைந்தேன்’ என்கின்றார் தொகுப்பிற்கு முன்னே எழுதிய எஸ். பொ. இவரது அத்தொகுப்பிற்கு சமீபத்தில் மறைந்த ‘யுகமாயினி’ சித்தன் ஒவியம் வரைந்திருக்கின்றார்.

தொடர்ச்சியாக எழுதிவரும் இவரின் படைப்புகள் வீரகேசரி, தினக்குரல் பத்திரிகைகளிலும் ஞானம், ஜீவந்தி, கலைமகள், கணையாழி சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தவண்ணம் உள்ளன. இவரது ஆரம்பகால படைப்புகள் அவுஸ்திரேலியா பட்டதாரிகள் சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்ட ‘கலப்பை’ சஞ்சிகையில் வந்தன. இவரது ஆங்கிலச் சிறுகதைகளை Canadian Tamil mirror, <http://www.indianlink.com.au/>, <https://www.smashwords.com>, என்பவை வெளியிட்டுள்ளன. மற்றும் பிரதிவிபி போன்ற இணையத் தளங்களிலும் எழுதிவருகின்றார்.

இவரது சிறுகதைகள் பலபரிசுகளை வென்றிருக்கின்றன. 100 சொற்கள் கொண்ட ஆங்கிலச் சிறுகதைப் போட்டிகளில் இவரது சிறுகதைகள் தெரிவசெய்யப்பட்டுள்ளன.

இவர் தற் போது சிட்னி – தமிழ் முத் தபிரசைகள் சங்கத் தில் முக்கிய உறுப்பினராக இருக்கின்றார். அங்கே இவர் பல நாடகங்களை எழுதி இயக்கியும் இருக்கின்றார். அத்துடன் அவுஸ்திரேலியாவில் இயங்கிவரும் SBS (Special Broadcasting Service) தமிழ்ப்பிரிவிலும், ATBC வானொலியிலும் இவரது பல சிறுகதைகள் ஒலிபரப்பாகியிருக்கின்றன.

எழுதுவதற்கான பல பயிற்சிப்பட்டறைகளில் பங்குபற்றியிருக்கும் இவரது படைப்புகள் ‘செய்நேர்த்தி’ கொண்டவை. நிறைவுதரும் படைப்புகள். கச்சிதமான படைப்புக்களை (perfection) தரவேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டவர்.

இவரது blog :<https://thevakieskatpannaikal.wordpress.com>

‘எழுத்து வாசகர்களின் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமன்றி மனிதவாழ்வைச் செழுமைப்படுத்தும் நோக்கையும் கொண்டதாக அமையவேண்டும்’ என்கின்றார் இவர்.

ஓஓஓ

களங்காண வீரிரல்லாம்
கச்சைகட்டி நிற்கின்றார்கள்
கிழவரும் கோதாவுக்குள்
தொடையிலே அழத்துக்கொண்டு
விட்மாட்டேன் வாடா பார்ப்போம்
வீழ்த்துவேன் என்றவாறு
புழுதிமன் கிளப்பிக்கொண்டு
படையோடு வந்துள்ளாரே!

தம்பியுடையான் படைக்குஞ்சான்
தம்பி - உடைத்தும் வெளிவந்தான்
செம்மையாய்க் கொடிபிழுத்தும்
களம்புகுந் துள்ளார் வீரர்
அம்மாவும் வருவாளன்று
ஆரூடங் கூடவுண்டு
சும்மாவும் தீருக்கமாட்டாச்
சிறுவரும் வரிந்துகட்டி
ஜம்மென்று வந்தேயுள்ளார்
சமருக்கு என்னே கோலம்!

ஞானாவு
ஞானிதான்

நோ
கூ
கூப்பு
போ

யானைகள் ஓன்றோடொன்று
தோள்வலுப் பார்க்க - மொட்டும்
தேனுள்ளே தில்லையென்று
தெரியாத வாறுமுடி
பாழ்ப்பட்டுப் போவோமென்ற
யத்தினால் பொய்யாய் மின்ன
யேக்களும் வாய்ப்புத்ததுப்
பேசாத நிலைமை கானும்

அடிப்பி சண்டைவந்தால்
ஆவது என்னவென்றே
அறியாத ஆட்டுக் கூட்டம்
ஜயகோ! என்று வானை
அண்ணாந்து பார்த்தவாறு
அடிமுடி தெரியாதொன்றி
நடங்குதல் கண்டால் பாவும்
நாமென்ன செய்யவென்று
படைத்தவன்கூட முற்றும்
பயந்துபோய் நிற்கின்றானே!

கிள்வாண்டுக்கான (2019)

கொட்டை வாழ்நாள் சாதனங்யாளர் விருது பெறும் நிருமத் பத்மா சோமகாந்தன்

- தி. ஞானசேகரன்

ஆழத்தின் முத்த பெண் படைப்பாளகளில் ஒருவரான திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் 05-03-1934 அன்று ஓர் அந்தனைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவரது தந்தை பெயர் பிரம்மன் பஞ்சநாடேஸ்வரக்குருக்கள். தாயார் ஶ்ரீமதி அமிதாம்பிகை அம்மாள். பத்மா தனது ஆரம்பக் கல்வியை இந்து தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் அதன்பின்றி இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும் கற்றவர்.

சிறுவயதிலே இவர் யாழ்ப்பாணம் சிவன் கோவிலில் நடைபெறும் சி.எல்.மணிபாகவதரின் கதாப்பிரசங்கங்களை தாயாருடன் சென்று கேட்பாராம். அதனால் தனக்கு தமிழ் ஆரவும் ஏற்பட்டதாகக் குறிப்பிடும் திருமதி பத்மா, ஏழாம் வகுப்பில் படிக்கும்போதே வீரகேசரி, ஸமகேசரி, சதந்திரன் பத்திரிகைகளின் சிறுவர் பகுதிகளில் எழுதுவதை ஆரம்பித்தார்.

இவர் சிரேஷ்ட தராதர வகுப்பில் படிக்கும்போது என்றி. சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக்கொண்ட சதந்திரன் பத்திரிகை ஒரு சிறுகதைப்போட்டியை நடத்தியது. இதுவே இலங்கையின் முதலாவது சிறுகதைப் போட்டியாகக் கருதப்படுகிறது. அந்தப்போட்டிக்கு இவர் ‘இரத்தபாசம்’ என்ற கதையை அனுப்பிவைத்தார். அக்கதை முதற்பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. அந்தப் போட்டியில் இவர் ‘புதுமைப்பிரியை’ என்ற புனைபெயரில் பங்குபற்றியிருந்தார். பரிசுபெற்ற முதற்சிறுகதைமூலம் படைப்பு இலக்கிய உலகில் பிவேசித்தவர் பத்மா. இந்தப்போட்டியில் டானியல் இரண்டாம் பரிசினையும் டொமினிக் ஜீவா மூன்றாம் பரிசினையும் பெற்றனர்.

1956இல் காலிமுகத்தில் தமிழ்த் தலைவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் நடத்தியபோது இடம்பெற்ற தாக்குதல் சம்பவத்தின் பின்னணியில் ‘புத்தன் பரம்பரை’ என்ற ஒரு சிறுகதையை எழுதினார் பத்மா. தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான ஒரு கதையை அதுவும் அந்தப்பிரச்சினை எரியத் தொடங்கிய 1956இலேயே இவர் படைத்திருப்பது ஆச்சரியம்தான். மேத்தானந்தா என்ற இனவாதியை அடுத் பெயரில், சித்திரித்து அந்தக்கதையை இவர் எழுதியிருந்தது பெரும் துணிச்சலான விடயம் என அக்காலத்தில் விமர்சகர்களால் விதந்து பேசப்பட்டது.

திருமதி பத்மாவின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் பின்புலமாக சில சமூகப்பின்னணிகள் இருந்திருக்கின்றன. பெரியதந்தையார் பிரம்ணி தி. சதாசிவம் தற்காலத்திலிருக்கும் கல்விப்பணிப்பாளர் தகுதிக்குரிய வித்தியாதரிசகர். அத்துடன் கலவிமான். யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கப்பட்ட ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச்சங்கத்தின் ஸ்தாபகர். தாய்மாமன், பிரம்மன் மு. சபாரதத்தின் அக்காலத்தில் வெளியான ‘கவிகலாதீபம்’ என்ற பத்திரிகையை வெற்றிகரமாக நடத்தியவர்.

மாணவப் பருவத்திலேயே பத்மா சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகத் திகழந்தவர். தமிழரசுக்கட்சியின் மேடைகளில் பேசியிருக்கிறார். இப்படி இவரது மேடைப் பேச்சைக் கேட்கவந்து அறிமுகமானவர்தான் இவரது கணவரான சோமகாந்தன்.

செல்வி பத்மா ஆசிரிய நியமனம் பெற்று பின்ற ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக தொழிற் தகைமையைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரே முதன்முதலில் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சிபெற்ற அந்தணக்குலப் பெண்மணியாவர். ஆசிரியையாகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்து முதலாம் தர அதிபராகப் பணிபுரிந்து உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளராக பதவி உயர்வுபெற்று ஓய்வு பெற்றவர் திருமதி பத்மா.

1954இல் மாணவியாக சதந்திரனில் எழுதுத்தொடங்கிய பத்மா, வீரகேசரி, ஸமகேசரி, தினபதி, தினக்குரல், உதயன், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் புதுமை இலக்கியம், சிற்பியின்

கலைச்செல்லி, மற்றும் மல்லிகை, ஞானம், இலங்கை விகடன், தமிழகத்தில் வெளி யான தாமரை, கல்கி, கலைக்கத்திர் முதலான வற்றிலும், அமைப்புகளின் ஆண்டுமலர்கள், சிறப்புமலர்கள், நினைவு மலர்கள், மாநாட்டு, கருத்தரங்கு மலர்களிலும் எழுதியிருப்பவர்.

பத்மாவின் எழுத்துலகத்தின் தொடக்கம் சிறுகதைதான். பல சிறுகதைகளும் அதேசமயம் ஏராளமான கட்டுரைகளும் எழுதியிருக்கும் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சாதனைப்பெண்கள் பற்றியும், கலைக்கேசரியில் 75 இற்கும் மேற்பட்ட இசை வல்லுனர்களையும் பற்றி எழுதியிருப்பவர்

கடவுளின் பூக்கள், வேள்வி மலர்கள், புதிய வார்ப்புகள், கரும்பலகைக்காப்பியங்கள், இற்றைத்திங்கள் முதலான சிறுகதைத்தொகுப்பு களை வரவாக்கியிருக்கும் இவர், இந்நால் களுக்காக தமிழ் நாடு வில்லி தேவசிகாமணி பரிசு, சென்னை இந்து நாளிதழின் பாராட்டு, சார்க் மகளிர் சங்கத்தின் பரிசு, வடக்கு - கிழக்கு மாகாண அமைச்சின் சாகித்திய பரிசு பெற்றிருப்பவர்.

இவைதவிர் ‘ஸமத்து மாண்புறு மகளிர்’ பற்றிய நூலை 2002இல் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஸமத்து தமிழ்ப் பெண் ஆளுமைகள் என்ற நூலையும் வரவாக்கியிருக்கிறார்.

சிறுவர் இலக்கியமும் படைத்திருக்கும் பத்மா, சிறுவர்களுக்காக ‘அனுமான் கதை’ என்ற நூலையும் தந்திருக்கிறார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற கவாமி சின்மாயான்திரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியிருக்கிறார்.

திருமதி பத்மா ஒரு பெண் னியச் சிந்தனையாளர் பெண்ணின் குரல் சுஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராகப்பணிபுரிந்துள்ளார். வாளொலி, காணொளி ஊடக காலி உரைகள், விவாதங்களில் பங்குகொண்டு பெண்களின் மேம்பாட்டுக்கான கருத்துக்களை முன்வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

ஊடகத் துறையில் கடமையாற் றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நன்மைகளைக்கவனிப்பதற்குமாக இயங் கிய ‘ஊடறு’ என்ற அமைக்குத் தமைமதாங்கி சிலகாலம் வழிநடத்தியுள்ளார்.

திருமதி பத்மா ஆங்கிலத்திலும் எழுதும் திறன்வாய்ந்தவர். உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ் மக்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியை வாசிக் கத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சமய நெறிகளையுமாவது தெரிந்திருக்கவேண்டும்

எனக்கருதி அவர்களுக்காக Stories from Hindu Mythology என்ற நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

இவரது கணவன் திரு. சோமகாந்தன் அரசபணியில் உயர்பதவி வகித்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் இயங்கு சக்தியாக இருந்தவர்களில் முக்கியமானவர். திருமதி பத்மா கணவரது இலக்கியச் செய்ப்பாடுகளுக்கெல்லாம் உற்ற துணையாக இருந்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய பெண் ஆளுமையாக இயங்கியவர்.

இத்தகைய சிறப்புகள்மிக்க திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது பெறுவது பெருமைக்குரியது. மேலும் அவர் பல்லாண்டுகாலம் வாழவேண்டும் அவரது பணிகள் தொடரவேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

○○○

பகிர்வோம்....

ஸமூழ் தமிழும்

யாழ்ப்பாணத்தை அரசாட்சி செய்த மன்னன் ஒருவனுக்கு மந்திரியாக வுவனேகபாகு என்னும் ஒருவர் விளங்கியுள்ளார். இம்மந்திரி கல்வியில் மகா வல்லபர்.

புவனேகபாகு ஒரு தருணத்தில் மன்னனுடன் மாவிட்டாரும் நந்தசாம் கோயிலுக்குச் சென்றுள்ளார். அத்தருணம் நண்பகல் ஆதலால் பூசகராக இருந்த சிதம்பர தீட்சுதின் மகனான சன்னமனத்துவர்கள் மிகுந்த சுறுசுறுப்புடன் உணவு பரிமாறியுள்ளார்.

சின்மனத்துவர்கள் பரிமாறிய ஒவ்வொரு பதார்த்தத்துக்கும் ஒவ்வொரு பாட்டை மந்திரி புவனேகபாகு பாடியுள்ளார். இப்பாடல்களில் அனேகம் தற்காலத்தில் கிடைக்காதபோதும் இருபாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

கேள்வி என்பது என்னும் கீழ்க்கண்ட வினாவையும் தொகை வருந்தார்யும் – நன்னாரு(ண்)ண அன்னமனத் தந்தாள் லாதரவு தந்தான்ற சன்ன மனத்தான் செயல்

சன்ன மனத்தான் செயும்வருந்தற் சாற்றுநச் சன்னதனை வின்னேனா ரூந்தறுந்தால் –

உன்னலைவாய்

வெற்பதனைக் காவியமித்து வேலைக்கடை தேயலைதல் அற்பமெனத் தன்னுவரே யாம்

காலம் என் நினைவின் தடங்களை இரண்டு தடவைகள் மீள்மீஸப் பதித்துச்சென்ற இடம் இதுதான். தேசவரரபத்தில் அதனாலேயே இந்த இடம் பெரும் வரலாற்று முக்கியவத்துவம் கொள்கிறதெனக் சொல்லமாட்டேன். என்றாலும், இங்கே தகர்ந்திருப்பது என் வாழ்வின் இறுதி நம்பிக்கையாக இருக்கிறவகையில், இது என்னளில் பெரும் முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

இதே இடத்தில்தான் சமாதானம் நிலவிய அந்த 2003ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ஒரு நீண்ட காலத்தின் பின்னால் அவளை நான் சந்தித்தேன். அப்போது அவளுடைய அகன்ற நெற்றியிலே குங்குமப்பொட்டு இருந்திருந்தது. சுரிதாரின் துப்பட்டா மறைத்திருந்த கழுத்தில் கொடியும் இருந்திருக்கலாம். அதற்குமேல் அவளது இடது கைவிரலின் மோதிரம் குறித்து என்கவனம் படரவில்லை.

வெள்ளவத்தை மார்க்கட்டுக்கு நேர் எதிர்ப்புறத்தில், திரும்பித் திரும்பிச்சென்று கடற்கரையை அடைந்த தெரு அது. அதன் மூலையிலிருந்த செருப்புக்கடையை நான் தாண்டிச்சென்ற வேளையில், 'கேக்கேல்லப்போல்' என்றபடி விரைந்து பின்னால் வந்த தொனியில் அவசரமாய்த் திரும்பினேன். எதிரில் வந்து சிரித்தபடி நின்றாள் அவள்.

அவளை எனக்கு ஞாபகமிருந்தது. பள்ளியில் இரண்டு முன்று வகுப்புகள் கீழே படித்தவள். அந்தக்காலத்தில் கவனத்தை ஈர்க்கும் எந்த அறிவார்த்த, உருவார்த்த அம்சங்களும் அவளிடத்தில் இருந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு அவள் மிக ஆழகானவளாய்த் தோன்றினாள். அதுவரை என்மனம் உணர்ந்திராத ஓர் உணர்வுவலயத்தை காலம்களாகக் கடந்திருந்த அக்காலத்திலும் மெல்லிய மயிலிறகால் வருடுவதுபோன்ற சுகத்தைச் செய்தது. ஓர் இழப்பின் பெருந்துக்கழும் மனத்தில் படர்ந்தது. பள்ளிபோய் வரும்வழியில் எதிர்ப்பும் போதெல்லாம் விருப்பமான பார்வைகளில் அவள் விட்டிருந்த தூதுகளை ஒழுகலாற்றுக் கரிசனத்தோடு எவ்வளவு உதாசீனம் செய்திருக்கிறேன் நான்!

'கூப்பிட்டது காதிலவிழேல்ல.' மன ஆழ்ச்சியின் முகவிறுக்கம் தளர்த்தி மெதுவாய்ச் சொன்னேன். மேலும் உரையாடலுக்கு ஊடுவிடும் வகையில், 'இப்ப எங்க... கொழும்பிலயோ இருக்கிறியன்?' என்றேன்.

'ஓம், இஞ்ச... வெள்ளவத்தையிலதான். ஹம்டன் லேனில்.'

'என்ன செய்யிறியன்?'

'செய்யிறதென்னத்தை, சம்மாதான் இருக்கிறன்.'

'அவர்...?'

'றட்மலானயில். ரீச்சிங் பண்ணுறார். நீங்கள் இப்ப எங்க...?'

'நோர்வேயில்.'

‘குடும்பமாயோ?’

ஒர் வெறுமையின் அலைத்திரட்சி உள்ளத்தில் திடைகந்தெழுந்தது. அடக்கிக்கொண்டு, ‘ஓ... எல்லாரும் அங்கதான்’ என்றேன்.

‘ஊர்ப் பக்கம் போகேலல்யோ?’

‘வந்தது அதுக்குத்தான்? கொழும்பில கொஞ்ச வேலையிருக்கு. முடிச் சிட்டு போட்டுத்தான் வெளிக்கிடுவன்.’

‘இனி எப்ப பயணம்?’

‘கொஞ்ச நாள் நின்டுதான்போவன்.’

‘நேரமிருந்தா ஒருக்கா வீட்டுப்பக்கம் வாருங்கோவன். நம்பர் 16, ஹம்டன் லேன்.’

‘16 ஹம்டன்லேன்தான்? கட்டாயம் வாறன்.’

ஊர் போய்வந்து மறுபடி கொழும்பில் நின் றிருந்த பொழுதில் பயணத்துக்கு இரண்டுமுன் று நாட்களுக்கு முன்னர் அவளது வீட்டுக்குப் போனேன். ஆற்றேழு வயதில் ஒரு பையனும், அவனுக்கு ஏற்குறைய இரண்டிரண்டு வயது குறைந்த இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும், தாயாரும் கூடவிருந்தனர். ஒரே பள்ளியில் படித்ததாய்ச் சொல்லியபோதிலும் தாயின் பார்வையில் கொஞ்சமும் வரவேற்பிருக்கவில்லை. வீட்டுக்கு வரக்கூடியவளவான ஒருபழக்கம், பள்ளிச் சிறேகித்திலிருந்து தொடர்வதாய்க் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ள, அவற்றிற்கிடையிலான கால இடைவெளி இருக்கவில்லையென்று அவள் எண்ணியிருக்கக்கூடும். அவள் கண்களிலும் எதனாலோ ஒருபதற்றமும், அச்சமும் மௌலிய இறங்கத் துவங்கியிருந்தன. அது என்னை இடைஞ்சல் செய்தது.

ஒருமேசை, அதன்மேல் ஒரு 18 இஞ்சிர்வி, முன்று கதிரைகள், ஒரு பழைய நீலமான சோபா, ஒரு அலுமாரி, அதிலொரு சின்ன அலார மணிக்கூடு மட்டுமாயிருந்த அந்தக் கூடத்தில் அவளது அச்சமும் பதற்றமும் எதன்மேலானதாய் இருக்கக்கூடுமென நான் அதிசயத்தோடு எண்ணினேன். ஒருவேளை உயிர்த்துடிப்புடனிருந்த மூன்றுபிள்ளைகளின் தாயான் அவளது மகள்தான் காரணமோ?

அது தெரிந்த பொழுதில் எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. ஆனாலும் அவளது எந்த அபிப்பிராயமும், மனதிலையும் அங்கே எதுவித செல்வாக்கும் பெற்றிருக்கவில்லையென்பதை சென்ற சிறிது நேரத்திலேயே உணர்ந்துகொண்ட எனக்கு, அவளது அச்சம் பதற்றம் இரண்டையும் சற்று உச்சப்பிப் பார்க்கிற ஒரு குரூரமன்றிலை உருவாகியது. அவளுடனான எனது பேச்சு பார்வை நெருக்கங்கள் நெருக்கமடைந்தன. அது, அதைவிட அந்தியோன்யத்தில் முன்பேயும் இருந்திருந்தது போன்ற உணர்வினை

தாயாராக்கு அளிப்பதிலிருந்து தவறியிருக்க முடியாது.

தன் தாயாரின் மனநிலையையும் அவளும் தெரிந்துகொண்டாள் போலவே தென்பட்டாள். மட்டுமில்லை. அவளது அன்னியோன்யமும் அதன் ஆகக்கூடிய எல்லையை நெருங்கிற்று.

அவளது தாயின் மனதிலைக்கான எதிர்வினையாக அதை நான் எண்ணிக்கொண்டாலும், பள்ளிக்காலத்து இழப்பின் வலியை ஈடு செய்யும் ஒரு கள்ளச் சுக்ததையும் அதில் உண்மையாகவே அடைந்துகொண்டதை உணர்ந்தேன். அது இன்னொரு திசையிலிருந்து அவளது கணவனின் நினைப்பை என்னுள் எதிர்பாராதவிதமாக இறக்கிவிட்டது.

சுவரில் அவர்களது திருமண அல்லது குடும்ப போட்டோ எதுவும் இல்லாதிருந்ததை ஏற்கனவே நான் கவனமாகியிருந்தேன். எனினும் தயக்கமாகவே கேட்டேன்: ‘அவர்.... வர நேரமாகுமோ?’

‘அவர் றட்ட மலானயில். அதுதான் அண்டைக்குச் சொன்னனே.’

அவர் பற்றி தான்மேலும் பேசத் தயாரில்லை, அவர் சார்ந்த எந்தக் கேள்வியும் தனக்கு விருப்பமில்லையென்ற அத்தனை அர்த்தங்களையும் அவளது பதில் கொண்டிருந்ததை நான் புரிந்தேன்.

எனது வசதிக்கேற்ப எவ்வாறும், அவர் தற்காலிகமானதோ அல்லது நிரந்தரமானதோ ஒரு பிரிவில் இருப்பதாக, நான் கற்பணை செய்துகொள்ள அவள் தந்திருக்கிற அனுமதி அது. எவ்வாறான ஊகம் எனக்கு வசதியானதென்பதை நானே தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். எது எனக்கு வசதியானது? எந்தத் தீர்மானத்திலும் ஒரு வசதியைக் கொள்வது எனக்கு அவ்வளவு சுலபமாக இருக்காது. அந்தளவு ஒரு தேவையிலும் நான் இருந்திருக்கவில்லை. என் அப்போதைய அவளுடனான ஊடாட்டம், ஒர் இழப்பின் வலிநிவாரணம் மட்டுமே.

தாய்வந்து கூடத்து வைற்றைப் போட்டதோடு நானும் நேரப்பிரக்ஞாக்கொண்டு புறப்பத் தயாரானேன்.

‘பேச்சுப் பிராக்கில் மறந்திட்டன். கொழும்பில எங்க தங்கி நிக்கிறியல்?’

‘சில்ரரின்ர வீட்டில். அவ இஞ்ச... கொட்டஹேனாவிலதான் இருக்கிறா.’

‘ஓ...’

இரண்டாவது தடவை என் நினைவின் தடத்தை அந்த இடத்தில் பதித்த சம்பவம் இறுதி யத்தத்தின் முன்று ஆண்டுகளின்பின் சம்பவித்தது.

அந்த இடத்திலேதான் அன்றும் எதிரெதிரே சந்தித்துக்கொண்டோம். ஆனால் என் அடி மனதின் ஆழத்தில் அவள் நினைப்பு ஒரு புகைமண்டலத்தின் படர் வூபோல் நான் வரப்புறப்பட்ட கணத்திலிருந்தே என்னில் தொற்றிக்கொண்டு இருந்தது.

அப்போது நான் எதிர்கொண்ட அவளது கோலம் என்னை அதிரவைத்தது. அந்த அகற்ற நெற்றியில் குங்குமம் இருந்திருக்கவில்லை. கரும் சாந்துப்பொட்டு இட்டிருந்தாள். சேலை அணிந்திருந்ததால் மறைவின்றிக் கிடந்த கழுத்துப்புறத்தில் ஒரு மெல்லிய தங்கச்சங்கிலி மட்டும் படர்ந்திருப்பது தெரிந்தது. கைவரிலில் நீல பச்சைசிவப்பு நிறக்கற்கள் பதித்த ஒரு வெள்ளி அதிர்வட்ட மோதிரம் கண்டேன்.

அவள் கலகலப்பாகவே பேசினாள். முந்திய சந்தர்ப்பத்தில் போல் முன்னே பின்னே யாழ்ப்பாணப் பேச்சு எழுகிறபோது கொண்ட உஷார்த்தனத்தை அப்போது அவள் அடைந்துகொள்ளவில்லை. எதுவும் அவதா னத்தின் அவசியமற்றதுபோல் கொஞ்சம் நெருங்கியே நின்று, தலையைச் சாய்த்தபடி கண்களை மேலெறிந்து என்னைப் பார்த்துப் பேசினாள். அது என்ன முப்பது வருஷங் களுக்கு முன் னே இழுத்துச் சென்றது. ஒருவேளை... ஒருவேளை தான்... இருப்பதைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் நோர் வேயிலிருந்த சுப்பிரமணியம் தன்மகள் இந்திராணிக்குவரன் தேவிவந்து சென்னையில் என்மாமாவைக் கண்டு என்னை நிச்சயித்திருக்காவிட்டால், உள்ளம் கரிசனமற்ற ஒரு குடும்ப வாழ்க் கையை அத்தனை காலம் நான் வாழ்ந்து களைத்திருக்கத் தேவை இருந்திராதென்று தோன்றியது.

என் சிந்தனையைக் கலைத்து வீட்டுக்கு அழைத்தாள். நானும் வருவதாகச் சொல்லி ஒருநாள் சென்றேன். வீட்டில் தாயார் மட்டுமே இருந்தாள். பின்னைகள் எங்கேயென இயல்பாகக் கேட்டேன். அவனும் இயல்பாகவே, 'தேப்பனோ' என்றாள். நான் புதிர்கொள்வது தெரிந்து, 'ற்மலானயிலதான்' என்றாள் மேலே.

நான் கேட்க எதுவுமிருக்கவில்லை. அவர் அப்போது அங்கே இல்லை, அவர் அங்கே எப்போதும் இருக்கமாட்டார் என்பதைத்தானே அவள் சொல்லியிருக்கிறாள்!

அப்போது அவளிடத்தில் ஒரு செல்பேசி இருந்தது. எனது என்னைக் கேட்டு அதில் பதிந்துகொண்டாள். பிறகு, 'நான் இந்த நம்பருக்கு உங்களுக்கு எடுக்கலாமோ?' என்றாள்.

'இது என்ற நம் பர்தான். எப்பவும் எடுக்கலாம்.'

ஒருநாள் மதிய உணவுக்கும், இன்னொரு நாள் இரவுணவுக்கும் அவள் அழைத்து போனேன். அதே மேசையும் அந்த 18 இஞ்சி ரீவியும், அதே மூன்று கதிரைகளும் நீண்ட சோபாவும், அதே அலுமாரியும் அதன்மேல் அதே அலார கடிகாரமுமாக கூடமிருந்து வாழ்ந்திலை மாற்றத்தின் எந்த அசைவையும் காட்டியிராதபோதும், எனக்கான உணவை மிகத்திறமாகச் செய்திருந்தாள். சவிலிலுள்ள தனது தம் பி, அப் போது கரிசனைகொண்டுள்ளதை தன் சிரமியின்மையின் காரணமாகச் சொன்னாள். அவளது குழந்தைகள் தகப்பனோடு போய்ச்சேர்ந்த பின்னால் அந்த உதவி ஏன்கிடைக்கவேண்டுமென மனத்துள் சமித்து ஒருவினா எழுந்தது. அதற்குப் பின்னால் ஏதாவது சமூக நிலைமைகள் காரணமாக இருக்கக்கூடுமென நான் எண்ணினேன்.

அவளது தாயின் பார்வையிலிருந்த பதற்றமும் அச்சமும் தணிந்துபோயிருந்தன. இரவுச் சாப்பாட்டிற்குச் சென்றவேளையில்கூட லேசாகச் சிரித்து என் வரவை அனுசரிக்கச் செய்திருந்தாள்.

எல்லாப் பேச்கக்களுக்கும் இடையிடையிட்ட மெளனவெளிகளில் இன்னும் தனது தலைசாய்த்து கண் நிமிர்த்திப்பார்க்கும் அவளின் அந்த வச்சுரம் இருந்துகொண்டே இருந்தது. அந்த இளக்கத்தில் நான் எவ்வளவற்றை எடுத்துக்கொள்ளமுடியும்? ஆனால் அதை ரசிப்பது தவிர்ந்து வேறொதுவும் செய்வதற்குத் தோன்றுவில்லை.

அவரோ சளைக்கவில்லை. ஒரு நம்பிக்கை யோடுபோல் முப்பது வருஷங்களுக்கு முந்திய அதே பள்ளிக்கூடப் பார்வையை வீசிக் கொண்டே இருந்தாள்.

காலம் மீண்டும் என் குடும்பஸ்திரத்திற்கு எந்த ஊறுமில்லாமல் என்னை நோர்வேக்கு அனுப்பிவைத்தது.

ஆனால் நான் நோர்வே சென்றபோது வீடு தாங்கமுடியாத ஒரு கொதிநிலையில் இருந்துகொண்டு இருந்தது. நான் சொல்லிச் சென்ற லீவுகாலத் துக்கு அதிகமாக ஒருவாரம் தங்கிவிட்டதிலும், தந்திருந்த அனுமதிக்கு மேலாக கடன்டடையிலிருந்து பணம் எடுத்துக் கொண்டதிலும் ஒரு பூசம்பமாய் உருமாறியிருந்தாள் இந்திராணி. அந்தக் காலத்திலும் பணத்திலும் நான் என்னசெய்தேன்பதல்ல, அவற்றைத் தன்னிடம் முன்கூட்டியே ஏன் நான் கேட்கவில்லை

என்பதே அவளது கோபத்தின் காரணமாய் இருந்தது. அவளது மனினிலை அப்படி.

தான் என்னைத் திருமணம் செய்து, என்னை நோர்வேக்கு வரவைத்தவள் அதன் மூலம் எனது தாய் தந்தையரை தமிழிடையை நான் இங்கே சூப்பிடக்காரணமானவள் வேலை, வீடு, கார், இரண்டு பிள்ளைகளை இப்போதுள்ள எனது வாழ்வு அவள் எனக்குத் தந்த பேறுகள்.

அதை அவள் எப்போதும் வார்த்தைகளில் சொல்வதில்லை. கண்களால் சொல்வாள். ஒருதுச் சம் தொடர்ந்து அக் கண் களில் பளிச்சிட்டுக்கொண்டிருக்கும். அவை மிகுந்த சாமர்த்தியமுடைய கண்களும். துளி அர்த்தம் பிச்காமல் தம் கருத்தைப் புலப்படுத்தி விடக்கூடியவை.

அன்றைக்கு வழக்கத்தில் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று வார்த்தைகளை சொற்களில் உச்சரித்தாள். அவை ஆணாகிய என்னை ஒன்றுமில்லையென ஆக்கிய கணங்கள்.

சேதமெதுவும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதென இருபத்தைந்து வருஷங்கள் காக நான் மௌனத்தில் காத்துவந்த கோட்டை என்கண் முன்னால் சிதறியது.

தலையைச் சாய்த்து, கண்நிமிர்த்தி குறும்புடன் பார்க்கும் அந்தச் சொருபம் அடிக்கடி நெஞ்சில் தோன்ற ஆரம்பித்தது. அந்த இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்திலாவது அவளை நான் தவற விட்டிருக்கக்கூடாதென்று துக்கம் துக்கமாய் வந்தது. அப்போது, ஜேயோவென்று ஓடிப்போய் என் இருபத்தைந்து வருஷகால குடும்ப வாழ்க்கை சிதறிய சோகத்தை தலையைச் சாய்ந்து கொண்டு ஒலமிட எனக்கொரு மடி இருந்திருக்குமல்லவா?

அவசரமாகப் புறப்பட்டு நான் இலங்கை வந்தேன். அவளது வீட்டுக்கு ஓடினேன். அங்கே அவளில்லை. அக்கம்பக்கம், அவள் சென்றதிசை சொல்லுமளவுகூட தகவலேதும் கொண்டிருக்கவில்லை.

அடிக்கடி இலங்கை வருகிறேன். அந்த வெள்ளவத்தை மார்க் கெட்டுமுன்னாலுள்ள சந்துமுனையில் தேடிக்கொண்டு திரிகிறேன். கடந்த இரு தடவைகளின் நினைவுத்தடங்களே ஒவ்வொரு பொழுதிலும் என்னில் இடறிக் கொண்டு இருக்கின்றன.

○○○

என் கனவில் வருபவர்கள் எல்லாம்
இறக்கத் தொடங்கியபோது
கனவு என்றாலே அச்சமாகத் தொடங்கியது

ஆட்களைப் பார்ப்பதையே தவிர்க்கத் தொடங்கினேன்
அவர்கள் கனவுக்குள் வந்துவிடுவார்களோ என்று தவிக்கத்தொடங்கினேன்

இரவின் இருள் என்னில் படர்ந்து
முளைக்குள் இரங்குகின்றது
கண்கள் கனவுகளைக் காண்பதற்கு அஞ்சிகின்றன
எனவே கண்களை மூடுவதற்கே அச்சமாக இருக்கின்றது

திருந்றை அழுத்தமாகப் புசிலிட்டு
உறங்கச் செல்கிறேன்
காலையில் கனவுகளின் கணம்
என்னை அழுத்திவிடுகின்றது
இரவில் கனவில் வந்தவர் குாகம் வர
கண்கள் பனிந்துவிடுகின்றன

கனவில் வருபவர்கள் ஏன் இறக்கின்றார்கள் என்று
யாரிடமும் கேட்கமுடியாமல் திணைறினேன்

இறந்துபோன அப்பாலைக் கனவில் கண்டபோதுதான்
நிம்மதியாக இருந்தது

த. அஜந்தகுமார்

**கணவுகளில்
வருபவர்கள்
இறந்து
போகிறார்கள்**

ஷியல் மொழிகளில் வழங்கும்

ஒருந்துமிழுச் சொற்கள்

வாகரைவாண்

உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்னும் கருத்து நீண்டகாலமாக நிலவி வந்தது. ஆனால் இன்று உலகின் முதல் மொழி தமிழ் என்னும் கருத்து தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்மொழி அறிஞர்களால் மட்டுமன்றி வெளிநாட்டு அறிஞர்களாலும் முன் வைக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். இந்திலையில் தமிழ்நாட்டின் தமிழ்மொழி அறிஞர்களில் ஒருவரும் சிந்துவெளி எழுத்தாய்வு நடவுத்தின் இயக்குநருமான பேராசிரியர் மதிவாணன் தமிழின் தொன்மை பற்றி இவ்விதம் தெளிவாக எழுதுவார்.

தமிழ் உலக முதன் மொழியாக இருந்ததால்தான் உலக மொழிகள் அனைத்திலும் தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடாடியுள்ளன. உலகமொழிகளில் உள்ள வேளாண்மைச் சொற்களும், வளர்ப்பு விளங்குகளின் பெயர்களும், அடிப்படைச் சொற்களும், தமிழ்ச் சொற்களாக உள்ளன. உலகத்தாய் மொழிகளில் உள்ள தாயைக் குறிக்கும் சொற்கள் அனைத்தும் அம்மா, அம்பை, அன்னை, அவ்வை, ஆயாள், தாய் என்னும் சொற்களின் திரிபுகளாகவே உள்ளன. உலகில் உள்ள ஆறு குடும்ப மொழிகளாகிய இந்தோ - ஜரோப்பியம், ஆபிரிக்க ஆசியம், சீன தீபெத்தியம், ஊரால் அல்தாயிக், ஆஸ்திரேலிய ஆசியம் ஆகியவற்றில் தமிழ்ச் சொற்கள் ஊடாடியுள்ளன. வட துருவத்தில் பேசப்படும் எஸ்கிமோ மொழியிலும் மரம் என்பது 'மர' என வழங்குகின்றது. எகிப்து பிரமிடு ஓன்றில் கந்தன் என்னும் தமிழ்ச் சொல் சிந்துவெளி தமிழிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. எகிப்து, ஈரோகினிப்பிக் எழுத்தில் உண்ணும் என்னும் தமிழ்ச்சொல் சாப்பிடு என்னும் பொருள் தருகிறது என்னும் ஆழ்ந்த ஆய்வுரை (தினத்தந்தி 01.08.2019) பிறமொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் வேறுன்றியிருப்பதை வெளிப்படுத்தும். இச்சிறு கட்டுரையும் சில தமிழ்ச் சொற்கள் தொடர்பான கருத்துக்களையே வாசகர் முன் வைக்க விரும்புகின்றது.

அக்காலத்தில், பொதுவாகக் கிராமப் புறங்களில், தூர உள்ள ஒருவரின் பெயர் தெரியாததால் அல்லது சொல்ல விரும்பாததால் சம்பந்தப்பட்டவர் இருக்கும் இடம் நோக்கி 'கூய்' என்று சுத்தம் இடுகல் வழக்கம். இதனைக் கூக்குரல் (கூப்பிடும் குரல்) என்றே சொல்வோம். தமிழ் அகராதியும் 'கூ' என்னும் ஒரேருத்து ஒரு மொழிக்கு அதே பொருளையே தருகின்றது. தமிழில் வழங்கும் இச்சொல் இந்தோ - ஜரோப்பிய மொழிகளில் ஒன்றான லத்தினில் உள்ள VOCO என்னும் சொல்லை அதன் பொருளிலும் அமைப்பிலும் ஒத்திருப்பது தெரிகிறது.

இச்சொல்லை அடித்தளமாகக் கொண்டே VOCAL, Vocation என்னும் ஆங்கிலச் சொற்கள் உருவாகின. அதே நேரம் CALL என்னும் மற்றுமொரு பழைய ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் மேற்படிச் சொற்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பும் புலனாகின்றது. எனினும் கூப்பிடுதல் என்னும் பொருள் தரும் இச்சொற்கள் அனைத்துக்கும் அடிச்சொல்லாக இருப்பது 'கூ' என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல் என்பது பலருக்கும் வியப்பாக இருக்கக்கூடும்.

மனிதனின் வளர்ப்புப் பிராணிகளில் கோழியும் ஒன்று. இச்சொல் அவ்வினத்தின் ஆண், பெண்ணுக்குப் பொதுவானதாகும். சேவல் என அழைக்கப்படும் ஆண் கோழி காலையில் கூவும் விதத்தை நாம் 'கொக்கரக்கோ' என்றே கூறுவோம். இதுபோன்று பெட்டைக் கோழி முட்டை இட்டதும் எழுப்பும் சுத்தத்தையும் நாம் 'கொக்கரித்தல்' என்றே சொல்வோம். ஆனால் இவை இரண்டில் சேவலின் 'கொக்கரக்கோ' ஒலியை மட்டும் கவனித்த ஆங்கிலேயர் அதற்கு Cock

என்று பெயர் இட்டிருக்கலாம். இது 'காகா' என்று கத்தும் பறவையைக் கண்டு 'காகம்' என்றும் 'மா' (இதற்கு அழைத்தல் என்றும் பொருள்) எனக் கத்துவதால் அவ்வோசையை முதலாக வைத்தே தமது வளர்ப்புப் பிராணி ஒன்றுக்கு 'மாடு' எனவும் நம் பழந்தமிழர் பெயர் சூட்டியதையும் நினைவுபடுத்தும்.

'மா' என்றும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லுக்குத் தாய் என்றும் பொருளும் உண்டு. இதுவே பிற்காலத்தில் 'அம்மா' எனத் திரிந்தது. இச் சொல்லே லத்தின் மொழியில் MATER என்றும் சம்ஸ்கிருதத்தில் 'மாத்ரு' என்றும் வழங்கலாயிற்று. மாதா என்றும் பாரசிகச் சொல்லும் 'மா' என்றும் தமிழ்ச் சொல்லின் வழிவந்ததாகும். இச்சொல்லே (மா) ஆங்கில மொழியில் MOTHER, MUMMY என பேச்சு வழக்கில் பயன்படக் காண்கின்றோம்.

மனிதன் மன்னிலிருந்து உருவானவன் என்பதையே HUMUS அல்லது HUMI (மன்) என்றும் லத்தீன் சொற்கள் வெளிப்படுத்தும். இவ்விரு சொற்களில் HUMI என்பதற்கும் பூமி என்றும் தமிழ்ச் சொல்லுக்குமிடையே உள்ள நெருக்கம் மிகத் தெளிவானது. இதிலிருந்து இச்சொற்களின் மூலமாக இருப்பது 'பூ' என்றும் தூய தமிழ்ச் சொல் (இதற்கும் பூமி என்றே பொருள்) என்பது கண்காடு.

'பூ' என்றும் தமிழ்ச் சொல் தமிழருக்கும் தமிழ் மன்னுக்கும் மிக மிக நெருக்கமானது. இச்சொல்லே லத்தீன் மொழியில் FLOS என வழங்கும். இதிலிருந்து FLOWER என்றும் ஆங்கிலச் சொல் உருவானது. அமெரிக்காவின் FLORIDA, இத்தாவியின் FLORENCE ஆகிய நகரங்கள் மட்டுமென்றி இங்கிலாந்தில் பயன்பாட்டில் இருக்கும் FLORIN என்றும் நாணயத்திற்கும் மூலமாக இருப்பது 'பூ' என்றும் தூய தமிழ்ச் சொல் என்பதையிட்டுத் தமிழன் இறுமாப்படையலாம்.

'தோண்டு' என்றும் தூய தமிழ்ச் சொல்லின் பொருளையே சேவை (சேவா) என்றும் வடமொழிச் சொல் உணர்த்தும். இச்சொல் அதன் சகோதர மொழியான லத்தினில் SERVITITUM என்றும் ஆங்கிலத்தில் SERVICE (பெயர்ச் சொல்) SERVE (வினைச்சொல்) என்றும் வழங்கும்.

கடவுள் என்றும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு அனைத்தையும் கடற்கவன் என்றே பொருள் சொல்லப்படுகின்றது. இதுபோல இறைவன் (இறை - அணு, நுப்பம்) என்றும் சொல்லுக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவன் என்ற பொருள்

தரப்படுகின்றது. ஆனால் ஆங்கில மொழியில் கடவுள் GOD என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். இச்சொல் நல்லது என்னும் பொருளை உடைய GOOD என்னும் சொல்லின் தீரிபு ஆகும். இதனை GOD BE WITH YOU (நல்லது உன்னோடு எப்போதும் இருக்க்கட்டும்) என்னும் வாக்கியம் வெளிப்படுத்தும். இவ்வாக்கியமே இன்று GOOD BYE என்றும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் மற்றொரு குறுக்கமே BYE என்பதாகும்.

தமிழில் உள்ள சொல் என்பது ஆங்கிலத்தில் WORD எனப்படும். இந்த WORD என்றும் சொல்லே GOD எனத் திரிந்துகொள்ளவும் இடமுண்டு. இதனை கிறிஸ்தவர் களின் நற் செய்தி நூல் களில் ஒன்றான புனித அருளாப்பரின் நற்செய்தியின் ஆரம்பத்திலேயே (1ம், 2ம் வசனங்கள்) உள்ள 'தொடக்கத்தில் வாக்கு இருந்தது. அவ்வாக்கு கடவுளோடு இருந்தது. அவ்வாக்கு கடவுளாகவும் இருந்தது' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதிலிருந்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

'ஆலயம்' என்னும் சொல் வை வடமொழியாகக் காட்டமுற்படும் சிலர் அதனை ஆஃலயம் எனப் பிரித்து பொருள் கூறுவர். ஆனால் இதன் அடிச்சொல்லாக இருப்பது 'ஆல்' என்றும் சொல்லாகும். இச்சொல் தமிழ் மன்னில் தண்ணிழல் பரப்பும் ஆல் அல்லது ஆலம் என்றும் மரத்தையே குறிக்கும். இம்மரத்தின் நிழலில் அக்காலத்தில் முனிவர்கள் வந்து அமரந்தமையால் அப்பெரியோர் 'ஆலமர் கடவுள்' என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். கடவுள் என்றும் சொல்லுக்குத் தமிழில் முனிவர் என்றும் பொருள் இருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இது காரணமாகவே 'ஆலம்' என்பது 'ஆலயம்' எனத் திரிந்து வீடு, அல்லது தங்குமிடம் என்றும் பொருளைப் பெற்றது.

இயற்கை வழிபாட்டைக் கொண்டிருந்த சங்க காலத்தில் ஆலமரம் முதன்மை பெற்றுக் கிடைந்திருக்கும் என்பதற்கு அதன் அடர்த்தியான நிழலே ஏதுவாகும். அரசனின் அரண்மனை என்றும் பொருளைக் கொண்ட கோயில் (கோ - அரசன், இல் - அரண்மனை) பிற்காலத்தில் ஆண்டவரின் இல் லமாக் கப்பட்டதுபோல ஆல், ஆலம், என்றும் பெயர் பெற்ற ஒரு நிழல் மரம் காலகத்தியில் தங்குமிடம் அல்லது வீடு என்றும் பொருள் பெற்று 'ஆலயம்' ஆனது அதிசயம் அல்ல. எனவே இவ்விரு சொற்களும் (கோயில், ஆலயம்) தமிழ்ச் சொற்கள் என்பதோடு அவற்றில் ஒன்று அரசனின் அரண்மனையையும் மற்றது

இயற்கை வழிபாட்டை வெளிப்படுத்தும் ஒரு நிழல் மரத்தையும் குறிக்கின்றமையும் தெளிவாகும்.

பாம்பினங்களுள் 'சாரை' என்பதும் ஒன்று. இது சரசரவென மண்ணில் ஊர்வதால் சாரைப் பாம்பு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். மலை மீது ஊரும் பாம்பு 'மலைப்பாம்பு' என்று பேர் பெற்றதைப் போன்றதே இதுவும். பாம்பு வத்தின் மொழியில் SERPO எனப்படும். இச் சொல்லே வட மொழியில் 'சர்ப்பம்' என்றும் ஆங்கில மொழியில் SERPENT எனவும் திரிந்தது எனலாம்.

பொந்துக்குள் அல்லது புற்றுக்குள் சுருண்டு கிடக்கும் பாம்பு உடலை நீட்டி வெளியே ஊர்ந்து வருவதினாலே அது பாம்பு எனச் சொல்லப்படுகின்றது என்று கூறும் மொழியியல் அறிஞர் மு. வரதராசனார் 'பா' என்னும் ஓரெழுத்து ஒரு மொழிக்கு 'பரவு தல்' என்னும் பொருள் உண்டு என்பார். (மொழியியற் கட்டுரைகள் எனும் நூலைப் பார்க்குக)

ஞாயிறு, திங்கள் என்னும் தூய தமிழ்ச் சொற்களைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பார்க்கலாம். இச் சொற்களின் வழியாகவே ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கட்கிழமை (கிழமை என்னும் சொல்லுக்கு நாள் என்றும் பொருள்) ஆகிய வார நாட்கள் உருவாகின. இப் பெயர்களை ஒட்டியே ஆங்கில மொழியில் SUN (ஞாயிறு) DAY, MON (MOON - திங்கள்) DAY ஆகிய பெயர்கள் அமைந்தன.

முப்பது நாட்களைக் கொண்ட காலப்பகுதி தமிழில் 'திங்கள்' என்று சொல்லப்படுவது போன்றே வட மொழியில் அது 'மாதம்' என்று கூறப் படும். ஆங்கிலேயரால் மாதத்தைக் குறிப்பிடும் MONTH என்னும் சொல்லில் MOON என்னும் ஆங்கிலச் சொல் இடம்பெற்றிருப்பதையும் டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் கூர்மையான அவதானம் எடுத்துக்காட்டும் (மொழியியற் கட்டுரைகள் எனும் நூலைப் பார்க்குக)

'கான்' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு வாய்க்கால்' என்று பொருள். இத் தமிழ்ச் சொல் லத் தினில் CANALIS என்றும் ஆங்கிலத்தில் CANAL எனவும் வழங்கும். இதற்குத் தக்கதோர் சான்றாக 1869 ல் மத்திய கிழக்கில் உருவாக்கப்பட்ட 'சூயஸ் கனல்' (SUEZ CANAL) விளங்கக் காணலாம். 'கான்' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த CANALIS என்னும் லத்தின் சொல்லே இன்று CHANNEL என்று பிரபல்யம் பெற்றுள்ளது.

'கான்' என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல் ஆங்கிலத்தில் CAN எனவும் வழங்கும். இதற்கு METAL VESSEL FOR LIQUID என்று ஆங்கில அகராதி பொருள் தரும் என்பதையும் நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் 'கான்' என்னும் நமது தமிழ்ச் சொல் உலகமெலாம் வலம் வருவதையிட்டு நாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடையலாம்.

ஆங்கிலச் சொல் Wet என்பதற்கு ஈரம் என்று பொருள். இச் சொல்லின் அடிச் சொல்லாக இருப்பது ஈர் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லாகும். இதுவே காலகதியில் நீர் என்றும் பின் தீர், தீர்த்தம் என்றும் திரிந்திருக்கலாம். அதே நேரம் WET என்னும் ஆங்கிலச் சொல் WETER எனத் திரிந்து நீரினைக் குறிக்கும் சொல்லாக வழக்கிற்கு வந்திருக்க வேண்டும். பின் இச் சொல்லில் (WETER) உள்ள நு என்னும் எழுத்திற்குப் பதிலாக யு என்னும் எழுத்து அதில் இடம்பெற்று WATER எனும் சொல் வடிவம் பெற்றதெனலாம். ஈரத்தைக் குறிக்கும் WET எனும் பழைய ஆங்கிலச் சொல் ஈர் என்னும் சொல்லின் திரிபெனவும் கொள்ளப்படலாம்.

மயல் அல்லது மையல் என்னும் சொல்லுக்கு மயக்கம் என்று பொருள். இந்த மயக்கத்தை அழகு ஒருவருக்கு அளிக்கும். மயில் என்ற பறவையிடம் அது இருப்பதினாலேயே அதற்கு அப் பெயரைப் பழந்தமிழர் சூட்டியிருத்தல் வேண்டும். இத்தமிழ்ப் பெயரே வட மொழியில் மயூர என்று மாற்றம் பெற்றது. வட இந்திய அரசு பரம்பரை ஒன்று 'மெளரிய' என்று பெயர் பெற்றுமைக்கு மயில் என்னும் தமிழ்ச்சொல் வட மொழியில் மயூர என மாற்றம் பெற்றமையே ஏதுவாகும். மயிலைக் குறிக்கும் மற்றுமொரு தமிழ்ப் பெயர் தோகை ஆகும். தமிழ் இலக்கணம் இதனை ஆகுபெயர் என்றே கூறும். தோகை தோகையாக இறகுகள் இருப்பதினாலேயே மயில் எனும் பறவை அப்பெயரைப் பெற்றது.

விழா எனும் தமிழ்ச் சொல் ஆரம்பத்தில் விழவு என்றே இருந்திருக்க வேண்டும். ஆயினும் இதன் அடிச் சொல்லாக இருப்பது விழி என்னும் சொல் என்பார் அறிஞர் கால்டுவெல் ஆனால் இதனை ஏற்காத மற்றுமொரு அறிஞரான வரதராசனார் விழுப்பம் என்னும் பொருளை உடைய 'வீழ்' என்னும் சொல்லே விழா எனத் திரிந்தது என்பார்.

'மா' என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லுக்கு பெரிய (GREAT) என்றும் பொருள். இச்

சொல்லே கிரேக்க, வத்தின் மொழிகளில் MEGA, MAGNUS என்று திரிந்தது போல அவற்றின் மற்றொரு சோதார மொழியான வட மொழியில் ‘மகா’ எனவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. ‘தே’ என்பதும் ஒரு தமிழ்ச் சொல். இதற்குக் கடவுள் என்று பொருள். இச் சொல் கிரேக்க, வத்தின், மொழிகளில் THEO, DEO என வழங்கும். ஆங்கிலத்தில் இச்சொல் DEITY எனப்படும். வெட்டு என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபாக இருப்பது CUT என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ஆகும். பொருளிலும் ஒலி அமைப்பிலும் இரண்டுக்குமிடையே உள்ள பொருத்தம் இதனை வெளிப்படுத்தும்.

BOY என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் மூலம் (ORIGIN) நிச்சயமற்றது என OXFORD அகராதி கூறும். இதனால் இளமை என்னும் பொருளை உடைய ‘பை’ என்னும் தமிழ்ச் சொல்லை வேராகக் கொண்டுள்ள பையன் என்னும் தமிழ்ச் சொல்லே பழைய ஆங்கிலத்தில் BOY என மாற்றம் பெற்றிருக்கலாம். அறிவதில் ஆர்வம், நுண்மை ஆகிய பொருளைக் கொண்ட CURIOSUS என்னும் லத்தின் சொல் ஆங்கிலத்தில் CURIOSITY என திரிந்து வழங்கும். ஆனால் இவ்விரு சொற்களுக்கும் அதே பொருளையும் ஒலி அமைப்பையும் கொண்டுள்ள ‘கூர்மை’ என்னும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லே மூலமாக உள்ளமை மொழியியலில் ஈடுபாடுள்ளோருக்கு வியப்பையே தரும்.

FORT என்னும் ஆங்கிலச் சொல் FORTIS என்னும் லத்தின் சொல்லின் திரிபாகும். ஆனால் இவ்விரு சொற்களுக்கும் கோடு அல்லது கோட்டை என்னும் தமிழ்ச் சொற்களே மூலமாக இருப்பதை அவற்றின் பொருளும் ஒலி அமைப்பும் கோட்டுக்காட்டும். BIRD என்னும் பழைய ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழில் பறவை என்றே பொருள். ஆனால் பெண்பால் பறவைகள் தூய தமிழில் பேடு, பேடை, பெட்டை (சில தமிழ்க் கிராமங்களில் பெண் பிள்ளைகளைப் பெட்டை எனச் சொல்வதுண்டு) எனக் குறிப்பிடப்படும். இச் சொற்கள் மூன்றும் BIRD என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லோடு பொருளிலும் ஒலி அமைப்பிலும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ‘பயம்’ என்னும் சொல் லத்தின் மொழியில் PAVEO என வழங்குதல் போல ஆங்கில மொழியில் FEAR எனச் சொல்லப்படும். இது போன்று காய் (காய்தல் - உலர்தல்) என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் வழிவந்ததாகவே DRY என்னும் பழைய ஆங்கிலச் சொல்லினங்குகின்றது.

ஒன்னு (ஒன்று) என்னும் தமிழ்ச் சொல்லே லத்தினில் UNUS என்றும் ஆங்கிலத்தில் ONE எனவும் வழங்கும். மேலும் UNION, UNIQUE, UNITY, UNIFORM, UNIVERSE, UNIVERSITY ஆகிய ஆங்கிலச் சொற்கள் அனைத்தும் UNUS என்னும் லத்தின் சொல்லின் திரிபுகளாக இருந்தாலும் இவை அனைத்திற்கும் ஆணிவேராக இருப்பது ‘ஒன்னு’ என்னும் தமிழ்ச்சொல் என்பதை எண்ணி தமிழலகம் பூரிப்படையலாம். நிலம் என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல் வட மொழியில் தலம் என ஆகி பின் அதுவே ஸ்தலம் (வாசஸ்தலம்) ஸ்தான் (பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான்) எனத் திரிந்து வழங்கக் காண்கின்றோம்.

ஹர் என்னும் தூய தமிழ்ச் சொல்லுக்கு நகரம் (CITY) என்றும் பொருள் உண்டு. இச்சொல்லே (ஹர்) லத்தின் மொழியில் URBS என ஆனது. இதற்கும் நகரம் என்றும் பொருள். இதனை கி.மு. ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சுமேரியா என்னும் நாட்டின் தலை நகரத்திற்கு அண்மையில் இருந்த உர (ஹர்) என்னும் நகரம் தக்க எடுத்துக் காட்டாகும். நகரத்தைக் குறிக்கும் URBS என்னும் லத்தின் சொல்லே ஆங்கில மொழியில் URBAN எனச் சொல்லப்படும். இதற்குப் பட்டினம் அல்லது நகரம் என்றே பொருள். உலகிலேயே மிகவும் பழைய வாய்ந்த ERIDU என்னும் பெயரை உடைய நகரத்தைக் கொண்டிருந்த சுமேரியா என்னும் நாடு திராவிடரோடு (தமிழரோடு) கூடியவரை தொடர்படையதாய் இருந்திருக்கலாம் என்று FACT FINDER CONCISE ENCYCLOPEDIA என்னும் நால் (பக்கம் 844) கூறுவதும் தமிழரின் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரியது.

இது போன்ற அல்லது இதனைவிடச் சிறந்த மொழியில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுமாயின் அந்திய மொழிகளில் இன்றும் துலங்கிக்கொண்டிருக்கும் தூய தமிழ்ச் சொற்களை வெளிக் கொண்டுவர இயலும். இதன் ஊடாகவே தமிழின் தொன்மையை, பெருமையை, அருமையை மட்டுமல்லது தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழனின் நீண்ட நெடிய வரலாற்றறையும் நிலைநாட்டலாம். இது நிச்சயம்.

○○○

கிருள்

இருளிற்கும் காமத்திற்கும் ஏதேனும் தொடர்பிருக்குமா என்ன...?

இருஞுடனான பிரயாணங்கள் இப்பொழுதெல்லாம் சாத்தியப்படுவதேயில்லை. முகத்தில் தொடங்கும் பார்வை படர்ந்து பரவி எங்கெல்லாமோ நிலைக்குத்தி நிற்கின்றது.

உடலை மறைக்கத் திமிறும் உடையை ஊடுருவி அதிவேகமாய் பிரயாணிக்கும் விரசப் பார்வைகளின் எண்ணிக்கை நிமிடத்திற்கு நிமிடம் அதிகரிக்கின்றது.

இந்த ஆண்கள் நிஜமாகவே போதையுடன்தான் பிரயாணிக்கிறார்களோ...! பின் எப்படி இத்தனை அருவருப்பை அவள் பிரதிபலித்த பின்பும் இடைவிடாமல் பார்வைகளால் அவளை ஸ்பரிசிக்க முடிகிறது?

எத்தனை முறைதான் முறைப்பது... எத்தனை முறைதான் சேலையைச் சரிசெய்வது? அவளோடு சேர்த்து இன்னும் இரண்டு பெண்கள் பேருந்திற்குள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும்கூட இதே அவஸ்த்தையுடன் தலை குனிந்தபடி நின்றுகொண்டிருப்பதாய்த்தான் தோன்றுகிறது.

பெண்கள் மூவருமாய் தனித்துத் தெரிவதால் அந்தப் பார்வை மொய்ப்புகளா அல்லது இருளின் அடர்த்தி இவர்களுக்குள் காம உணர்வை அள்ளி அப்பியின்தா...?

பேருந்து விரைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருவன் அவளது கழுத்துடன் கீழிறங்கி மார்புப் பகுதிக்குள் தன் பார்வையை நிறுத்திக் கொண்டான். அவள் நின்றபடி பிரயாணிப்பதால், அருகில் அமர்ந்திருந்த ஒரு கிழவன் இடையில் தெரியும் சிறு இடைவெளியை விடாமல் அவதானிக்கிறான். பக்கம் நிற்கும் தடித்த ஒருவன் காற்றில் பறக்கும் அவளது கேச ஸ்பரிசத்தை கண்மூடி அனுபவிக்கிறான்.

அவள் பார்வைகளால் தொடர்ச்சியாகத் தீண்டப்படுகிறாள். தனது அனுமதியின்றியே பலரது விரசப் பார்வைகளுக்கு இரையாகிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

எத்தனையோ பகற் பொழுதுகளைப் பேருந்துப் பிரயாணத்தில் அவள் கழித்திருந்தாலும் இத்தகையதோரு அவஸ்த்தையை வெளிச்சம் அவளுக்கு உணர்த்தியதேயில்லை.

இப்போதைய அவளது சந்தேகமெல்லாம் இந்த இருளின் மீதானது அல்லது இருஞ்குள் கசியும் நிலவினதும், மின்விளக்கினதும் ஒளியின் மீதானது.

பலரின் அந்தரங்கங்கள் இருஞ்குள்தான் வெளிப்படுகிறன. உலகின் பாதி அசிங்கங்கள் இருஞ்குள்தான் அரங்கேறுகின்றன. இருள் ஒரு கறுப்பு அரக்கன். ஆண்களுக்கு சாதகமானவன். காம உணர்ச்சியை அதிகரிக்கத் துடிப்பவன். போதையுடனான மானிடர்களைத் தன்னுடன் இணைத்துக்கொண்டு குதாகலிப்பவன்.

இருஞுடன் காமம், போதை என்று இந்த மூன்றுமாய் ஒருமித்து சிற்றின்பு உலகின் உச்சத்தைத் தொட ஒவ்வொருவனையும் உந்துமாப் போலொரு பிம்பத்தையே பிரமாண்டமாக்கிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் பிரதான நூகர்வோன் ஆணாய் இருத்தலும், நூகர்விற்கு மிகத் தகுதியான அதிகூடிய போதைத்தரும் போகப்பொருளாய் பெண் உணர்ப்படுவதுமே ஆபத்தின் விளிம்பென்று எண்ணிடத் தோன்றுகிறது.

இருஞும் போதையும் சந்திக்குமொரு உச்சப் புள்ளியிலேயே

ஸ்ரீமா ஸ்ரீதீன்

பெரும்பாலான ஆண்கள் தங்கள் நிரந்தரமாக அணிந்து கொண்டிருக்கும் அல்லது யதார்த்த உலகினால் தமக்கு அணிவிக் கப்பட்டிருக்கும் முகமூடியினைத் தயக்கமின்றிப் பிய்த்தெறிந்துவிட்டு சுயத்தை வெளிப்படுத்தத் துணிகின்றனர்.

அதனை எப்பொழுதாவது மட்டுமல்ல எப்பொழுதுமே... அவனுக்குத் துணையாயிருக்கும் ஒரு பெண்ணினால் மாத்திரமே அவதானிக்க முடிகிறது. அனேக பொழுதுகளில் அந்தப்பெண் மனைவியாகிப் போகிறாள். இல்லையேல் காதலியாகின்றாள். இந்த இரு பிரிவினருமே தன் துணையென ஏற்றுக்கொண்ட ஆடவனை அனுசரிக்கக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருப்பதால் அவனது எதிர்மறைக் குணவியல்கை வெளியே கொண்டுசெல்லவோ, பிய்த்தெறிந்து அவனது முகமூடியை முற்றாக அழித்து அவனைச் சுயத்துடன் உலகில் அலையவிடவோ துணிச்சலற்றவர்களாகின்றனர்.

தன்னைப் போகத்திற்கென அழைக்கும் கணவனைத் தொடர்ச்சியாக மறுக்கும் எந்தவொரு மனைவிக்கும் முகமூடியற் ற ஒரு ஆணைச் சந்தித்து மீண்ட அனுபவம் நிச்சயமாய் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதனை வெளி உலகுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் திடம்தான் எவருக்கும் எளிதில் கிட்டிவிடுவதில்லை.

“(ட)டே.”

“வச்சிட்டுப் போ..” என அதட்டுவான்.

“தண்ணி நின்னுபோச்சி மோட்டர் போடு றிங்களா...?”

“இந்த அயன் பொக்ஸைன் பண்ணி வச்சிட்டேன்போல் கொஞ்சம் பாக்குந்களா...?”

“தண்ணி வருதில்ல மோட்டர்போட்டுதான் விடுங்களோ...”

“ஐயோ.... காதுல விழுதா இல்லயா...?

என்னதான் சத்தமாக அவள் கத்திக் கொண்டிருந்தாலும் எதிர்த் திசையிலிருந்து எந்தப் பிரதிபலிப்புமே வராத காலைப் பொழுதுகள் அவனது இறுக்கமான முகத்துடனும் அலட்சியமான பதில்களுடனும் கழிந்த அனுபவம் அவனுக்குப் பலத்தவைகள் ஏற்பட்டதுண்டு.

அத்தகைய நாட்கள் அடுத்த கூடல் வரையிலுமே நீண்டுகொண்டிருக்கக் கூடியன.

“ஊடுதல் காமத்திற்கின்பம் அதற்கின்பம் கூட முயங்கப் பெறின்” என்று வள்ளுவர் கடைசிக் குறளில் எதையோ சொல்லிவைத்துவிட்டுச் சென்றதாய் ஞாபகம்.

தானொரு ஆண் என்பதால் ஒரு வேளை திருவள்ளுவரால் அப்படிச் சிந்தித்திருக்க முடியும். இதனையே வாசகியின் ஆலோசனை

யுடன் அவர் எழுதியிருப்பாராயின் ‘காடுதல் காதலுக்கின்பம்’ என்ற வாறாகத்தான் இக்குறள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

பக்கச் சார்புடன் அப்படியாக எழுதிவிட்டுச் சென்ற திருவள்ளுவர் மீதும் ஒரு கட்டத்தில் அவனுக்கு ஆத்திரமாக இருந்தது.

ஏதோ ஒரு அசதி... தவிர்க்கவியலாமல் முரண்டுபிடித்து உணர்வுகளை முந்திக்கொள்ளும் தூக்கம்... மறுநாளைய அத்தனை சந்தோசங்களையும் கொள்விக்கொள்கிறதே...!

சிந்தனைகளைத் திரட்டி ஒருமுகப்படுத்தி கூடலுக் கான தயார் நிலையில் தன்னை வெளிப்படுத்தும் திறன் எல்லாச் சந்தர்ப் பங்களிலும் சாத்தியப்படாமைக்கு, எண்ணிக்கை யற்ற வேலைகளும் சமைகளும் அடுத்த நாளிற்கான ஆயத்தங்களுமே காரணமாகித் தொலைகின்றன. அன் றேல் அன்றைய முழுநாளிலுமான தொடர்ச்சியான உடலுழைப்பு படுக்கையில் சாய்ந்த மறுநொடியே கைகால் களை நீட்டி உடலைத் தளர்த்தி ஆசவாசப் படமாட்டோமாவென ஏங்கித் தவிக்கவைக்கிறது.

இதனையெல்லாம் விளக்கிவிடுபடுத்தேலா அல்லது தாம்பத்தியத்திற்கென்று குறிப்பிட்ட இரவுகளை தெரிவி செய்துகொள்ளுத்தேலா யதார்த்தமாகிவிடுமா என்ன...?

இவையெல்லாமே அடிக்கடி என்றில்லை யானாலும் இல்லையென்ப தற்கில்லை என்றே அவளால் நம்பமுடிந்தது.

ஆக ஒரு சராசரி நல்ல ஆண்மகனை எதிர்மறையாக திசைத்திருப்பும் துஷ்டச்செயலை வீழுமதற்கொண்டு பொது இடங்கள் வரையான எல்லா இடங்களிலுமே இந்த இருள்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அதிகம் ஏன்...! நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒரு திருமணத்தையே இடையில் நிறுத்தும் வல்லமை இந்த இருளுக்கு மட்டுமேதான் இருக்கமுடியும்.

தூரத்து உறவில் அம்மாவின் சகோதரி முறையாகும் கனகமணி சித்தியின் மூத்தவளுக்கு பார்த்த மாப்பிள்ளை, ஏதோ வேலையாய் வந்திருக்கிறான். அன்றைய இரவுப் பொழுது அங்கேயே தங்கவும் நேர்ந்திருக்கிறது.

மொத்தமாய் இருள் கொவிய நடுநிச்சியில் இளையவளின் படுக்கையில் ஊர்ந்துவந்த கையொன்று அவனை விரல்களால் கோலமிட... அவள் கத்தியலறி, பதறி லைட்டைப் போட்டிருக்கிறாள்.

“(ச)சாஜர்..... போன் (ச)சாஜர தேடினேன்” என்று தட்டுத் தடுமாறிச் சொன்னானாம்.

அவனது கெட்ட நேரம் மூத்த வள் அன்றவீட்டில் இல்லை. இருந்திருந்தால் அறைமாற்றி வந்துவிட்டதாய் புதிதாய் ஒரு

முகமூடியை அக்கணமே தயார் செய்து அனிந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் அத்தகையதொரு நாளிலும் அவனைத் தடுக்காது வேகமாய் உந்திய கொடுமைக்கார இருள் அந்தத் திருமணத்திற்கே யமனாகிப்போயிற்று.

கனகமணி சித்திதான், “நல்லதுன் நு சொல்லுவனா.... கெட்டதுன்னு சொல்லுவனா நாசமத்து போனவன் ராவோடுராவா இப்புடி புத்தியகாட்டிட்டானே....” என்று மாரில் அடித்தடித்து மாதக்கணக்கில் புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். அவனோடு சேர்த்து அன்றைய இருப்பு பொழுதையும் கெட்டவார்த்தை கொண்டு அசிங்க அசிங்கமாகத் திட்டித்தீர்த்தாள்.

அவன் ஏன் தங்கைக்காரியின் அறையை நாடுவேண்டும்? அசாத்திய தெரியத்துடன் அவனை ஸ்பரிசிக்கும் அளவிற்கு ஏன் துணியவேண்டும்...?

இருளைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன் படுத்தும் ஆண்திமிரின் வெளிபாடுதான் ஒரு பெண்ணின் உனர்வை இருஞ்சன் இணைத்து மெதுவாய்த் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ள அவனைத் தூண்டியிருக்குமோ...!

எப்படி யோ நாள் பொழுதொன்றின் முற்றிலும் மாறுபட்ட.... எதிர்மறையான பக்கத்தைக் காட்டிறிற்பதான இருள்... ஒரு மனிதனின் மொத்த இருண்ட பக்கத்தினையும் அறிந்திருக்கக் கூடியதொரு அதிசயமாகவே தெரிகின்றது. மொத்தத்தில் பெண்களுக்கு எதிரான சதிகளுக்கு உடன்படும் ஒரு சூத்திரதாரியாகவே இருள் தன்னை அடிக்கடி காட்டிக்கொள்கின்றது.

இன்னும் சிறிது தூரத்தில் அவன் இறங்கவேண்டும். பேருந்தின் சரிமத்தியில் நின்றுகொண்டிருப்பதால், ஏதோ ஒருபக்கம் நடந்தே நகரவேண்டிய கட்டாயம். அதுபின் கதவு வழியாக வெனின் இத்தனை நேரம் ஒரு பக்கவாட்டில் அவனை மொய்த்த கண்களுக்கு அவனது மொத்த உருவத்தையும் பார்வையால் அள்ளிவிழுங்கும் வாய்ப்பைத் தந்ததாகிவிடும். முன் கதவெனின் அவனது பின்பற அசைவு வெறித்து நோக்கப்படும்.

இரண்டிலுமே அவனுக்கு உடன்பாடில்லை. யன்னல் வழி தாவிக் குதித்திட இயலுமென்றால் இந்நேரம் குதித்து ஓடியிருக்கலாம்.

அவனுக்குக் கொஞ்சம் புத்தமாகவும் இருக்கிறது. இரண்டு பக்கமுமாக மாற்றிமாற்றி பார்த்தபடி முடிவெடுக்கத் தயங்குகிறாள். இந்த ஒவ்வொரு பார்வையினதும் உள்ளக கற்பனை எந்த எல்லையைத் தொட்டுமீஸ்கிறதென்று எங்கனம் அவளால் அறிந்துக் கொள்ள முடியும்...?

சற்றே தள்ளி ஒருபக்கமாய் சரிந்து பேருந்தின் பின் வாசலுக்கருகில் நின்றுகொண்டிருந்த

அந்த இன்னொரு பெண்ணும் அங்கும் இங்குமாய் அசைந்தசைந்து கம்பியில் கையை வைத்து பிடிப்பதுவும் பின் எடுப்பதுவுமாய் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறாள். கிட்டத்தட்ட இருபத்தைந்து வயதைக் கடந்திருக்கக்கூடிய தோற்றும் அவனுக்கு. நீலமும் கறுப்பும் கலந்ததொரு ஹெண்லாம் புடவையொன்றினை ஒசரிவடிவில் அனிந்திருக்கிறாள். குதியுரப் பாதணியுடன் அவள் கால்களை மாற்றிமாற்றி சரித்துக் கொள்வதால் ஒரு பக்கமாய்ச் சாய்ந்து அயர்ச்சியுடன் நிற்பதாய்த் தெரிகின்றாள். தனக்கு நின்றபடி பிரயாணிக்க முடியவில்லையென்பதைப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கு எப்படியாவது உணர்த்திவிட நீண்டநேரமாய்ப் போராடிப் போராடி பாதித் தூரத்தைக் கடந்து விட்டிருந்த வளாய், அவ் வப்போது தனது உடல் பாரம் முழுவதையும் இருக்கைப் பிடியின் விளிம்பிற்கு சமத்தி, காற்பாதங்கள் வழியே இறங்கும் அவனது உடற் பாரத்தைத் தளர்த்திக் கொள்கிறாள்.

இருள் முழுவதுமாய் பேருந்திற்குள் குழந்து மின்விளக்கின் மங்கிய ஒளியை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பேருந்திற்குள் இருந்த அந்தப் பெண்கள் இருவரும் எதனையுமே பெரிதாய் அலட்டிக் கொள்ளதவர்களாய்... தினசரி இவற்றை அனுபவித்துப் பழக்கப்பட்டவர்களாய்... இதுவும் கடந்துபோகுமெனும் மனநிலையில் நின்றுகொண்டிருப்பதாகவே படுகிறது.

மனதால் புழுங்கி சபித்து நொந்து கொள்வதைவிட, கண்டும் காணாத பாவனையிலான அத்தகைய மனத்திடமும் ஒருவகையான மோட்சநிலைதானோ...!

இதோ தான் இறங்கும் தருணமும் வந்தாயிற்று. எந்தச் சண்டாளன் முகத்திலும் விழிக்கும் திராணி அவனிடத்தில் இல்லை. முன் கதவுவழி இறங்குவதற்காய் மெதுவாய் நடக்கின்றாள்.

சடாரென்ற பஸ்நிறுத்தம் ஒருதடவை அவனைக் குலுக்கி எடுக்கிறது. தடுமாறிப் போனவளாய் பதட்டத் துடன் இறங்கிக் கொள்கிறாள். இத்தனைநேரம் பலரது பார்வை களைச் சுமந்துகொண்டிருந்த அவனுடல் சற்றே ஆசுவாசிக்கிறது. துணித் துண்டொன்று கொண்டு தேய்த்துதேய்த்து... துடைத்து... அத்தனை பார்வை யெச்சங் களையும் கழுவிக்கொள்ள அவள் துடிக்கிறாள்.

என்னதான் கழுவித்துடைத்து தூய்மையாக கிடக்கி கொண்டாலும் ஒவ்வொரு இருள் பொழுதுடனான சங்கமத் துடனும் அவள் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் திமிறவேண்டும் என்பது நிஜமதானே...!

நினைக்க நினைக்க கோபத்தின் பரவல் அவளை முழுதாய் ஆட்கொள் கின்றது. கோபத்தின் மொத்தப் பங்கும் சடாரென இருளின்மீது திரும்புகிறது.

நின்ற நிலையில் இருளையே உற்று நோக்குகின்றாள். பாதையில் கிடந்த ஒரு கல்லைப் பொறுக்கி ஆவேசத்துடன் முன்னால் தெரியும் இருளின்மீது ஒங்கி வீச்கின்றாள். இருளின் கறுத்த உடலைக் கிழித்துக்கொண்டு அந்தக்கல் வேகமாக உட்செல்கின்றது.

०००

ஆங்காப்பறை

அது எப்படி அடங்கும்

அதன் இறக்கைகளை பறித்துவிட்டால் இறந்துவிடுமா என்ன.

இன்னும் காயவில்லை

குந்தியின் ஈரம்.

கருமேகத்தினை

இறகாக்கி பறக்கவிளைகிறது மீண்டும்.

அடைக்கப்பட்ட கூண்டில்

கூதல் குளிர்

பிடுங்கப்பட்ட இறகு

சிந்தப்பட்ட குந்தி

இல்லாமல் செய்யப்பட்ட இனம்

களவாடப்பட்ட அதன் நிலம்

என முழு அவலத்துள்ளும்

துளிர்விடுகிறது

புதுச் சிறகு

அதனால்

அதற்காக

அது கிப்போதைக்கு அடங்குவதாய் இல்லை

மீண்டும் எழுகிறது

மின்னலைக் கிழித்து

அடங்காப் பறவையாய்

அது அடையவேண்டிய தூரம்

நீளமென்பதால்

எதற்காகவும்

யாருக்காகவும்

அது அடங்கப் போவதாய் இல்லை

அதன் இறக்கைகளை

அவர்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்கும் வரை.

எனது பெயா

ஓர் அரசியல்வாதியாக இருந்து ஊழல்வாதியாகவும் இருந்திருந்திருக்கலாம் பல கொலைகள் செய்ய துணை நின்றிருப்பார் சட்டத்தை என் சட்டைப் பைக்குள் வைத்து ஊருலாத்த என்னையும் அனுப்பியிருப்பார் நினைத்த ஓர் அழகியின் ஸ்பரிசங்களை நாளஞ்சு ஒன்றினா அனுபவிக்கவிட்டிருப்பார் அடையமுடியாத ஒன்றை கொலை செய்தேனும் அனுபவி என்றுவிட்டு பாராமுகமாக இருந்திருப்பார் அழகிகள் எல்லாம் எனக்கு மட்டுமே சொந்தம் என்று ஒரு நினைப்பும் எனக்குள் வளர்ந்திருக்கும் சம்பிரதாயத்துக்கென சிறை சென்று மீண்டிருப்பேன் ஆழுத்துறுக்களின் அரவணைப்பு மட்டுமேன்றி ஆத்தொ முதல்வரின் அருளாசியும் பெற்றிருப்பேன் வீடு கட்டுக்காடுத்திருப்பேன் அதைப் போட்டோ பிழித்து முகநூலில் கீட ஆள் வைத்திருந்திருப்பேன் ஊழல்காரன் என்றும் கற்பழிப்புக்காரன் என்றும் கொலைகாரன் என்றும் பெயர் எடுத்து நல் அரசியல்வாதியாக முன் வந்திருப்பேன் என் அப்பா அரசியல்வாதியாக இருந்திருந்தால்...

இதைத்தானா
இந்த நாடு விரும்புகிறது...?

-சமரபாநு சீனா உதயகுமார்

ஸம்தின் கருத்தோவிய உலகில் ரூ நம்பிக்கை நடச்சுரம் ஒனாவின் கிழக்கல்கள்

கேலிச் சித்திரங்கள்(Cartoons) அல்லது கருத்தோவியங்கள் என்பவை அங்கத்ச்சவையைத் தொண்டும் வண்ணம் வரையப்படும் சித்திரங்களாகும். இதனை வரைபவர் ஓவியராக மாத்திரமல்லாது, உலக நடப்புகளை உன்னிப்பாக அறிந்துவைத்திருப்பவராகவும், அதனையிட்ட சுய கருத்துக்களைப் பொதுவெளியில் புத்திசாலித்தனமாகவும், தெளிவாகவும், சம்பந்தப்பட்டவரின் மனம் நோகாமல் நகைச்சவை உணர்வுடன் அழுத்தமாக மனதில் பதியும் வண்ணம் சுருங்கச் சொல்லும் திறன் படைத்தவராகவும் இருந்தாகவேண்டும்.

பல சொற்றொடர்களால் ஒரு தலையங்கத்தை எழுதியும் தெளிவாக உணர்த்த முடியாத பல கருத்துக்களைக் கருத்தோவியங்கள், மொழியின் எல்லைகளுக்கும் அப்பால் எளிதாக வாசகருக்கு உணர்த்திவிடுகின்றன. சமுதாயம், சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் உள்ள குறைகளை நகைச்சவையுடன் உணர்த்துவதாகக் கருத்தோவியங்கள் அமைகின்றன. தமிழில் ஆண்த விகடன், குழுதம், தினமணி போன்ற இதழ்களில் கருத்தோவியங்கள் அன்றுமுதல் இன்றுவரை வெளிவருகின்றன. ஸம்தினில் சிரித்திரன் இதழில் வெளிவந்த கருத்தோவியங்கள் ஸம்தகமிழரிடையே புகழ்பெற்றவை. ‘சிரித்திரன் சுந்தர்’ என அன்புடன் அழைக்கப்படும் சி.சிவஞானசுந்தரம் (சுந்தர், மார்ச் 3, 1924 - மார்ச் 3, 1996) சுமார் 45 ஆண்டுகளாக இலங்கையில் கருத்தோவியத்துறையில் தனது ஆளுமையைச் செலுத்திவந்தவர். அவரது வாழ்நாளில் பல்லாயிரக்கணக்கான சித்திரங்களைத் தீட்டியுள்ளார். அவர் 1963ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய ‘சிரித்திரன்’ என்ற மாத இதழ் அவரது மறைவு வரை ஏற்றதாழ 32 ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து வெளிவந்து சாதனை படைத்திருந்தது. சிரித்திரன் சுஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த பலநூறு சுவையான கார்ட்டூன் சித்திரங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சித்திரங்கள் தனி நாலாக்கப்பட்டு ‘சிரித்திரன் சித்திரக்கொத்து’ என்ற தலைப்பில் 1989இல் வெளிவந்திருந்தது. தட்டுப்பாட்டுக்காலச் சித்திரங்கள், அரசியல் கருத்தோவியங்கள், சித்திரகானம், போன்ற சுந்தரின் அழியாப்புகழ் பெற்ற கார்ட்டூன்களின் தொகுப்பாக சித்திரக்கொத்து அமைந்திருந்தது.

ஸம்தின் கருத்தோவியத்துறையில் மின்னி மறைந்த மற்றுமொரு இளம் ஆளுமையே பயஸ்ராஜா. ‘நமது ஸம்நாடு’ பத்திரிகையின் ஆஸ்தான ஓவியராகத் திகழ்ந்தவர் ‘பயஸ்’. வன்னிப் பேரவைத்தின் கடைசிக் கணம் வரை தப்பித்த போதும், சித்திரவதைகளால் பலவீனப்பட்டுப்போன பயளின் உடல்நிலை கடைசிக் கணங்களில் ஈடுகொடுக்கமுடியாது அகால மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டவர். பயஸ், தன் சுய திறமையோடு ‘ஏகலைவனாக’ ஓவியத்தைப் பயின்று அதன் நுட்பங்களைப் பரிசோதித்து, ஆழந்த அரசியல் பின்புல அறிவோடு படைத்திருந்த கருத்தோவியங்கள், தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்ட காலகட்டத்தில் அனைவராலும் விருப்பத்துடன் வியந்து இரசிக்கப்பட்டவை. பின்னாளில் அதுவே அவரது மறைவுக்கும் காலாகியது என்பது சோகமானது. வரலாற்றுப் பெறுமதிமிக்க அக்கருத்தோவியங்களின் தேர்ந்த தொகுப்பொன்று யாழ்ப்பாணம், நிலமராஜன் ஞாபகார்த்த அமைப்பினரால் 2012இல் வெளிவந்திருந்தது. எஞ்சியவை வன்னிமண்ணிலேயே தங்கிவிட்டன.

என்.சிவப்ராஜா,
நாலகவியலார், வன்டன்

1985இல் இருந்து கருத்தோவியங்களை ஆங்காங்கே வரைந்தனித்து வந்த போதிலும், ஈழத்தமிழர் போராட்டத்தின் நியாயங்களை கலைநிகழ்வுகள் மூலம் உலக அரங்கில் முன்வைக்கும் நோக்கத்துடன் யாழ் பல்கலைக் கழக மாணவர்களால் 2001இல் தொடக்கப்பட்ட 'பொங்கு தமிழ்' நிகழ்வுகள் பரவலானதோரு காலத்திலேயே ஈழத்துத் தமிழ்க் கலையுலகம் தந்த மற்றுமொரு கருத்தோவியரான செல்வகுமாரனின் ஒவியங்கள் பரிச்சயமாகத் தொடங்கிவிட்டன.

புலம்பெயர்ந்து நீண்டகாலம் ஜேர்மனியில் வாழ் ந் துவரும் ஆழ் வாப் பிள் ளை தெட்சினாழர்த்தி செல்வகுமாரன் என்கின்ற 'மூனா' பருத்தித்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 14.05.1954இல் பிறந்த இவர், கண்ணித் துறையில் கற்றுத் தேர்ந்து டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றிருந்தபோதிலும், சிறுவயதிலிருந்தே ஒவியத்தில் நாட்டமும் அரங்கியலில் ஈடுபாடும் கொண்டவராகவே அவர் வளர்ந்து வந்துள்ளார். ஒவியர் மார்க்கு அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு ஒவியத்தைச் செல்ற இவர், பின்னாளில் ஜேர்மனியிலும் Eugen Zensingier, Susane Hausner ஆசியோரின் உதவியுடன் அக்கலையின் தொழில்நுட்பத்தைத் தன்னுள் வளர்த்துக் கொண்டார். அங்கு 'அப்பிள்' என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் கருத்தோவியம் வரைந்து அறிமுகமாகும் வாய்ப்பினையும் கைவரப் பெற்றிருந்தார். தொடர்ந்து விரிவடைந்த இவரது ஒவியப்பணி தமிழ் கார்டினூடன் ஒரு பாய்ச் சலைக் கண்டிருந்தது. பொங்கு தமிழுக்காக இவர் வரைந்த பல கருத்தோவியங்கள் எம்மவரால் பெரிதும் ரசிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக 1983, 2012 காலகட்டத் துச் சிறைச் சாலைப் படுகொலைகள் பற்றிய இவரது தீட்சன்யமான

கருத்தோவியங்கள் தமிழர்களை மட்டுமல்லாது சிங்கள மக்களையும் திரும்பிப் பார்க்க வைத்திருந்தன.

தமிழ் கார்டியனில் தனது கருத்தோவியங்களை பதிவுசெய்யத் தொடங்கிய செல்வகுமாரன், காலக்கிரமத்தில் தன்னைத் தமிழ்ப் படைப்புலகத் தில் 'மூனா'வாகப் பெயர்பொறித்துக்கொண்டார்.

ஜேர்மனியில் தான் வரைந்த ஈழத்தமிழர் பிரச்சினைகள், அவர்கள் படும் அவலங்கள் தொடர்பான கருத்தோவியங்களை ஜேர்மனியர் களிடையேயும், அங்கு புலம்பெயர்ந்திருந்த தமிழர்களிடையேயும், வேற்று நாட்டவரி டையேயும் காட்சிப்படுத்தி, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களை எமது பிரச் சினைகளை அனைத்துலகின் பார்வைக்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்ததுடன், அங்கு கருத்தரங்குகளையும் நடாத்திவந்துள்ளார். பின்னாளில் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்கள் தமிழை புகவிடத்தில் நிறுவன மயப்படுத்திக்கொண்ட வேளையில் இவரது கருத்தோவியக் காட்சிப் படுத்தல் கள் அவர்களினால் உள்வாங்கப்பட்டுவிட்டன. தமிழ்மீத விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் ஆலோசகர் அன்றன் பாலசிங்கம் அவர்கள் மறைந்த வேளையில் தமிழ் கார்டியனில் இடம்பெற்ற அவரது முழுப்பக்க ஒவியமும் 'மூனா' அவர்கள் வரைந்ததே.

முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக அரசியல் கருத்தோவியங்கள் வரைந்துவரும் 'மூனா' செல்வகுமாரன், தனது கருத்தோவியங்களை 2009 ஈழப்போருக்கு முன்னும் ஈழப்போருக்குப் பின்னும் எனப் பிரித்து ஈழப்போருக்குப் பின்னதான கருத்தோவியங்களில் இருந்து தான் விரும்பிய 85 ஒவியங்களைத் தேர்வுசெய்து 'மூனாவின் கிறுக்கல்கள்' என்ற தலைப்பில் 176 பக்கங்களில் அழகாக ஒரு நூலை எமக்கு வண்ணப் பதிப்பாக வழங்கியிருக்கிறார். மே 2019இல் ஜேர்மனியில் அச்சிடப்பட்டுள்ள இந்நால் மிக அழகான வடிவமைப்புடன், மன ஒசை பதிப்பக வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. ஈழத்துப் படைப்புலகச் சூழலில் ஒவிய நூல் களும், புகைப்படத்துறை சார்ந்த நூல்களும் மொத்த எண்ணிக்கையில் ஒரு பதினெட்டுக்கூடத் தாண்டிச்செல்லவில்லை என்பது கவலைக் குரிய விடயமாகும். படங்களை அச்சிடுவதில் காலம் காலமாக இருந்தவந்த தொழில் நுட்ப இயலாமை, முன்னர் இத்தகைய நூல்கள் வெளிவரத் தடையாக இருந்திருக்கக்கூடும். உதாரணப்

'நினை'

குறுங்கதை

சிறுவவூர்
ஆ. இருபுநியாலூர்தூரன்

விடிந்து வெகுநேரமாகியும் எழும்ப மனமில்லாமல் படுத்திருந்தேன். கண்கள் இரண்டும் எரிந்தன. இரவுபூராகவும் உறங்காததும், அழுததும் காரணமாக இருக்கலாம் கல் ஹாரிக்குப் போகாமல் விடலாம் என்று ஒருகணம் யோசித்தாலும் உடனேயே அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்.

கல்லூரிக்குப் போகாமல் வீட்டில் நின்றால் பிரச்சினைகள் இன்னும் அதிகமாகும். குளிர்ந்த நீரில் குளித்துக் கொண்டு நேற்று மாலை நடந்ததை மீட்டுப் பார்த்தேன். கணளப்படுன் கல்லூரியிலிருந்து வந்தவுடன் அப்பாதான் முதலில் தொடங்கினார். அம்மா ஒத்துப்பாடனார். வீட்டிலிருந்த இளைய சகோதரிகள் இருவரும் இணைந்துகொண்டார்கள்.

அப்பா ஒருபடத்தைக் காட்டி “நல்ல சம்பந்தமொன்று வந்திருக்கு; சரியான பொருத்தமாயிருக்கு - இனி உன்ற இஷ்டம்” என்று கூறியவரின் கடைசிவசனம் தான் தூக்கிவாரிப்போட்டது. “மாப்பிள்ளை ‘ரவணுக்க’ கடை வைச்சிருக்கிறாராம்; நல்லாய் உழைக்கிறாராம்!” என்று முடித்தார். நான் அவர் காட்டிய படத்தைக் கூடப் பார்க்காமல், சாப்பிடாமல் எனது அறைக்குச் சென்று கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு, உடுத்த உடுப்பையும் மாற்றாமல் கட்டிலில் குப்புவிழுந்து குழுறிக் குழுறி அழுதேன்.

எனக்கு ஏதும், காதல் அது இது என்று நினைக்கிற்களா? அப்படியொன்றும் காதலுமில்லை; கத்திரிக்காயுமில்லை! நான் ஒரு ஆசிரியை; அதுவும் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியை, நான் சற்று அழகானவள்; நல்லகுணமுடையவள்” என்று ஏனையோர் கதைக்க எனது காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட ஒருத்திக்கு ஒரு சாதாரண கடைக்காரனா மாப்பிள்ளை? பொறுக்கமுடியவில்லை எனக்கு! குழுறிக் குழுறி அழுதேன்; உறக்கம் வரவில்லை!

அப்பாவுக்கென்ன? இளைப்பாறிய தமிழாசிரியர்; பென்சன் வருகிறது; ‘என்னை ஒருமாதீரி எங்காவது கட்டிக்கொடுத்து விட்டால் பிறகு எனக்குக் கீழே உள்ள இரண்டு சூமரையும் எப்படியாவது, எங்காவது தள்ளிவிடலாம்’ என்று நினைத்திருப்பார். அம்மா பாவம்; ஊர் உலகமறியாதவர். நான் தான் நடுவில் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்க வேண்டியதாயுள்ளது.

அப்பா அம்மாவிடமும் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது; காரணம் கேட்டால் கடைக்காரன் அதனால் வேண்டாமென்று சொல்லமுடியாது. ‘கடைக்காரன்’ என்றால் என்ன? நல்லாய் உழைக்கிறார் தானே’ என்று திருப்பிக் கேட்டார்கள்.

இரண்டு மூன்றுநாட்கள் ஓடின. ஒருபேச்சு மூச்சில்லாமல் கல்லூரி, வீடு, ரியூசன் எனக் காலம் கழிந்தது. ‘மௌனம் சம்மதித்தின் அறிகுறி’ என்று பெற்றார் யோசித்தார்களோ தெரியவில்லை; ஆனால் ஒன்றுமே பேசவில்லை! அமைதி! எங்கும் அமைதி!

வாரமொன்று கடந்தது; ஒருபதுன் கிழமை வழைமேபோல் கல்லூரி முடிந்து எனது சகாசிரியைத் தோழிகளுடன் வீட்டிரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். எதிரே சைக்கிள் வண்டியில் வந்துகொண்டிருந்த ஒரு இளைஞர் சைக்கிளால் இறங்கி எம்மைநோக்கி வந்து என்னைப் பார்த்து, “உங்களுடன் ஒருக்கா கதைக்கவேணும்” என்றான்.

அதைக் கேட்டதும் எனதுதோழிகள் அனைவரும் சிட்டாய்ப் பறந்துவிட்டார்கள். இளைஞர் வேட்டி அணிந்திருந்தான்;

பொதுநிறம் - கட்டான உடலமைப்பு; சுருள் முடி அரைக்கை வெள்ளைச் சட்டைஅணிந்திருந்தான்.

நான் அவனைப் பெரிதும் கணக்கெடு காததுபோல் பாசாங்குசெய்தேன். “உங்களுக்கு திருமணம் பேசுகிறார்களா?” கம்பீரமான குரலில் கேட்டான். நான் ஒம் என்றும் சொல் வில்லை; இல்லையென்றும் சொல்லவில்லை-மென்னமாயிருந்தேன். அவன் கூச்சமின்றி தொடர்ந்து கதைத்தான். “நான்தான் அந்தப் பேர்வழி; எனக்கு அப்பா, அம்மா ஒருதம்பி, இரண்டு தங்கைகள் உள்ளனர் - எமது குடும்பம் சாதாரணகுடும்பம்; நான் ரவுணில் கடை வைத்திருக்கிறேன்; அந்த உழைப்பில் தான் குடும்பம் நடக்கிறது- திருமணமானபின்பும் நான் எனது குடும்பத்திற்கு தொடர்ந்து உதவிசெய்வேன்; நீங்களும் விரும்பினால் உங்கள் குடும்பத்திற்கு அதேபோல் செய்யலாம். எதிர்காலத்திலும் வேட்டிதான் உடுப்பேன். எக்காரணம் கொண்டும் ‘லோங்ஸ்’ போடமாட்டேன். தொடர்ந்தும் இதே சைக்கிள்தான் பாவிப்பேன். இத்தனையும் தங்களுக்கு ஒமென்றால் உங்கள் அப்பா அம்மாவிடம் சொல்லுங்கள் - அல் லது இத்துடன் விட்டுவிடுங்கள்” விறுவிறு என்று சொல்லிமுடித்தவன் என்னை உற்றுநோக்கினான்.

திருக்கிட்டு மறுபிறவி எடுத்ததுபோல் இப்புவிலகிற்கு வந்த நான் குனிந்ததலையுடன் சிறு புன்மறுவலுடன், “அப்பா, அம்மாவிடம் சொல்கிறேன்!” என்றேன்.

○○○

பகிர்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

இலங்கை - பொலனறுவையில் கிடைக்கப்பெறும் 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டிலே மெய்யெழுத்துகளுக்குப் புள்ளியில்லை. மேலும் இரட்டைக் கொம்புகளுக்குப் பதில் ஒற்றைக் கொம்புகளே இருக்கின்றன. இக்கல்வெட்டிலே வடமொழிச் சொற்களும் தமிழ்ச் சொற்களும் கலந்துள்ளன. மீக நீண்ட உரைநடை வசனமாக எழுதப்பெற்ற இக்கல்வெட்டிலே முதாதை, வளம், தரு, அறம், படை முதலான தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்பெறுகின்றன.

கலிஞர் நிலோதியின்தாசன்:

சிறுவான்றைக் காண வாவாழிச்சி!

நானும் நீயும் ஒரு கட்சி
நாளை துவங்கலாம் வாபொழிச்சி
பானும் பருப்பும் திண்டாலும்
பசியின்றி வாழ வாபொழிச்சி...!

நாய்க்கும் நரிக்கும் ஒருக்கட்சி
நாடு உருப்புமா பொழிச்சி!
பேய்க்கும் பிசாக்கும் ஒருக்கட்சி
பிறக்க வழியுண்டா நல்லாட்சி?

கள்ளன் வழிப்பறிக் காற வள்ளா
கட்டியகட்சி எழும் நல்லா
குள்ளன் குரங்கனுக் கொருக்கட்சி
கும்பிட்டு வாழ்வார் கைகட்டி

நாளுக்கொரு கட்சி உருவாக்கி
நம்மவர் வாழும் திருக் காட்சி....!
தேஞ்க்குக் கொடுக்கு ஒருபக்கம்
தீயவர்க்கெல்லாம் பலபக்கம்

முள்ளம் பள்ளி முதுகினைப்பார்
முட்களை எண்ணிப் பிழித்திடலாம்
பள்ளம் பறிக்கும் கயவர்கள்
படைத்துள கட்சிக் கொடி கோடி!

மக்களை ஏய்த்துத் தாம் வாழும்
மன்னர்கள் தலைக்கா மணிமகுடம்?
சிக்கலை அறுந்துச் சிரம் நிமிரச்
சிறப் பொன்றைக் காண வாபொழிச்சி...!

‘அரங்காற்றுகையும் உடற் செயற்றாடும்’

அறிமுகம்

ஆற்றுகைக் கலைகளான நடனமும், நாடகமும் கலைஞரின் உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேடையில் இயங்கும் கலைவடிவம். நடகனின் உடல் ஆற்றல் திறமைகளைக் கொண்டது. அந்த ஆற்றலை செம்மைப்படுத்த பயிற்சி அவசியமாகும். அப்பயிற்சி ஊடாக உடல் வலுப்பெறுகின்றது. அவ்வாறு வலுப்பெற்ற உடல் குறிப்பிட்ட கலை அழகியல் தன்மையைப் பெற்று, உடலுக்கு ஒரு சக்தியைக் கொடுக்கும். சமநிலையான உடலில் ஆற்றுகையின்போது சக்தி எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்பது நடகனால் உணரப்பட வேண்டியது. இந்த இயங்கு நிலையில் உடலில் காணப்படும் விஞ்ஞான முறையிலான செயல் முறையினை குறிப்பிடும் நோக்கமாக, “அரங்காற்றுகையும் உடற் செயற்பாடும்” என்னும் தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

அரங்காற்றுகையின் போது ஆற்றுகையாளரின் உடலில் நடப்பதென்ன என்பதை கூர்ந்து அவதானிக்கவேண்டும். மனித ஆற்றலானது செங்குத்தாக உடலை நிறுத்தி வைத்து, அந்த நிலையில் நின்றபடி பரந்த வெளியில் அசைகின்றது. அவ்வாறு அசைவதற்கு உடலின் எலும்பின் கூட்டமைப்பு முறையும், அதுபற்றி வைத்துள்ள தசைப்பற்றுடனான தொடர்பும், அதன் இழுவைகளினதும் ஒழுங்கு விளைவும், ஓய்வமைதியில் இருக்க முடியாமல் இயங்கும் நுண்ணுயிர்களின் விளைவும் - ஒன்றிணைந்து உடலின் சமநிலையை செயற்படுத்துகின்றது.

அரங்கில் உடலின் கூடுதலான அசைவுகள் சிக்கலானவையாகவும் இயல்பு நிலையை விட அழகியல் தன்மை உடையதாக மாறும். வழமையைவிட நீளமான அடிகளை எடுத்து வைக்கையிலும், வழமையைவிட தலையை முன்னோக்கியோ பின் நோக்கியோ அசைத்து வைத்திருக்கையிலும் உடலின் ‘சமநிலை’ அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகும். உடலை நிலத்தில் விழாமல் தொடர்ச்சியான அதிர்ச்சியில் வைத்திருப்பதற்கு, எலும்புக் கூட்டுடன் முழுமையானதோர் தசைகளின் இழுவைத் தொடர்கள் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றன.

பாரம்பரியமான ஐரோப்பாவின் ‘மை’ மில் (ஊமத்தில்) இச்சமநிலைத் தன்மை உணரப்படாமலே நடிப்பில் உடலைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ‘உடல்’ - உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு சாதனமாக அல்லாது உடலின் உயிர்த்துயிப்பின் பண்புகளையும், குறித்த சில உடற் கூற்றியல் செயற்பாடுகளையும் தீவிரப்படுத்தும் சாதனமாக அமைந்துள்ளது.

உடலின் சமநிலையின் மாற்றமானது ஆற்றுகையாளரின் உடல்தன்மையின் இருப்புதன் தொடர்புபட்டதும், உடற் கூற்றியல் தசைகளின் இழுவைகளின் தொடர் செயற்பாட்டினால் ஏற்படுகின்றது.

அரங்கத்தில் உடலின் சமநிலை மாற்றம் திட்டமிடப்பட்டு உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளுடன் நிகழு கின்றது. எலும்பு - அதைச்சுழ உள்ள தசை

கலாநிதி சண்முக சர்யா ஜெயயிரகாஷ்

- அத்தசைகளின் இழுவைத்தன்மை என்பன உடலை புவி ஈர்ப்பு விசையுடன் இயங்க வைக்கின்றது. இந்த இயக்க விதியுடன், உடல் சமநிலையைப் பேணுகின்றது. இச்சமநிலையில், அசைவுகளின் மாற்றங்கள் மூலம் உடல் நகர்வடைகின்றது. இந்நகர்வுகளை செம்மைப்படுத்துவதுடன், உடல் புதிய அழகியலை அரங்க வெளியில் காட்டி நிற்பதற்கு, முன்கூட்டிய திட்டமிடல் அவசியம்.

இந்திய ஆற்றுகைக் கலைகளில், உடலின் சமநிலைத் தன்மையை மெருகூட்டப்பட்ட அழகியல் தன்மையுடன் காட்டுவதற்கு உடலுக் கான பரம்பரை பரம்பரையான முறையில் பின்பற்றப்படும் பயிற்சிகள் காணப்படுகின்றன.

நர்த்தகி அல்லது நடிகன் தனது உடலை பயிற்சிகளுக்கு உட்படுத்தி, குறிப்பிட்ட கலையின் அழகியல் அம்சம் நிறைந்த உடலாக மாற்றியமைக்கின்றான். நிகழ்த்துனனின் உடல் அதிகளு அழகியல் அம்சுமடைய சக்தியின் இருப்பிடமாக விளங்குகின்றது.

உடலின் சக்தி ஆற்றுகையின்போதே வெளிவிடப்படுகின்றது. ஐப்பானின் ‘நோ’ அரங்கில், நடிகன் அசைவில் உடலின் சக்திப் பரிவர்த்தனை என்பது சிறப்பானதாக வெளிப்படும். ‘நோ’ அரங்க நடிகன், தரையில் இருந்து தனது குதிக்காலை தூக் காமலே நடிகர் மேடையில் நடப்பார். அவர் தனது குதிக்காலை சறுக்கலாக இழுத்தபடி முன்னோக்கி அசைப்பார். இதே போல் ஒருவர் செய்ய முயன்றால், அம்முயற்சியால் உடனடியாகவே தனது புவியீர்ப்பு மையத்தின் நிலை மாறுவதையும், அதன் காரணமாக தனது சமநிலை மாறுவதையும் கண்டு கொள்வார்.

ஒருவர் ‘நோ’ நடிகரைப் போல நடக்கவிரும்பினால், அந்நடைக்காக சற்றே பயிற்சி எடுக்க வேண்டும். எனவே இதன்

விளைவாக முதுகெலும்புத் தடத்தில் இருந்து கீழ்நோக்கி மெல்லிய அழுத்தமும் ஏற்படும். ‘நோ’ அரங்கினுடைய இந்த அசைவு நிலை ஒருவர் தாவுவதற்கு ஆயத்தம் ஆவதற்குத் தயாராகும் தோற்ற நிலையைச் சார்ந்ததாகும்.

‘நோ’ அரங்கில் நடிகன் கால்பாதத்தை சறுக்கியபடி அரங்கத் தளத் தின் ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்றோரு இடத்திற்கு அசைகின்ற செயற்பாடு, இந்திய அரங்க ஆற்றுகைக் கலைவடிவங்களிலும் காணலாம். பொதுவாக சில அபிந்யச் செயற்பாட்டிற்கு, அரங்கத் தளத் தில் கால் பாதத் தினை உரசிக்கொண்டு அசைவுகளை மேற்கொள்ளும் ஆற்றுகைக் கலைவடிவமாக, கதகளி ஆட்டக் கதை மரபைக் காணலாம்.

கேரளத்து மரபுக்கலை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படும் ‘களரிப்பயிற்றிலும்’ கால் பாதங்கள் நிலத்துடன் உராசிக் கொண்டு செல்லும் அசைவுகள் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் கால்கள் நிலத்தில் சறுக்கிய படி அசையும் அடவுழுமறையை பரதநாட்டியத்தில் ‘சறுக்கல் அடவு’ என்று குறிப்பிடுவர்.

ஐப்பானிய ‘கபுக் கி’ அரங்கிலே - அரகோடா, வகோடா (Aragoto, Wagoto) எனும் இருவேறு நிகழ்த்துகைப் பாணிகள் உள்ளன. மிகைப்படுத்தப்பட்ட நடிப்புப் பணி அல்லது கடினமான நடிப்புப் பாணியை ‘அரகோட்’ என்பர். ‘வகோடா’ என்பது மென்மையான நடிப்புப் பாணியாகும். யதார்த்தமான பேச்சு மற்றும் சைகைகளைக் கொண்டது.

அரகோட்டாவில் - நடிகர் நகர்வுகளுக்கு மூலைவிட்டம் சார்ந்த அசைவு விதிகளைப் பயன்படுத்துகின்றார். நடிகரின் தலை எப்போதுமே முனைப்பாகவும் நடிகரின் பார்வைக்கோடு மூலை விட்டக் கோட்டின் அந்தத்தைப் பார்த்தவாறும் அமைந்திருக்கும். உடல் சாய் கோட்டமைப்பில் அமைந்திருக்கும். சாய் கோட்டிற்கேற்ப பாதங்களும் அசையும். பாத அசைவுக்கேற்ப இக்கோடு தீர்மானிக் கப்படுகின்றது.

‘வகோடா’ என்பது கபுக்கியின் உயிர்த் தோற்றுமடைய இயல்புப் நடிப்புப் பணியாகும். இங்கு நடிகரானவர் இந்திய செவ்வியல் நடனத்தின் ‘திரிபங்கிக்கு’ ஓப்பான ஒரு முறையில் அசைகின்றார். திரிபங்கி என்பது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வளைவுளை உடல் காட்டி நிற்பதைக் குறிக்கும். இந்திய ஒடிசி நடனத்தின் நடனக்கலைஞரது உடலானது ‘ஞு’ என்னும் எழுத்து - இடுப்பு, தோள்கள், தலை, என்பவற்றை ஊடறுத்துச் செல்வது

போன்ற நிலையில் இருக்கின்றது. திரி பங்கியின் இந்தப் பாம் பு வரைவு அனைத்து இந்தி செ வ் வி யி ல் சிற் பங் களிலும் ரும் தெளிவாகப்படுவதற்கிண்றது.

கபுக் கியின் ‘வகோடா’ நிலையில் நடிகர் தனது உடலை அசைக்கும் போது பக் க வாட் டா க அலை பேபான் ற விதத்தில் அசைக்கின் றார். இது நடிகனின் உடலின் முள்ளம் தண்டு வடத்தின் தொடர் செயற்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஜப்பான் அரங்கில் நடிகரின் சமநிலை என்பது - அவரது உடல் நிறைக்கும் அவரது பாதம் என்ற தளத்திற்கும் இடையேயான அசைவியல் தொடர்பால் மாறுபடுகின்றது.

பலினீஸ் அரங்கில் (Balinese Theatre) ஆப்படும் நடனம் முகழுடி கொண்டு நிகழ்த்தும் நிகழ் கலை வடிவம் ஆகும். இந்திகழ்த்துகை - சடங் கு கள், போர்க்கட்சிகள், சடங் கிற்கு முன்னால் நடை பெறும் நிகழ்வுகள் இவற்றைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கும். பாலித்தீவின் அரங்கிலே நடிகர் அல்லது நடனக் கலைஞர், தனது முன்னால் காலால் உடலின் சக்தியை கீழ்நோக்கித் தள்ளும் அதே சமயம் தனது கால் விரல்களை உயர்த்துகின்றார். இந்தப் பாத அசைவியக் கத்தால் பாலி நடிகர் நிலத்துடன் ஆன தனது தொடர்பினை கிட்டத்தட்ட அரைப்பங்காக குறைக்கின்றார். காரணம் அரைப்பகுதி சக்திதான் ஒரு காலுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது. அதாவது கால் பாதம்

முழுமையாக நிலத்தில் படுவதில்லை. அதன் காரணமாக நடிகர் மேடையில் உலாவும்போது நடிகருக்கும் மேடைத்தளத்திற்குமான தொடர்பு குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது.

நடிகர்கள் கீழே விழாமல் இருப்பதற்காக அதாவது நடிகர் தன்னை நிலத்தில் நிலை நிறுத்துவதற்கு அவர் தனது கால்களை விரித்து முழங்கால் களை மடக்கி நிற்க வேண்டும். அவ்வாறு நிற்கும்போது உடல் நிற்பதற்கான வசதியைப் பெற்றுவிடுகின்றது. அந்த அசைவியக்கத்தில் மேடைத்தளத்தில் உலாவுகின்றான் நடிகன். இந்த நிலையில் நடிகனுடைய உடலில் இயங்கும் சக்தி உடல் முழுவதும் செயற்படும். கால்களை விரித்து மேடைத்தளத்தில் அசைகின்ற தன்மை பொதுவில் இந்திய அரங்கக்கலைகளிலும் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் சிறப்பாக கேரளத்து ஆட்டவகைகளான களறியிழறு, கூடியாட்டம், கிருஷ்ணாட்டம், மோஹினி ஆட்டம், கதகளி என்பனவற்றில் பாதங்கள் அரங்கத் தளத்துடன் கொண்டிருக்கும் தொடர்பு அழகியல் தன்மையுடையதாகவும் அதே நேரம் பூரணமான தொடர்பற்ற அசைவுடையதாகவும் பாத அசைவுகள் காணப்படும்.

கால்களை விரித்த படி முழங்கால்களை மடித்து நிற்கும் நிலை பாரத நாட்டியத்திலும், இலங்கையின் சிங்கள பாரம்பரிய நடன வடிவங்களான கண்டியன் நடனங்களிலும் காணலாம். பொதுவாக முழங்கால் மடித்து நிற்கும் நிலையை அரைமண்டி ஸ்தானம் என்று குறிப்பிடுவர். இந்த ஸ்தானத்தில் உடலின் சக்தி கால்களுக்கே சென்றாலும், அதற்கான உணர்ச்சி வெளிப்பட்டு நிற்பது உடல் மற்றும் முகம் சார்ந்த பகுதியிலாகும்.

நடிகர் தனது கால்களை விரித்தபடியும் முழங்கால்களை மடித்தபடியும் இருக்கின்ற நிலை உடலின் சமநிலைத் தன்மையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

ஜோரோப்பாவில் ஒரே ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட அரங்க வடிவமாக உள்ள ‘செவ்வியல் பலே’ யின் விதிகள், நடனக்கலைஞரை வேண்டும் என்றே, நிலை உறுதி அற்ற சமநிலையில் அசையுமாறு நிர்ப்பந்திக்கின்றது.

இதன் அடிப்படை உடல் நிலைகளை பெறுத்தளவிலும் ‘அரபெஸ்’ (arabesques) எனும் உடல் அசைவு முக்கிய அசைவு நிலையாகும். இது மனப்பாங்கு போன்ற, உண்மையான அசைவு வீச்சுகளாகும். இந்நடனத்தில் முக்கிய நிலையானது - உடல் ஒரு காலின் நுனியில் நின்று கொண்டு மறு காலைத் தூக்கி நிற்கும் வடிவமாகும். அந்திலைக் கேற்ப கைகளின் அசைவும் அமையப் பெற்றிருக்கும். இந்த அசைவில் கால்பாதத்திற்கேற்ப உடல் வடிவம்

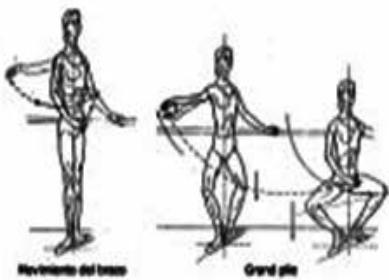

பெற்றிருக்கும்.

இந்த அசைவியக் கத்தில் உடலின் முழுப்பாரமும் ஒரு காலால் மற்றும் ஒரு காலின் விரல் நுனிகளால் தாங்கிப் பிடிக்கப்படுகின்றது. இந்த நிகழ்த்துகையின் மிக முக்கியமான அசைவுகளில் ஒன்று இது. இதனை ‘பிளெ’ (Plié) என்று அழைப்பார்கள்.

‘பிளெ’ என்பது பலே நடனத்தின் அடிப்படை அசைவு நிலை மட்டுமல்ல, அந்நடனத்தின் அனைத்துப் படிப்புக்கும் அவசியமான, ஆரம்பித்திலையும் முடிவு நிலையும் ஆகும். அந்நடனத்தின் அசைவு நிலைகளான துள்ளுதலுக்கும் கால்களை நீட்டுவதற்கும் அனைத்து உடல் நிலைச் சுற்றுக்களுக்கும் இந்திலை அவசியமாகும்.

‘பிளெ’ எனும் பிரான்சுச் சொல்லின் அர்த்தம் ‘வளைவு’ அல்லது ‘வளைக்கும்’ எனும் பொருளைக் குறிக்கும். ஒரு குழு நடனத்தின் காற்பெருவிரல் ஊன்றிய நிலை

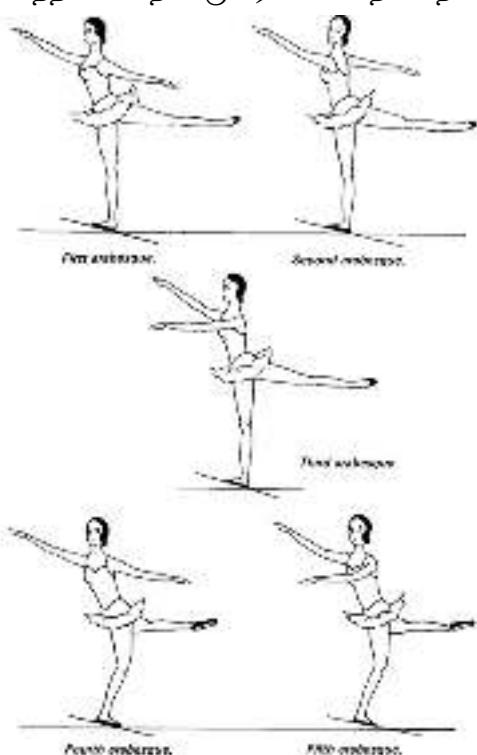

என்பது உடல் சுற்றுக்கும் ஒரு தாவலுக்கும் மிகச் சிறந்த தொடக்க நிலையான அசைவாக அமையும் இந்தப் பிளெ.

இந்தப் பலே நடனத்தின் ஆரம்பமும் முடிவும் எவ்வாறான பாத நிலைகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளதோ அதேபோன்ற இலக்கணத்தைக் கொண்டதாக இந்திய செவ்வியல் நடனங்களின் பாத நிலைகள் அமைகின்றதைக் காணலாம். குறிப்பாக பரத நாட்டியத்தின் பாத நிலைகள் அரைமண்டி முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. பரத நாட்டியத்தின் அடவுகள், உருப்படிகள் பொதுவாக அரைமண்டி ஸ்தானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

நிறைவாக

பொதுவாக நடன வடிவங்களிற்கு கால் பாதங்களிலேதான் அதிகளவிலான சக்தி வெளிப்படுகின்றது. அவ்வாறு வெளிப்பட்டாலும் இந்திய அரங்கக் கலைகளில் உடலாலும் முகத்தினாலும் தான் ஆற்றுகையாளனின் சக்தி வெளிவருவதாகத் தோன்றும். மேற்கத்தைய பலே மரபில் சக்தி உடல் முழுமையினாலும் தென்பட்டாலும் கால் பாதத்தில், குறிப்பாக கால் பெருவிரலில்தான் உடலின் சக்தி தாங்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஜப்பானிய நோ, கேரளத்து கதகளி, தமிழ் நாட்டு பரதநாட்டியம், ஓரிசாவின் ஓடிசி, மேற்கத்தைய பலே போன்ற நிகழ்த்து கலைவடிவங்களில் - அரங்கச் செயற்பாட்டை கவனத்தில் கொள்ளும் போது அவை பெரும்பாலும் அந்தந்தக் பாரம்பரிய, கலாசார, பாண்பாட்டுப் பூமல் பின்புலங்களுக்குள்ளால் வெளிப்பட்டே நிற்கின்றது.

டாக்டர் ஓ.கே. குணாதனுக்கு பாரத விருது

தமிழ்நாடு பாரதி தமிழ் இலக்கியப் பேரவை 40 ஆண்டுகளாக இந்திய சுதந்திர தினத்தன்று பல்வேறு தேசிய நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தி வருகின்றது.

இந்நிகழ்வில் சிறப்பம்சமாக 2018ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த சிறந்து உலகத் தமிழ்லக்கிய நான்கு நூல்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபா பணப்பரிசுடன் பாரதி தமிழ் இலக்கிய விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்படுகிறது.

குடையும் மரநிமலும் என்ற அறிவியல் நாவலுக்காக இலங்கை டாக்டர் ஓ.கே. குணாதன், தாழ்வார ஊஞ்சலில் ஒரு வீணை என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்காக திருநெல்வேலி வே.

முத்துக் குமார், தமிழ் அறிஞர்கள் என்ற கட்டுரை நூலுக்காக சென்னை ஜனனி ரெமேஷ், ஆதலினால் புத்தகம் படிப்போம் என்ற ஆண்மீக நூலுக்காக கோவை பே.சா. கர்ணசேகரன் ஆகியோர் இந்த விருது பெறுறர்களாக தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

இவ் விருதாளிகளுக்கு சுப்பிரமணிய பாரதியார் தலைப்பாகை அணிவித்து ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டு மேடையில் தமிழ் முரச ஒலிக்க விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டது.

40 வருட வரலாற்றில் இலங்கையர் ஒருவர் இவ்விருதினைப் பெறுவது இதுவே முதல் தடவையாகும்.

குடையும் மாநிழலும்

டாக்டர் ஓ.கே. குணாதன்

குயில் கலைக்க கனவில்

நடு திரவில் ஆழ்துயிலில்

நாலுள்ளெனக் கண்டேன் என்
பதின்மூப்பருவக் கனாவளியில்

கிருளில் நிசுப்தத்திடையே
நீ உறங்குகின்றாய்
துகிலின்றி என்னருகில்

சாலையிலே கண்ட பலபேரில்
நீயும் ஒருத்தி என்பதைத் தவிர
இப்படி ஒரு விகாரமாக
ஒருபோதும் நினைத்துப் பார்த்ததில்லை
என் ஆழ்மனப் பதிவில்
நீ எப்படி நுழைந்தாயென
நான் அறியேன்.

நானுள்ளை நினைத்ததில்லை
உளைப்பற்றி இதுவரை
ஆயினும் ஏனிந்தக் கனவு?

காலைப் பொழுதில்
உன்னை நான் முதன்முதலில்
சுந்தித்தது குாபகம் கிருக்கிறதா?
இந்தக் கனவின் பின்னர்தான்
எனக்கு குாபக்கிற்கு வருகிறது

ஒரு வார்த்தைகூட
நாம் உரையாடக்கூடவில்லை
அஃதெனின்
இது காதலா? வெறும் காமமா?

- ச. முருகானந்தன்

பிலோமினா சமையல் வேலையில் முனைப்பாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மருமகனும் உதவி ஒத்தாசையாக செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தாள். தேங்காயத் துருவதல், வெங்காயம் மிளகாய் மரக்கறி அரிதல் என்று ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள். பிலோமினா அகப்பையும் கையுமாக அந்தச் சின்ன வட்டத்துள் நடமாடிக் கொண்டிருந்தாள். உப்பு புளி உறைப்பு மிளகுதாள் சரக்குத்தாள் என்று அளவுறிந்து போடுவதும் வாயில் வைத்துச் சுவை பார்ப்பதுமாக இருந்தாள். விறகுப்பு பற்றிக் கொண்டிருந்தது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால் ஆண்பிள்ளைகளும் சின்னப்பிள்ளைகளும் வீட்டிலேதான் இருந்தார்கள். தங்கள் ஓய்வு நேரத்தைத் தங்களுக்காகவே பயனாக்கி உல்லாச சல்லாபம் காண்பதில் ஆர்வம் காட்டினார்கள். பெரியவர் ஞானப்பிரகாசத்துக்கு வாற் வருசம்தான் பென்சன் ஆகும். பூரண ஓய்வு கிடைக்கும். அதுவரையில் விடுமுறை நாளை ஆர்வத்தோடு கட்டியணைக்க வேண்டியதுதான்!..... மகன் தேவதாஸ் தனியார் கொம்பனியில் மனேஜராக இருக்கிறான். நல்ல சம்பளம், இந்தப் பெரிய வீடுவளவும் அவனுக்குத்தான் செல்வாக்குத்தான்..... அவன் பொழுதுபோக்குக்காக சினேகிதர்களைத் தேடி வெளிக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தான். தகப்பனார் தொலைவிலிருந்து தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சின்னன் சிறுக்கள் அந்தப் பெரிய மண்டபத்தில் பாடி ஆடி கூடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர் பலவிதமாக.

அப்போது, “அக்கா.... அக்கா....” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு பாத்தும்மா வந்தாள். மண்டப வாயிலில் நின்று எட்டிப்பார்த்தாள். பெரியவர் ஞானப்பிரகாசமும் மகன் தேவதாசம்தான் அவள் கண்ணில் தெரிந்தார்கள். உடனே முக்காட்டை இன்னும் இழுத்து மூடிக்கொண்டாள்.... “என் அங்கேயே நின்டுற்றிங்க? உள்ள வாங்க, அவ குசனிக்குள்ளதான் அலுவலா இருக்கிறா. அங்க போங்க.” “எப்பிடி ஜயா சொகமா இருக்கீங்களா? என்று கேட்டுக்கொண்டே உள்ளிட்டாள். “ஆரு பாத்தும்மாவா, குரல்லயே எனக்குத் தெரிஞ்சிற்று நீங்கதான் வாற்றிங்க என்டு. ஏன் இந்த நேரம் வாற்றிங்க சமையலையும் விட்டுப்போட்டு.” “அதுக்கா எங்களுக்கு நோன்பு துவங்கிற்றுதல்லே, இவரு பள்ளிவாசலுக்கு போறவருதானே அதுதான் அங்க நோன்புக்கஞ்சு குடுத்தவங்க. உங்களுக்கும் கொஞ்சம் கொண்டுவந்த.” என்று சொல்லிக் கொண்டே

பெரிய கோப்பையை இரு கரங்களாலும் நீட்டினாள். அகப்பையை அப்புறம் வைத்துவிட்டு இவவும் இருகரங்களாலும் வேண்டினாள். “என்ன கனக்கையாக் கொண்டு வந்துற்றிங்க உங்களுக்கு இருக்கா?” “ஓ நல்லா தாராளமாத்தான் கொண்டுவந்த. அக்கம் பக்கம் இருக்கிற உங்கட ஆக்களுக்கும் குடுத்த.” என்றவள் மீண்டும் சொன்னாள்: “நேற்று மீன் கொண்டுவந்து தந்த எல்லா உங்கட பிரிச்சக்க வைச்சுத் தரச்சொல்லி. அதை இப்ப எடுத்துத் தாங்களன் இனி பின்னேரம் சமைச்சி ராவுக்குத்தான் நாங்க சாப்பிட ஏலும். அதுவரைக்கும் பச்சைத்தன்னி கூட குடிக்கக்கூடாது!”

பிலோமினா பாத்தும்மாவை வியப்போடு பார்த்தாள், “உங்களுக்கு எத்தினையோ வருத்தமிருக்கல்லே? அப்பிடியிருக்க கட்டாயம் நோன்பு பிடிக்கவா வேணும்?”

குருச எட்வேட்

“எல்லாம் நம்ம அல்லா பாத்துக்குவான்!” என்று சொல்லிக் கொண்டே மீன்பெட்டியை வாங்கிக் கொண்டு முக்காட்டை சரி செய்து கொண்டு போகலானாள் பாத் தும் மா. ஞானப்பிரகாசம் அவனை ஒருக் கண்ணால் பார்த்தார். நடுத்தர வயதைக் கடந்து போய்க் கொண்டிருப்பவள் தான் என்றாலும் இளமை அழகு கொலுவிருக்கவே செய்கிறது! எல்லாவற்றையும் மூடிக்கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அவள் அழகை எப்படித்தான் இரசிப்பது? வேறு பெண்களென்றால் இடையை தொடையை பிள்ளைபெற்ற வயிறை இப்போதெல்லாம் முழுமுதுகையும் காட்டி வயதானவர்களையும் சலனப்படச் செய்து கொண்டிருப்பார்கள்! இப்படியாக சிந்தித்துவருக்கு கிட்டடியில் படித்து கவிதை ஒன்று ஞாபகம் வந்தது: ‘முக்காட்டால் முகம் மறைத்த முகவரி தெரியாரே மிகத் தவி இதயத்தாய்மைக்கு.’

அன்று பின்னேரம் ஆறுதலான நேரம் பிலோமினா பாத்தும்மா இல்லம் நோக்கி மென்னடை பயின்றாள். கையில் அவ தந்த கோப்பையும் இருந்தது. வெறும் பாத்திரமாக கொடுக்காமல் அன்று காய்ச்சிய சவ்வரிசிக் கஞ்சியை போட்டெடுத்துக் கொண்டு போனாள். பொழுது போக்குக்காக இடை சுகம் அங்கு போய் அரட்டையெத்துவிட்டு வருவது வழக்கம். பாத்தும்மா வீட்டில் முடித்த பிள்ளைகள் முடிக்காத பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் என்று நெருக்கடிதான். என்றாலும் கலகலப்புத்தான்! இவள் கொண்டுபோனது எந்த மூலைக்குக் காணும் ஏதோ சம்பிரதாய பூர்வமாக கொடுக்கல் வாங்கல் உறவாடல் நடக்கும்.

வரும்போது கணவன் காசிம் காக்கா முன்பக் கமாக நடத்தும் கடையில் தீன் பண்டங்களை வாங்கினாள். பற்றிஸ் றோல் என்று வாங்கிக் கொண்டு போனாள். அது சின்னதான பலசரக்குக் கடைதான். ஆனால் அத் தியாவசியமான சரக்கு வகைகள் இருக்கும். அந்த ஒழுங்கையில் இது ஒரு கடையே இருப்பதால் அவசரத்துக்கு உதவும். வியாபாரமும் பரவாயில்லாமல் இருக்கும். என்றாலும் அவர்கள் வீட்டில் உறுப்பினர்கள் கூடத்தான். தரித்திரும் எட்டிப்பார்க்கும் தான்..... அக்கம் பக்கமாக இன்னும் இரண்டு முஸ்லீம் குடும்பங்கள் சீவிக்கின்றன. அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரமும் இவர்களைப் போலத்தான். அனேகமாக வியாபாரம்தான். மிதிவண்டியைத் தள்ளிக் கொண்டு ஜஸ்கிரீமோ பூந்தியோ என்று நடக்கும்..... பிலோமினா வளவில் தென்னைகள் சோலையாக நின்று காய்த்துக் குலுங்கும். காய் ஆயும்போது நாலைந்தாவது

பாத்தும்மா வீட்டுக்குப் போகும். அவனும் பதிலுக்கு அந்தனவு இல்லாவிட்டாலும் சிறு சிற்றுண்டிகள் கொடுப்பாள். மற்றக் குடியிருப்பாளர்களோடும் சுமுகமான உறவுதான் ஆனால் இந்தனவு இல்லை.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை பிலோமினா குடும்பத்தவர் எல்லோரும் வழைமை போல காலை மாதா கோவிலுக்குப் போனார்கள். சம்பிரதாய பூர்வமாக எல்லாச் சடங்குகளும் பிரார்த்தனைகளும் செபங்களும் ஆராதனை களும் நடந்தேறின. ‘எங்கும் சமாதானம் ஒங்கவேண்டும்: மக்களெல்லாம் சமாதான சகவாழ்வு வாழ வேண்டும் : நாங்கள் அறியாமல் செய்த பாவங்களைப் பொறுத்தருங்ம்’..... இப்படி பல வாசகங்கள் ஒலித்தன.

வீட்டுக்கு வந்ததும் முதல் வேலையாக ஞானப்பிரகாசத்தார் வாணோவியைத் திறந்தார். செய்திகள் ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தன. கேட்டவர்கள் திக்பிரரை பிடித்தவர்கள் போலானார்கள்!... “தேவாலயத்தில் பூசை நேரம் குண்டு வெடிப்பு! பலபேர் மாண்டனர், காயப் பட்டனர் இரத்த வெள்ளத்தில்!”.... கொச்சிக் கடையில் நீர்கொழும்பில் மட்டக்களப்பில்” வீடே ஸ்தம்பிதமாகியது! பிரமை பிடித்தவர் போலாகினர்! செயலற்றுப் போயினர்!..... அன்று முழுவதும் அந்த வீட்டில் எதுவுமே இயங்கவில்லை! அந்த வீட்டிலெலன்ன எல்லா வீடுகளிலும்தான்!

அன்றிலிருந்து எல்லாப் பொழுதுகளிலும் இதே செய்தியாகவும் காட்சியாகவும் பேச்சாகவும் சர்ச்சையாகவும் கவலையாகவுமேயாவருக்கும் இருந்தன!

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களுக்கு மாத்திரம் அதுவும் தமிழில் பூசை நடக்கும் நேரம் பார்த்து இந்தப் பயங்கர வெடிகுண்டுகள் வெடித்த தேன்?! இதுதான் எல்லோர் நெஞ்சிலியும் எழும் கேள்வி?.... பெரிய ரூறிலிற் ஹோட்டல்களும் தாக்கப்பட்டனவாம்! மேற்கு நாட்டாரும் மாண்டு போயினர்! ஒரு டென்மார்க் கோமஸ்வரர் குடும்பத் தோடு வந்து உல்லாச சல்லாபமாய் கழிக்க இங்கு தங்கியிருக்கிறார். இப்போது எல்லாவற்றையும் பறிகொடுத்து தனியாளாக ஊர் போகிறார்! என்னே பரிதாபம்!..... பூசை துவங்கு முன்னர் ஆலயத்துக்கு முன்னால் பாலகர்கள் குதூகலமாய் விளையாடுவது காட்சிப் படுத்தப்படுகிறது. குண்டு வெடிப்பின் பின்னர் குழந்தைகள் இரத்த வெள்ளத்தில்! எங்கும் அழகையும் ஒப்பாரியும் கண்டனக் குரல்களும் சகிக்கவொண்ணாக காட்சிகள்! பொழுதும் போகப்போக நாளும் செல்லச்செல்ல புதுப்

புதுச் செய்திகள் முனைவிட்டு தலைத்தோங்கி கடனைகட்டிக் கொண்டிருந்தன! : அரபுநாட்டு ஜ.எஸ் தீவிரவாத இயக்கமாம், உள்ளூர் வாசிகளை பயங்கரவாதிகளாக்கி இந்த கேடுகெட்ட படுபாதகத்தை செய்திருக் கிறார்களாம்!..... பல ஆயுதங்கள் வெடிப் பொருட்கள் போதைப்பொருட்கள் என்று கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன! பயங்கரவாதிகள் சூத்திரதாரிகளும் கைதாகி வருகின்றனர்!..... சிறைப்பிடிக்கு முன்னமே மடியிலே சூழ்ந்தையை வைத்துக்கொண்டு வெடிகுண்டால் தற்காலை செய்ததாய்! (கின்னஸ் சாதனைதான்) இப்படியாக எத்தனையோ செய்திகள் மோதி நெருசை ‘பஞ்சர்’ ஆக்கிக் கொண்டிருந்தன!

ஆனால் பயங்கரவாதிகளை குண்டு தாரிகளை சூத்திரதாரிகளை எல்லாம் வழித்துத் துடுக்கும் அளவுக்கு பிடித்தழித்துக் கொண்டே வருகின்றனர் படையினர் புலனாய்வினர். எல்லோருக்கும் ஆச்சியம்தான், இராணுவத்தால் எப்படி இப்படியாக பிடித்து துப்பரவுப்பணி செய்ய முடிகிறதே என்று!

ஆனால் அந்தந்த ஊர் இஸ்லாமிய குடிமக்கள்தான் காட்டிக்காட்டி கொடுத்து சுலபமாக பிடித்தழிக்க வழிவகுத்தார்கள் என்பதே உண்மை! ஆனாலுமென்ன இனிக் காலமும் பழிதீர்க்கப்பட்டு உத்தரிக்கப் போகிறவர்களும் இவர்கள்தான்!

இன் நுமின் நும் படுபயங் கரமான சேதிகள் வந்து கொண்டிருந்தன. வீட்டை விட்டு வெளிக்கிடவே பயங்காட்டியது. மூஸ் லீம் சாப் பாட்டுக் கடைகளில் கருத்தடை மாத்திரை பாவிக்கிறார்களாம்! திருக்கொண்மலை மடத்தடிச் சந்தியில் ஒரு பூந்தி வண்டில்காரனே பிடிப்படிருக்கிறானாம் கருத்தடை மாத்திரை பாவித்ததாக! வீட்டில் அனேக மாத்திரைகள் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன!..... ஞானப்பிரகாசம் விழி பிதுங்கினார். அந்த வண்டிலில் நல்ல மிகஸர் பூந்திலிட்டு என்று நல்லதாக இருக்கிறது என்று வீட்டிலும் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கியதால் இவரும் வாடிக்கையாளனானவர். இப்போது விழி பிதுங்கிறார்! மனைவி நச்சரித்தபடி ச்சரித்தபடி!

இப்போதெல்லாம் பிலோமினா பாத்தும்மா வீட்டுப்பக்கம் எட்டியும் பார்ப்பதில்லை. பாத்தும் மாவும் தான் அந்தப் பக்கம் தலை வைத்தும் படுப்பதில்லை! சந்தேகம் பயம் குடிகொண்டு மனதில் பேய் பிடித்தாட்டுகிறது! பிலோமினாக்கா என்ன நினைப்பாலே பார்வையாலே வெறுப்பாங்களோ என்ற பயவுணர்ச்சி பாத்தும்மாவுக்கு! இப்படியே

இனங்களுக்கிடையில் கொடரி வைக்கப் பட்டுவிட்டது! இது காலத்தின் கட்டாயமா? இயற்கை நியதியா? இறைசித்தமா? உலகம் அழிவை இறுதியை நோக்கி நடை போடுகிறதா ஒன்றுமே புரியவில்லை!

இன் நுமின் நும் பயங் கரச் சூழல் குழந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அவசர காலச்சட்டம் பிறப்பதாயிற்று! எங்கும் எந்த நேரத் திலும் படையினர் உள்ளிடலாம்! சந்தேகக் கிடமென்று யாரையும் கைது செய்யலாம்: விசாரணையில்லாமல் சிறையிலே வைத்திருக்கலாம்! ஊரடங்கு உத்தரவு போடுவதும் எடுப்பதும் இடம்பெறுவது சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது! நல்ல மதிப்புக்குரியோ ரெல்லாம் விசாரணைக் காக தடுத் து வைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! அவர்களைப் பற்றி திடுக்கிடும் தகவல்கள் வந்த வண்ணமுள்ளன! உண்மை பொய் எதுவோ எல்லாம் அந்த அல்லாவக்கே வெளிச்சம்! பகலாகிக் கொண்டிருக்கும் நேரம் பத்து மணியிருக்கும், விடுமுறைநாள்தான் அன்று. ஆசிரியர் சிவசேகரம் ஞானப்பிரகாசம் வீட்டுக்குப் போனார். அனேகமாக மாலை நேரத்தில்த்தான் இருவரும் சந்தித்துக் கொள்வது வழமை. நாட்டு நிலைமை பகல் போதில் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று..... ஞானப்பிரகாசமும் சிவசேகரமும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். கோணேசர் கோவிலைப் பார்த்தபடி இருக்குமே காளி கோயில் அதற்குப் பக்கத்தில் இருந்த இந்துக்கல்லூரியில்த்தான் இருவரும் படித்து நன்பராயினர். அந்த நட்பு இன்றும் தொடரவே செய்கிறது! நாட்டில் சமூகத்தில் முக்கிய மான சம் பவங் கள் பிரச் சினைகள் தோற்றமளித்தால் சிவசேகரத்தாரை இங்கே காணலாம். ஞானப்பிரகாசத்தாரும் அங்கே போய் வருவதுண்டு. இன்று ஆசிரியர் முந்திவிட்டார். வழமையாக இருவரையும் தனிய இருந்து கதைக்கவிட்டால் கானும் என்ற ரீதியில்தான் வீட்டாரின் கவனமிருக்கும். ஆனால் இன்று எல்லோரும் மொயத்துக் கொண்டனர். பங்காளராயினர்.

“வாங்கோ மாஸ்றர் உங்களுட்டத்தான் கன கதைகள் கதைக்க வேணுமென்று இருந்தனான். அதுக்கிடையில் நீங்கள் வந்துற்றீங்கள்! போனுகளிலையும் கதைக்கேலாம் இருக்கு ஒட்டுக் கேக்கிறாங்களாம்! சர்வதேச வலைத் தளங்களையும் ‘கட்’ பண்ணிப்போட்டாங்கள் எங்கட மகனோ சுவீசில் இருந்து கதைக்கேலாம் இருக்கு! அவங்களுக்கு எங்களவிட கூட விசியம் தெரியும்!..... சரி சரி வாங்கோ இருங்கோ கதையுங்கோ.”

குழாய்தலை

எழுந்திருப்பின் இச்சையற்ற
ஆழந்த உறர்கம்
அசைகிறது உடல்
இடையிடையே
திடுக்கும் கனவு
திடைக்கிறது மனம்

சுவாசிப்பும் சொர்ப்பனமும்
சுவாசப்படுத்த
துடயங்கள் அழிந்து
தொடக்கத்தின் தோற்றும்
ஆரம்பமாக
அடிவயிறு கணக்கும்

வீதிமரங்களெல்லாம்
வேரோடு குழியிருந்த
காவல் தெய்வங்கள்
காணாமல் போக
வெள்ளைவான் கடத்தலென
உள்ளம் துடுக்கும்

கன்னியாய் திருந்தவளின்
பெண்மைக்குக் கண்பட்டு
ஷவுஞ்சிப்போர் வந்து
ஆலமரங்களெல்லாம்
போதிமரமாக
அடங்கியது ஆத்மா

ஊர்க்கோயில் கொடியேற
உள்ளமெல்லாம் புவாசம்
கற்புரச்சடி
காவடி எடுப்பு
அடியளிப்பு
அன்னானம்
அனைத்தும் தான்

புளிதம் பரிமளிக்க
ஸரத் தலையோடு
கையிலே பூச்சும்
மெய்யிலே திருந்று
வாயில் 'கவசம்'
வரவேற்ற வழிமறிப்பு

'நில்' என்றார்
நீட்டு 'காட்' என்றார்
மேலெல்லாம் மீட்டிலிட்டு
'சௌல்' என்றார்
கொல்ல வெறிகொண்டு
குறுகினார் பக்தர்

'பொம்பர்' அழக்க
'புக்காரா' சுற்று
புராண பணத்தில்
பொலிவற்ற ஊரில்
'கண்டனப் பிரசங்க'மாய்
காவல்வரக் கறுவினார்

அங்கப் பிரதிட்டையில்
உள்ளே நூழைந்தோர்
அதிர்ந்தார்.
அரோக்ரா
கொடிமாறத்தின் திருப்புறமும்
துவார பாலகர்

பக்தி வரவில்லை
தேவாரப் பாட்டில்லை
கந்தி அழுவதற்குக்
கண்ணொரக் காணவில்லை
கும்பகர்ண பூமியில்
குறட்டை ஒலிக்கிறது.

-ராணி சிதை

நீரிழுயாய்

நீ எனது திதயப் பூந்தோப்பில்
கூடு கட்டிய குயில்
உள்ளினிய இசை கேட்டு
பசுக்களும் கண் விழிக்கும்
எனது எதிர்காலத்தை
விடுதலையாக்கினாய்

வாழ்க்கையில் பசுமை
இரத்தத்தில் மரணம்
உலர்ந்து போன
சொற்களால் உன்
நிர்வாணத்தை மூடி
மறைத்து
எனது பாடலால் உனக்கு
வான் வெளியைத்
தேடுகிறேன்

வாழ்க்கையில் ஏற்படும்
நடிப்பும் பிடிப்பும் எனது
இசையினால் விடுதலை பெறும்
எனது காதலை
மெய்ப்பித்துக் காட்டுவது
குருடன் ஒருவனுக்கு
நூறு ஞாபாய் நோட்டை
காட்டுல் போல்
எனது காதலை
நீ காண மாட்டாய்.

மாவனல்லை எம். எம். மன்னார்

இப்போது பிலோமினா அம்மையார் முன்னே வந்தார். “இப்பகால நேரம் எந்த நேரம் என் நடக்குமோ என்டு தெரியாம பயமாக்கிடக்கு! பகல்ல பார்த்துப் பேச இரவில அதுவும் பேசாத என்டு சொல்லுவாங்க! சத்தும் போடாம அடக்கமா கதையுங்க.” ஆசிரியர் இளந்தை பூத்தார்.

“பாருங்கோ மாஸ்ரர் நினையாப்பிரகாரமா இப்பிடியுமொரு பயங்கரவாதம் நம்ம நாட்டில நடந்திருக்கே! நினைச்சுப் பார்க்கவே ஏலாம மண்டையெல் லாம் விறைக்குது! எத்தனையோ சன்னடைய இனக்கலவரங்கள் யுத்த ஆர்ப்பரிப்புகள் கண்ட நாடுதான் நம்நாடு. ஆனா இப்ப என்னடா என்டா ஆருமே கனவில் கூட கணமும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சி தாக்குதல் எல்லே, ஏன் அந்தக் கடவுளுக்கும் கூட தெரியாம எல்லே நடந்து முடிஞ்சி போயிருக்கு!”

“ஞானப்பிரகாசம், இது பயங்கரவாதத் தாக்குதல் மட்டுமல்ல, மிக இழிவான கேவலமான கோழைத்தனமான தீவிரவாத யுத்தம்!.... உலக வரலாற்றிலேயே நாட்டுக்கு நாடு இனதுக்கு இனம் ஏன் மதக்கலவரங்களும் புரட்சி போராட்டங்கள் சுதந்திரப் போராட்டங்கள் உரிமைப் போராட்டங்கள் என்று நடைபெற்றிருக்கின்றனதான். அவையெல்லாம் சிறுசிறு தாக்குதல் மூலம் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வந்துதான் பெரும் போராட்டமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். விமோசனமும் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மதத்தை முன் வைத்து தீவிரவாத இயக்கமாகி போராடுவது மிகவும் மிலேச்சத்தனமானது, சகிக்கவியலாதது! இவர்கள் வருடக்கணக்காக திட்டமிட்டு ஆயத்துப்படுத்தி செய்த முதல் தாக்குதலை ஆலயங்கள் மீது நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள்! இது பயங்கர வாத தாக்குதல் மட்டுமல்ல, பைத்தியக்காரத்தாக்குதல்! இதில் ஈடுபட்ட திட்டமிட்ட தலைவர் உட்பட அத்தனைபேரும் மனநோயாளிகள் என்பதில் சந்தேகமில்லை!”

ஞானப்பிரகாசம் உசாரானார். “சரியாகச் சொன்னீங்க மாஸ்ரர். இதுபோன்ற மோசமான கேடுகெட்ட தாக்குதல் உலக சரித்திரத்திலேயே இல்ல! இவர்கள் தீவிரவாத இயக்கமில்ல பைத் தியக்கார கும்பல! இவர் களால் உலகத்துக்கே ஆபத்து! பாருங்களன் முதல் தாக்குதலே ஆலயத்தின் மீது பக்தர்கள் மீது பாலகர்கள் மீது! உலகமே சேர்ந்து நின்று ஒடுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் இவர்கள்!..... அதுவும் இந்த புலி இயக்கமிருக்கே எத்தின தாக்குதல்கள் செய்தாங்கள், போராட்டங்கள் நடத்தினாங்கள் உலகமே வியக்குமளவுக்கு

செய்தாங்கள். ஆனா ஒரு சிங்களவனத் தன்னும் கொன்றாங்களா? அவங்கள் நினைத்திருந்தால் இலட்சக்கணக்கில் கொன்றிருக்க ஏலும் வடக்கு சிழக்கில் ஒரு சிங்கள குடிமகனும் இல்லாமல் செய்திருக்கேலும்! ஆனா பாவம் சிங்களப்படையோடுதான் மோதி அழிஞ்சாங்கள்! அதுவும் தனியாகவா வல்லரசுகள்ற உதவி யாலதான் அழிச்சாங்கள்!....”

அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது பிலோமினா பக்கம் வந்து இடை மற்றுத்தாள். “போதுமப்பா கதைச்சது, நிப்பாட்டுங்க! இந்தாள் கதைக்கத் துவங்கினா பெரிய சத்தம் போடும்! நிலமைய அறிஞ் சு அதுக்கேற்ற மாதிரி கதைக்கமாட்டாராம்! தெருவால எந்த நேரமென்டில பொலிச் சிஜூடி என்டு திரியுறாங்கள்! புடச்சுக்கொண்டு போயிருவாங்கள்!”

“நீயேனப்பா வீணாப் பயப்படுகிறாய்? பெளத்த பிக்குகள் விகாராதிபதிகளே இப்ப புலிகள் பாராட்டுறாங்கள், ஒரு சிங்கள மகனயும் சாகடிக்கல்ல என்டு! நாமஏன் இப்ப வீணா பயப்படுவான்?”

இப்போது மகன் தேவதாகம் இடையில் புகுந்தான் : “அப்பா பேசுறதும் சரிதானம்மா. நாங்கள் இனியும் பயந்து கொண்டிருக்கத் தேவையில் என்று கெடுபிடி பெரிசா ஆனவுடனே நாங்களெல்லாம் வன்னிக்கு இடம்பெயர்ந்து போன நாங்களெல்லே. அப்பநான் ஒரு அளவான பொடியன் சந்தையில் சந்திகளில் ஏன் கல்லுரிகளிலேயே வந்து பிரசாரம் செய்வாங்கள். எவ்வளவு நியாயமான கருத்துக்கள பேசுவாங்கள். மகளீர் அணி இளையோர் அணி உதவி அணி என்று எத்தனையோ இருக்கும். ஆனால் பாலியல் சேட்டையோ குடியோ போதையோ புகைத்தலோ இலஞ்சமோ ஊழலோ..... என்று ஒன்றும் இருக்காது! இருந்தால் உடனடியாகவே அவருக்கு மரணதன்டனை ஸைற் போஸ்றில்!..... உலக வரலாற்றிலேயே இதுமாதிரி வீரம் செறிந்த நேரமையான அரப்பணிப்பான போராட்ட இயக்கம் இல்லை என்றே சொல்லலாம்! இதை உணரும் காலம் வரும்!”

“அப்பனும் மகனும் நல்லாச் சேர்ந்தீங்கள் எனக்கென்னவோ இந்தக்கதைகள் கேக்கவே பயமாயிருக்கு!”வாத் தீயார் சிவசேகரம் சுழுக நிலையை கருத்தில் கொண்டு போலும் பேசுவற்றார் :“இங்க பாருங்கோ உணர்ச்சிவசப் படாதையுங்கோ நான் சொல்லுறத் கவனமாகக் கேளுங்கோ : எங்கட தமிழருட்ட மட்டுந்தான் ஆதிகாலத்தில்

இருந்தே யுத்த தர்மம் இருந்து வந்திருக்கு! சேர்சோழ பாண்டியர்கள் தங்களுக்குள் மோதிக் கொண்டார்கள். யுத்த தர்மத்தை மீறினால் தர்ம நீதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் வாழ்ந்தார்கள்! அது இன்றளவும் தொடரவே செய்கிறது. சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்து எழுபது ஆண்டுக்கும் அதிகமாக சாத்வீக வழியிலும் ஆயுத வடிவிலும் போராடினார்கள். தோல்விமேல் தோல்வி கிட்டியும் இன்னும் தர்மநீதியை விட்டுவிடவில்லை! உலகம் என்றோ புரிந்து கொள்ளவே செய்யும்!..... ஆனால் இப்போது நடக்கும் இந்த போராட்டம் உலகம் முழுக்க ஒரே மத்தை இஸ்தாபிக்கும் நோக்கில் நடக்கிறது! உலகமே சேர்ந்து எதிர்த்தழிக்கப் பார்க்கிறது! இதனால் அழியப் போவது அப்பாவிகள் தான். எத்தனை பேர் அகதியானார் காணாமல் போனார் நிர்க்கதி யானார்! அந்தமாதிரி பாவம் ஒரு பாவமும் அறியாத ஒன்றுமே தெரியாத மூஸ்லீக்கள் அனுபவித்து உத்தரிக்கப் போகிறார்கள்!”

“நீங்க சொல்றது சரிதான் மாஸ்ரர். எங்கயோ கிடக்கிற போக்கிரி இயக்கம் பண்ணுன விசர்த்தனமான வேலையால, கஷ்ட வாழ்க்கை நடத்தினாலும் சோலி சுரட்டு இல்லாம நிம்மதியாக வாழ்ந்துதுகள் இந்த மூஸ்லீம் சனம். பாவம் பெரிய அவஸ்கள் பரிதாபங்கள் சந்திக்கப்போகுதுகள்!..... இஞ்சு அயலிலியும் தான் வேற இடங்களிலியும் தான் எத்தனையோ பேர எனக்குத் தெரியும். தங்கட கடைகளுக்கு வர பயப்படுறாங்களாம்! வாகனங்கள் ஏற பயப்படுறாங்களாம்! எந்த வேலைக்கும் கூப்பிடுவாரில்லையாம் சாப்பாட்டுக்கே வழி இல்லையாம்! பாவம் இன்னுமென்ன மாதிரி எல்லாம் உத்தரிக்கப் போகுதுகளோ தெரியாது!”

இன்னும் பல கதைகள் பேசி அவர்கள் உரையாடல் முடிந்தும் முடியாததுமாகிவிட்டது. வாத்தியார் சிவசேகரம் விடை பெற்றார்..... இவ்வளவு நேரமாக அவ்வளவு பேச்ச வர்த்தகளையும் உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்த பிலோமினாவின் நெஞ்சில் ஏதோ நெருமியது, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரித்ததுதான் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாக உணர்த்தியது! பெரிய தவறொன்றை செய்து கொண்டிருக்கிறேனே என்றுபட்டது! ‘எங்கேயோ கிடக்கிற அறுவா னுகள் ஈவு இரக்கமில்லாம பண்ணுன காரியத் துக்காக விடிஞ்சுதும் தெரியாம பொழுதுபட்டதும் தெரியாம தங்கட பாட்டிலகிட்கிற அன்றாடம் காய்ச்சிகள் நாம ஏன் வெறுப்பான் ஒதுக்கிக் தள்ளுவான்! எவ்வளவு அன்பாதரவா வந்து

போனதுகள், இப்ப பயத்தில வராமலே விட்டுற்றுதுகள்!

பிலோமினா ஒரு பெரிய சட்டி நிறைய சோறும் கறியுமாக வைத்து அங்கு எடுத்துச் சென்றாள்! “பாத்தும்மா.. பாத்தும்மா என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு படலையைத் திறந்து உள்ளிட்டாள். பிலோமினாவின் குரல் கேட்டதுமே ஆனந்தப் பரவசத்தில் முகமெல்லாம் பல்லாக சிரித்துக் கொண்டு வந்தாள் பாத்தும்மா! “வாங்கக்கா வாங்க என்று சொல்லி வரவேற்றாள்!

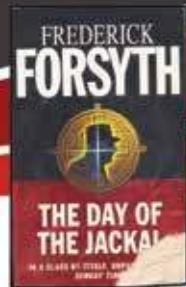
“இப்பதான் வாங்கக்கா எண்டுமீங்க, இத்தினனாளா ஏன் வராம இருந்தங்க?” “அதுக்கா வந்து... வந்து...”

“வந்தும் போயும்தான் சரி சரி இந்தா இதுப்பிடியுங்க சாப்பிடுங்க.”

“நீங்க செய்தது பெரிய உதவியக்கா! அல்லா உங்கள் நல்லா வாழுவைப்பான!.... உங்களுக்குத்தான் சொல்லுறன் கொஞ்சநாளா ஆனமான சாப்பாடு இல்ல! இன்டைக்கு சமைக்கவே இல்ல!.... கடையில யாபாரமே இல்ல அவ்வளவா வாறாங்கள் இல்ல! இப்ப கடையே திறக்கிறாரில்ல!” அப்போதுதான் திரும்பிப் பார்த்தாள், காசிம் காக்கா ஒரு மூலையில் சுருண்டு கிடந்தார்!

அப்போது ஆட்டோவோடு உள்ளிட்டான் அவர்கள் மகன் அன்சார். அவன் குடும்பமாகி வேறு இடத்தில் இருப்பவன். ஆட்டோ ஓடிப்பிழைப்பவன். இடைக்கிடை தாயிடம் வருபவன். பிலோமினாவைக் கண்டு இனநகை பூத்தவாறு உள்ளிட்டான்..... உள்ளே கண் ஜோட்டமிட்டாள் பிலோமினா தான் கொடுத்த சாப்பாட்டை மகனுக்கும் பரிமாறிக் கொண்டிருப்பதும் அவன் அள்ளி அள்ளி விழுங்குவதும் தெரிந்தது!.... சிறிது நேரத்தில் பாத்தும்மா முன்னால் வந்து சொன்னாள் : “அக்கா மகனுக்கு இந்தப்பிரச்சினைக்குப் புறவு நல்லா குறைஞ்சி பெயித்து, எங்கட ஆக்கள்ற அட்டோவில் ஏற பயப்படுதுகள்! அவன்ற வீடிலையும் பசி பட்டினிதான்! நல்ல பசியோட வந்தான் மகன். உங்கட சாப்பாட்டத்தான் குடுத்த!” பிலோமினா ஏற்கனவே எடுத்து வைத் திருந்த ஆயிரம் ரூபாதானை பாத்தும்மாவிடம் கொடுத்தாள் அன்சாரிடம் கொடுக்குமாறு..... அங்கிருந்து விடை பெறும்போது மனதில் ஒரு உறுதியெடுத்துக் கொண்டாள் : ‘ஒரு பாவமும் அறியாத இந்த அப்பிராணிகளை வெறுத்து ஒதுக்காத்தர்கள்! ஆதரித்து நடத்துங்கள்’ என்று அயலெல்லாம் பிரசாரம் செய்யப் புறப்பட்டாள்!

உலகப் புதிப்பற்ற நாவல்கள் : Fredrick Forsyth கூடு DAY OF THE JACKAL

1960 களில் பிரேரஞ்சு ஜனாதிபதி டிகோல் வடஅழிரிக்க நாடான அல்ஜீரியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கத் தீர்மானிக்கின்றார். அல்ஜீரியாவை அடக்கியாண்ட பிரேரஞ்சுப் படைகள் இதனை விரும்பவில்லை. அல்ஜீரியாவுடனான போரில் ஏராளமான பிரேரஞ்சு இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். டிகோல் அத் தியாகத்தைக் கருத்திற் கொள்ளாது சுதந்திரம் வழங்குவது தவறு என்பது அவர்களுடைய நிலைப்பாடு. எனவே அவர்கள் ஒரு இரகசிய அமைப்பை உருவாக்கி ஜனாதிபதியைக் கொலை செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். அம்முயற்சிகள் தோல்வி காணுகின்றன. பல உறுப்பினர்கள் பிடிபட்டு கொல்லப்படுகின்றனர்.

இதன் பின் அமைப்பின் மூன்று முக்கிய உறுப்பினர் ஒரு பெரிய கொலையாளியின் 'சேவையை' நாடுகின்றனர். அவனுடைய முக்கிய நிபந்தனை எவரது தலையீடும் இன்றி சுயாதீனமாக இயங்குவேன் என்பது தான். முக்கிய உறுப்பினர்களும் மறைந்தே வாழவேண்டும் என்கின்றான். அவர்கள் மறைந்து வாழ்வதால் பிரேரஞ்சு இரகசியப்பொலீஸ் சிறிது சந்தேகம் கொள்கின்றது. அமைப்பின் ஒருவனைப் பொலீஸ் கடத்தி விசாரிக்கின்றது. அப்போது கொலைகாரனின் புனை பெயர் 'நரி' (Jackal) எனத் தெரிய வருகின்றது. பொலீசார் ஜனாதிபதியை இது பற்றி எச்சரிக்கின்றனர். அவர் பாதுகாப்பைக் கூட்டவும் தனது நிகழ்ச்சி நிரலை மாற்றவும் மறுக்கின்றார். எனவே கொலை முயற்சிக்கு முன்பே 'நரியை'க் கைது செய்ய பொலீசார் தீர்மானிக்கின்றனர்.

கொலையாளி இந்தக் கொலை முயற்சிக்காக கடவுச்சீட்டு மற்றும் ஆவணங்களைத் திருடுகின்றார். பெல்ஜியத்தில் விசேடமான துப்பாக்கி ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்கின்றான். நூலின் முதலாவது பகுதி கொலையாளி செய்யும் ஆயத்தங்களை விபரிக்கின்றது.

விக்டர் என்ற பயங்கரவாதக் குழு உறுப்பினரை பிரேரஞ்சு பொலீசார் கைது செய்து அவன் மூலமாகக் கொலையாளி ஒரு வெளிநாட்டவன் என்பதை மட்டும் அறிகின்றார்கள். இவ்வாறு இயக்கத்தின் சதிமுயற்சி பற்றிக் காவல்துறை அறிகின்றது. குலாட் என்ற ஆற்றல் மிக்க துப்பறியும் நிபுணர் கொலையாளியைக் கண்டுபிடிக்க நியமிக்கப்படுகின்றான். இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழு அடிக்கடி சுடி முன்னேற்றங்களை ஆராய்கின்றது. குழு உறுப்பினர் ஒருவரின் காதலி தீவிரவாத இயக்க உறுப்பினர். அவன் மூலமாக காவல்துறை முயற்சிகளைத் தீவிரவாதிகள் அறிகின்றனர்.

கொலையாளிக்குக் கள்ள ஆவணங்களைத் தயாரித்துக் கொடுத்தவன் அவனைப் பயமுறுத்தி பணம் கேட்கின்றான். அதனால் கொலையாளி திட்டமிட்டு அவனைக் கொன்று விடுகின்றான். தயாரிக்கப்பட்ட துப்பாக்கியை இத்தாலிக்குக் கடத்துகின்றான்.

துப்பறியும் நிபுணன் பிறநாடுகளின் காவல்துறைகளுடன் தொடர்பு கொண்டு 'நரியைப்' பிடிக்க உதவி கேட்கின்றான். பிரான்சுக்குள் நுழையும் வெளிநாட்டவரைக் கண்காணிக்கின்றான். 'நரி' கள்ள ஆவணங்களுடன் பிரான்சுக்குள் வருவது பிரித்தானியக் காவல்துறைக்கு தெரியவருகின்றது. டக்கன் என்ற பெயரில் அவன் நுழைந்து பற்றிப் பிரேரஞ்சு காவல்துறைக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றது.

'நரி' தான் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் விடுதியில் தங்கியிருந்த கொலீட் என்ற பெண்ணைக் கெடுத்துக் கொன்றுவிடுகின்றான். காவல்துறைக்கு இந்த ஹோட்டல் பற்றித் தெரியவருகின்றது.

பேராசிரியர்
சோ. சந்திரசேகரம்

அதற்குள் கொலையாளி தனது வாகனத்தின் நிறத்தை மாற்றித் தப்பிவிடுகின்றான். அவன் தான் கெடுத்த கொலீட் என்ற பெண்ணின் வீட்டில் தங்குகின்றான். அவன் தொடர்ந்து காவல்துறை செயற்குமு உறுப்பினரிடமிருந்து தகவல் களைப் பெறுகின்றான். இதன் காரணமாக பலமுறை அவன் காவல்துறை வலையிலிருந்து தப்புகின்றான். அவ்வாறு தபித்துக் கொள்ள அவன் டென்மார்க் பாதிரியார் போலவும், அமெரிக்க இளைஞன் போன்றும் வேடமணிகின்றான்.

துப்பறியும் நிபுணர், பாதுகாப்புக் குழு உறுப்பினர்களின் தொலைபேசிகளை ஒட்டுக்கேட்டு உளவாளியைப் பிடிக்கின்றார். ஜனாதிபதி அதிக பாதுகாப்பை விரும்பவில்லை. அத்துடன் நிகழ்ச்சி நிரலை மாற்றவும் மறுக்கின்றார். ‘நரி’ பாரிஸ் நகர் கேளிக்கை விடுதியில் சந்தித்து ஒருவனுடன் தங்குகின்றான். நரியின் படம் தொலைக்காட்சியில் வெளியாகக் காரணமான அவனை ‘நரி’ கொல்கின்றான்.

ஒகஸ்ட் 25 அன்று ஜனாதிபதி பழைய இராணுவவீரர்களுக்குப் பதக்கம் வழங்குகின்றார். இவ்விழாவின் போது கொலையாளி ஜனாதிபதியைக் கொலை செய்ய முயற்சிப்பான் எனத் துப்பறியும் நிபுணர் ஊகிக் கின்றார். கடுமையான பாதுகாப்புக்கு அவர் உத்தரவிடுகின்றார். கொலையாளி பழைய இராணுவவீரன் போன்று ஏராளமான பதக்கங்களை அணிந்து கால் முடமானவன் போல விழாவுக்கு வருகின்றான். ஊன்றுகோலுக்குள் துப்பாக்கியை மறைத்து வைத் திருக்கின்றான். ஜனாதிபதியை நோக்கி அவன் நடத்திய துப்பாக்கிச் சூடு தவறி ஒரு பழைய இராணுவவீரனைக் கொல்ல, ஜனாதிபதி தப்பி விடுகின்றார். துப்பறியும் நிபுணர் கொலையாளியை சுட்டு வீழ்த்துகின்றார். கொலையாளி யாரென் பதைக் காவல்துறை கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை. அவன் இனந்தெரியாத இடத்தில் புதைக்கப்படுகின்றான்.

கொலையாளி ஜனாதிபதியைக் கொல்வதற்காக செய்யும் ஏற்பாடுகள் அவனை ஏவிவிட்ட பிரெஞ்சுத் தீவிரவாத இயக்கத்தின் இரகசிய நடவடிக்கைகள், காவல்துறை கொலையாளியைக் கண்டுபிடிக்கச் செய்யும் விரிவான முயற்சிகள் போன்ற விடயங்களை விறுவிறுப்பான முறையில் நூலாசிரியர் சொல்லிச் செல்கின்றார்.

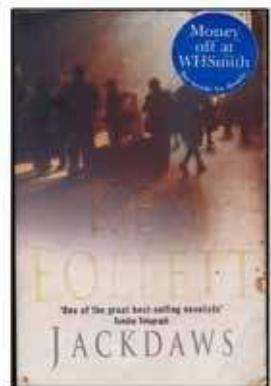
தொழில் முறைக் கொலைகாரர்கள் பணத்துக்காக எவ்வளவு தூரம் திட்டமிட்டு செயற்படுகின்றார்கள் என்பதே இந்நாவலின் கதைக்கரு மேலெனாட்டு அரசுகள் எவ்வளவுதான் தமது ஆபிரிக்க குடியேற்றங்களுக்கு சுதந்திரம் வழங்க முயன்றாலும் அதற்கு உள்ளாட்டில் எழும் கடும் எதிர்ப்பு கொலை முயற்சிகளுக்கு இட்டுச் சென்றதை இந்நாவல் விபரிக்கின்றது.

KEN FOLLETT இன் JACKDAWS

1940 களின் முற்பகுதியில் இரண்டாவது உலகப்போர் காலத்தில் ஹிட்லரின் படைகள் பிரான்சைக் கைப்பற்றுகின்றன. ஏற்கனவே ஹிட்லர் பல தென் ஐரோப்பியநாடுகளையும் கைப்பற்றிவிட்டான். ஆபத்தை எதிர்நோக்கும் பிரித்தானியா, சமயம் பார்த்து ஆங்கிலக் கால்வாய்க்களைக் கடந்து ஜெர்மன் படைகளைத் தாக்கத் திட்டமிடுகின்றது.

எவ் வாராயினும், பிரஞ்சு மக்கள் மத்தியில் நாட்டை விடுதலை செய்தே ஆக வேண்டும். ஹிட்லரின் அட்டுழிய ஆட்சியை முறியிடக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் பல எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. ஹிட்லர் ஆட்சிக்கு அவை பல இடையூருகளை விளைவிக்கின்றன. பாலங்களும். புகையிரதப் பாதைகளும் கிளர்ச்சியாளர்களால் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்படுகின்றன. ஹிட்லரின் இரகசிய காவல்துறை அவர்கள்மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கின்றது. சித்திரவதை, கொலை, முகாம்களில் அடைத்தல் என்று எல்லாம் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கின்றது. அப்பாவிகளும் அடைக்கப்படுகின்றனர். கிளர்ச்சி இயக்கங்கள் வெவ்வேறு பெயர்களில் இயங்கினாலும் அவர்களுக்கிடையே தொடர்புகளும் காணப் படுகின்றன. கிளர்ச்சி இயக்கங்களின் பிரதான குறைபாடு அவர்களிடம் போதிய ஆயுதங்கள் இல்லாமையாகும்.

இப்பின்புலத்தில், பிரித்தானிய உளவுத் துறையினர் பிரஞ்சு தேசியவாதிகளுக்கு ஏராளமான ஆயுதங்களைக் கடத்தல் வழியாக வழங்குகின்றனர்.

இரவோழரவாக வந்து சேரும் ஆயுதங்கள், குறிப்பிட்ட கிராமப் புறங்களுக்கு வந்து அங்கிருந்து விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன.

பார்ஸ் நகருக்கு அருகில் உள்ள மற்றொரு நகரில் பாதுகாப்பான இடத்தில் ஒரு மத்திய தொலைபேசி நிலையம் இருக்கின்றது. ஜெர்மன் படைகள் தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள இந்த தொடர்பாடல் நிலையம் மிகவும் முக்கியமானது. இதன் காரணமாக பிரெஞ்சுக் கேசியவாதிகள் பிரித்தானிய உள்வாளிகளின் உதவியுடன் இந்தக் தொலைபேசி நிலையத்தை நிர்மலமாக்க முனைகின்றனர். அதற்கான திட்டத்தை வகுத்த பிலிக் என்ற பிரித்தானிய பெஸ் உள்வாளி, ஆட்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு தொலைபேசி நிலையத்தைத் தொக்குகின்றாள்.

தொலைபேசி நிலையம் ஜெர்மன் படையினரால் பலமாகப் பாதுகாக்கப் பட்டமையால் வெளியேயிருந்து பிலிக் நடத்திய தாக்குதல் தோல்வியடைகளின்றது. சிறு சிறு சேதங்களே ஏற்படுகின்றன. சில கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர். சிலர் சிறைப்பிடிக்கப்படுகின்றனர். பிலிக்கின் கணவனான பிழகு என்ற பிரேரங்கக் கிளர்ச்சிக்காரனும் காயப்படுகின்றான். இந்நிலையில் அவன் இரகசியமாக பிரித்தானியாவுக்குத் திரும்பிச் செல்கின்றான். ஜெர்மன் இராணுவத் தளபதி ஹோம்மல், கிளர்ச்சிக்காளர்களைப் பிடிக்க மிகச் சாதுரியமான உளவுத்துறை அதிகாரி பிராங்கை நியமிக்கின்றான். அவன் மிகவும் பொல்லாதவன். சித்திரவதையில் நிபுணன். அவன் எப்படியாவது பிரித்தானிய உள்வாளிகளையும் கிளர்ச்சிக்காரர்களையும் கைது செய்ய முயற்சி செய்கின்றான்.

பிரித்தானியா சென்ற பிலிக் தலைமை யதிகாரிகளுடன் கலந்துரையாடி, மீண்டும் தொலைபேசி நிலையத்தைத் தாக்கத் திட்டமிடுகின்றான். இம்முறை எப்படியாவது நிலையத்துக்கு குள் ஓன் நுழைந்து சகல தொலைபேசி வசதிகளையும் குண்டு வைத்துத் தகர்த்து நிர்மலமாக்கத் திட்டமிடுகின்றான். அதற்காக அவன் ஒரு பெண்கள் குழுவைத் தெரிவு செய்கின்றாள். போர்ப்பயிற்சி, குண்டு வைத்தல், தொலைபேசி தொடர்பான பொறியியல் திறன்கள் என்பவற்றைக் கொண்ட ஜெர்மனு பெண்களைத் தெரிவு செய்கின்றான். அவர்களைத் தேடிக் கண்டறிந்து, சேர்த்து பயிற்சி வழங்க அவன் எடுத்த முயற்சிகள் விபரமாக விளக்கப்படுகின்றன.

இதில் பல காதல், சம்பவங்களும் உண்டு. காயப்பட்ட கணவனுக்கு வேறு ஒரு பெண் இருப்பதை அறிந்து பிலிக் அவனைப் பிரிகின்றாள். பிரித்தானியாவில் தாக்குதல் ஏற்பாடுகள் செய்யும் போது சம்பந்தப்படும் அதிகாரி ஒருவன் அவளைக் காதலிக்கின்றான்.

அவ்வாறே, ஜெர்மன் உளவுத்துறைத் தலைவன் பிராங்க் ஒரு பிரஞ்சுப் பெண்ணைக் காதலிக்கின்றான். அவனுடைய மனவி, பிள்ளைகள் ஜெர்மனியில் வாழ்கின்றார்கள். பிரஞ்சுப் பெண் காதல் காரணமாகத் தனது நாட்டுக்கு எதிராக பிராங்குக்கு உதவுகின்றாள். இதனைப் பின்னர் கண்டறிந்த பிலிக் அவளைச் சுட்டுக் கொல்கிறாள். இதனால் பிராங்கின் கோபம் மேலும் அதிகமாகின்றது.

ஆறு பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிராங்குக்கு வந்து மத்திய தொலைபேசி நிலையத்தை அழிக்கும் திட்டம் மிகவும் அபாயகரமானது. அதுவும் ஒரு பெண் தலைமையில் அது சாத்தியமாகுமா? என்ற ஐயம் பிரித்தானிய அதிகாரிகளிடம் இருந்தது. பொதுவாகவே அந்நாட்டில் பெரிய சத்தேவைகளில் பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவதில்லை (அந்நாட்டில் MC (Military Cross) என்னும் இராணுவ விருதைப் பெறப் பெண்கள் தகுதியற் றவர்கள்). எவ்வாறாயின் இங்கு தலைமை வகிக்கும் பெண் அதிகாரி மிகத் துணிவுடன் சாதுரியமாக இத்தாக்குதல்களைத் திட்டமிடுகின்றான். ஒரு சில நாட்களில் இங்கிலாந்துப்படை பிராங்க மீது படைடீத்து ஜெர்மன் படையைப் பின்வாங்கச் செய்ய உள்ளது. அப்படை எடுப்பு வெற்றிபெற தொலைபேசி மத்திய நிலையம் முதலில் அழிக்கப்படல் வேண்டும். இல்லாவிடில் போரில் வெற்றி பெற முடியாது என்பதை உணர்ந்தே பிலிக் இந்த அபாயகரமான முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றாள்.

அவள் தனது குழுவுடன் பிராங்குக்கு சிறு விமானமொன்றில் செல்கிறாள். ஜெர்மன் உள்வாளிகளுக்கு அவர்கள் இறங்கும் இடம் தெரிந்து இரகசியமாக சுற்றிவளைக்கிறார்கள். விமானம் இறங்குமிடத்திற்கு வரும்போது, அங்குள்ள கிராமம் விளக்குகள் அணைக்கப் பட்டு கும்மிருட்டாக இருக்கின்றது. இதனால் சந்தேகப்பட்ட ஒற்றர் தலைவி விமானத்தைத் திசை திருப்புகின்றாள். வேறு இடத்தில் ஆறு பேரும் இறங்குகின்றார்கள். அவர்கள் தங் கு மிடங் களை லாம் பிராங்க கால் கண்காணிக்கப்படுகின்றன.

இரு பெண்கள் ஒரு உல்லாச ஒட்டலுக்குப் போய், பயமின்றி பொழுதைக் களிக்க, பிராங்கின் உளவுப் படைகள் அவர்களைக் கைது செய்கின்றது. எனினும் பிலிக் எடுத்த பணியை நிறைவேற்ற, தனது சகாக் களுடன் துப்புரவு ஊழியர் வேடமிட்டு தொலைபேசி நிலையத்துக்குள் சாமர்த்தியமாக நிழூந்து விடுகின்றாள்.

பிராங் அங்கும் வந்து விடுகின் றான். பிலிக் நிலையத்தின் கேந்திர இடங்களைக் குண்டு வைத்து முற்றாக அழிக்கின்றாள். பல ஜெர்மன் வீரர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர்.

அங்கு சித்திரவதைக்குள்ளாக்கப் பட்டு ஒரு சகாவைக் காப்பாற்றுகின்றாள். சமாளிக்க முடியாது பிராங்கிடம் பிடிபடுகின்றாள். எனினும் துணிவுடன் கத்தியால் அவனது கண்ணைக் குத்திவிட்டுத் தப்பிவிடுகின்றாள். இங்கிலாந்துசென்று தனது புதிய காதலனை மணம் முடிக்கின்றாள். பெண்களுக்குக் கிட்டாத இராணுவ விருது அவனுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஜெர்மன் உளவுப் படைத்தலைவன் ஒரு கண்ணை இழந்து, ஜெர்மன் திரும்பி குடும்பத்துடன் வாழ்கின்றாள்.

நாலின் பெயர் Jackdaws என்பது ஆறு இராணுவப் பெண்களைக் குறிப்பது. ஜெர்மன் படையினரின் அட்காசங்கள், அவர்களுடைய கொடுமையான சித்திரவதைகள், பிரித் தானிய ஒற்றர் படை மற்றும் ஜெர்மன் உளவாளிகளின் சாமர்த்தியமான உளவுப் பணி, பாத்திரங்களின் வரம்புகளை மீறிய காதல் ஆகிய உள்ளடக்கத்துடனான, கையிலெலுத்தால் வைக்க முடியாத பெரு விறுவிறுப்பான நாவல் இதுவாகும்.

○○○

நால் :
தண்ணீர் (சிறுக்கைக் கொகுதி)

ஞாசிரியர்:
க. சின்னாஜன்

வெளியீடு:
சீவாநி

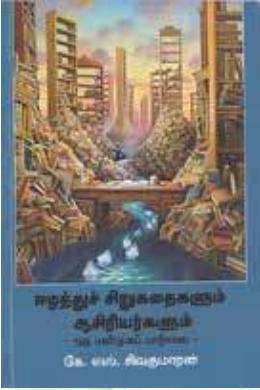
விலை:
ரூபா 300/-

எழுத்தாளர் க. சின்னாஜனின் முதலாவது சிறுக்கைத் தொகுப்பு இது இத் தொகுப்பில் 14 சிறுக்கைகள் அடங்கியுள்ளன. 1977இல் இவர் எழுதிய முதலாவது சிறுக்கை குஞ்சமலர் கீரன் என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையில் பிரசரமான பரிசுக்கதை. இத் தொகுப்பின் மகுடக்கதையான தண்ணீர் 1986இல் முரசொலியில் பிரசரமானது. அக்கதை, குடிப்பதற்கு தண்ணீர் தர மறுக்கும் உயர் சாதிமானை வீர்த்துடன் எதிர்க்கும் ஒரு பெண்ணின் கதை. இக்கதை கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் முதற்பரிசினைப் பெற்றது. அதன்பினர் சிறுக்கைத் துறையில் நீண்டகாலம் அஞ்சுநாதவாசம் புரிந்தவர் ஆசிரியர். இடைப்பட்ட காலத்தில் கவிதைகள் எழுதுவதில் ஆர்வமுடன் இயங்கி வல்கைவள் என்ற கவிதைத் தொகுதியை வெளிக் கொணர்ந்தார். இக்கவிதைத் தொகுதி வடமாகான கலாசார பண்பாட்டுலுவல்கள் தினைக்களத்தின் முதலாவது பிரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

2010ஆம் ஆண்டின் பின்னர் மீண்டும் சிறுக்கைத் துறையில் தடம்பதித்த சின்னாஜனின் மேலும் 11 சிறுக்கைகள் இத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் யாவுமே சமூகப் பிரக்ஞஞாயுடன் எழுதப்பட்ட கதைகள். சிறுமைகள் பொங்கும் கதைகள். சமூகச் சிறுமைகளை வெளிச்சுமிட்டுக்காட்டி தார்மீகக் கோபத்துடன் சாடும் கதைகள். சாதி அடக்கு முறைக்கு எதிராகச் சிலக்கதைகள் குரல் கொடுக்கின்றன. சவாரி என்ற சிறுக்கை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய போட்டியில் பரிசு பெற்றது. மாட்டுச் சவரியில் முதலாம் இடம் பெற்ற எளிய சாதிக்காரனுக்கு மாலை போடுவதா என்று மாலையை அவனது மாட்டுக்குப் போடும் சாதித்தடிப்பை வெளிக்காட்டும் விதானையாரின் கதை. தண்ணீர் சிறுக்கைத் தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் இலகுவான மொழி நடையில் சிறந்த உள்ளடக்கம் கொண்ட கதைகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இத்தொகுதிக்கு கலாமி க. கலாமணி முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். நந்தினி சேவியரின் பதிவும் சாகித்திய ரத்னா தெணியானின் பின்அட்டைக் குறிப்பும் காணப்படுகின்றன. இவை நாலுக்கு அணி சேர்க்கின்றன. சிறந்ததொரு சிறுக்கைத் தொகுதியைத் தந்த க. சின்னாஜன் பாராட்டுக்குரியவர்.

நால் : ஈழகதைகளும் இசிரியர்களும்
 (ஒரு பன்முகப்பார்வை)
இசிரியர் : கே. எஸ் சிவகுமாரன்
வெளியீடு : ஜீவநதி வெளியீடு -103
விலை : ரூபா 500/-

மூத்த திறனாய்வாளரும் ஆக்க இலக்கியப்படைப்பாளியுமான கே. எஸ் சிவகுமாரன் 1969 முதல் 1978 வரையான காலப்பகுதியில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இது. இவர் 1953 முதல் இலங்கையிலும் ஓமான், இந்தியா போன்ற நாடுகளிலும் பணியாற்றி தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் இலக்கியம், சினிமா போன்ற துறைகளில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அத்தோடு இரு மொழிகளிலும் எழுதும் படைப்பிலக்கியவாதியுமாவார்.

இதுவரை 38 நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் ஏற்கனவே விவேகி, தேனநுவி, செய்தி, வீரகேசரி, தினகரன், தமிழது, ஐனவோம், முரசொலி, மூன்றாவது மனிதன், நவமணி ஆகிய இதற்களில் வெளிவந்தவை. அனேகமான கட்டுரைகள் இக்காலப்பகுதியில் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதிகள் பற்றிய கணிப்போக அமைந்துள்ளன. இந்நாலின் முதலாவது கட்டுரையாக விளங்கும் தமிழ்ப்புனைக்கதை என்ற கட்டுரை தமிழில் கிடைக்கக் கூடிய புனைக்கதை பற்றிய நூல்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கும் கட்டுரையாக அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் இக்கட்டுரை இன்றைய இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் பயனுள்ள தகவல்களைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது.. ஈழத்தின் முன்னோடி எழுத்தாளர்களான இலங்கையர்கோன், வ.அ. இராசாரத்தினம், காவலூர் இராசதுரை, வரதர், கே. டானியல், நாவேந்தன், செ. கதிர்காமநாதன், என். எஸ். எம் இராமமொ, மு. தலையசிங்கம், யோ. பெண்டிக்பாலன் காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன், மு.கனகராசன், செ. யோகநாதன், மூல்லைமணி, எஸ். பொன்னுத்துரை, என். சோமகாந்தன், அருண் விஜயராணி, ராஜ ஸ்ரீகாந்தன், புலோலையூர் க. சதாசிவம் போன்ற ஈழத்து மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் அமரத்துவம் அடைந்துவிட்ட நிலையில் அவர்களைப்பற்றியும் அவர்களது படைப்புத்திறன் பற்றியும் அவர்களது கருத்தியல் பற்றியும் இன்றைய தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்வதற்கு இந்த நூல் வழி சமைத்துள்ளது. அதேவேளை நம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல படைப்பாளிகளது ஆக்கத்திறன் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும் இந்நால் வழிசமைத்துள்ளது.

இந்நாலில் உள்ள திறனாய்வுக்கட்டுரைகள் சிலவற்றிற்கு ஆசிரியர் இட்டிருக்கும் தலைப்புகள் நுண்ணாய்வு நோக்குடையவை. உதாரணமாக, இலங்கையர்கோனின் அழகியல்பாங்கு, டொமினிக் ஜீவாவின் அடித்தள மக்களின் விழிப்புக்குரல், பவானி (ஆழ்வாப்பிள்ளை) - பெண்ணியக் கதை முதல்வர்., செ. கதிர்காமநாதனின் மார்க்ஷியத் தேடல், மண்ணுர் அசோகாவின் பெண்மை நோக்கு, மருதூர் மஜீத்தின் மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் தமிழ், தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மலையக மக்கள் மீதான அக்கறை, கோகிலா மகேந்திரனின் உளவியற்கதைகள், அ. முத்துவினங்கத்தின் உலகளாவிய பார்வை, திருக்கோவில் கவியவனின் மட்டக்களப்பு மீனவர் சித்தரிப்பு போன்ற தலைப்புகள் குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளின் உள்ளடக்கத்தையும் அவர்களது சமூக நோக்கு எத்தகையதாக இருந்தது என்பதையும் விண்ணுரைப்பதாக அமைந்துள்ளன.

�ழத்துப் புனைக்கதை வரலாற்றின் நோக்கும் போக்கும் கடந்த அரைநாற்றாண்டு காலத்தில் எத்தகையதாக இருந்தன என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பும் ஒருவருக்கு இக்கட்டுரைத் தொகுப்பில் நிறையவே தரவுகள் உள்ளன. ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி வளர்ச்சிப்போக்கையும் இக்கட்டுரைத் தொகுதியில் உள்ள கட்டுரைகளை வாசிக்கும் ஒருவர் புரிந்து கொள்ளலாம். இக்கட்டுரைத் தொகுப்பை வெளிக் கொண்ரந்ததன் மூலம் கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஒரு சிறந்த இலக்கியப்பணியை ஆற்றியுள்ளார் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

எழுது தூண்டும்

வய்வொல்கள்

பேரசிறியீ நூறு மனோகருள்

யாரூத்தான் நம்பவதோ?

நாட்டில் புதிய ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கான ஆரம்பகட்டக் காட்சிகள் ஆரம்பித்துவிட்டன. புதிய புதிய கதாபாத்திரங்கள் மேடையில் உலாவத் தொடங்கிவிட்டன. இன்னும் சில கதாபாத்திரங்கள் சில நாட்களில் மேடையேற உள்ளன. மக்கள் முன்னிலையில் நடிப்பதற்கான வேஷங்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன. சிலர், தாம் ஏற்கப்போகும் கதாபாத்திரத்துக்கான ஒத்திகை பார்க்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.

இந்நாட்டின் ஜனாதிபதியாகி, நாட்டைத் தாம் நினைத்தபடி ஆட்டிவைக்கவேண்டும் என்ற நீண்டகாலக் கனவில் இருந்த ஒருவர் முதலில் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக மொட்டுக் கட்சியால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இலங்கையின் ஜனநாயகத்தை எதிர்காலத்தில் கட்டி யெழுப்பப்போவதாகக் கூக்குரல் போடும் மொட்டுக்கட்சியின் சார்பில், அதன் புதிய தலைவரான அண்ணன், தமது கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராகத் தம்பியின் பெயரை முன்மொழிந்துள்ளார். தப்பித்தவறி தம்பி ஜனாதிபதி தேர்தலில் வெற்றிபெற்று விட்டால், அண்ணன் பிரதமர்! இதுவல்லவோ ஜனநாயகம்! அண்ணன் - தம்பி பாசத்தைக் குடும்பத்துள் வைத்திருக்கலாம். மக்கள் மத்தியிலா பாசத்தை வெளிப்படுத்துவது? இந்த வேடிக்கையான செயலைப் பாராட்டுவதற்கு என்றும், வரவேற்பதற்கு என்றும் ஒரு முடர் கூட்டம் நமது நாட்டில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு கூட்டம் இருக்கும்வரை நாட்டுக்கு முன்னேற்றம் எதுவும் இல்லை.

மொட்டுக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் உத்தியோகபூர்வமாக அறிவிக்கப்படும் வரை, அதே குடும்பத்தைச் சார்ந்த அண்ணன் தம்பிகளின் பெயர்கள் தான் அடிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. அந்த அளவுக்குக் குடும்ப ஆட்சியைக் கொண்டுவருவது தான் மொட்டுக் கட்சியின் ஒரே மொத்த நோக்கம்.

இதை நன்கு தெரிந்துகொண்டும், குடும்ப ஆட்சிக்குக் குடை பிடிக்கும் அக்கட்சியின் அரசியல்வாதிகளையும், ஆதரவாளர்களையும் என்னென்பது? இத்தகைய கூட்டத்துக்குள் ஒரு ‘புதிச் மனுஷன்’ எப்படி நின்றுபிடிக்கிறார் என்பதும், எப்படி அவர்களை அவரால் ஆதரிக்க முடிகிறது என்பதும் தான் ஆச்சரி யத்திலும் ஆச்சரியம்! இவருக்கு வேறு போக்கிடம் இல்லையா என்பது தான், நாலு எழுத்துப் படித்தவர்களின் ஆதங்கம்.

மொட்டுக்கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளரை, பொதுவாக இந்நாட்டின் பேரின வாதிகளே ஆதரிக்கிறார்கள், நேசிக்கிறார்கள் என்பது புரிந்துகொள்ளத்தக்கதே. ஆனால், வடக்கு, கிழக்கு, மலையக்குதைச் சேர்ந்த சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் அவருக்குத் தமது ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளனர். முன்னாள் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த தமிழ் அரசியல்வாதி ஒருவர் இன்னும் ஒருபடி மேலே போய், கடந்த காலத்தில் நடந்தவற்றை எல்லாம் “மற்போம் மன்னிபோம்” என்ற தோரணையில் பேசியிருக்கிறார். தமிழ் மக்கள் எப்படிப் போனால் என்ன? எதிர்காலத்திலாவது தாம் இழந்த சுகபோகங்களை எல்லாம் மீளப் பெறலாம் என்ற நப்பாசை தான் இதற்கெல்லாம் காரணம். ஆனால், தமிழ் மக்கள் இத்தகைய அரசியல் வாதிகளை மறக்கவும்மாட்டார்கள் மன்னிக் கவும்மாட்டார்கள்.

குறிப்பிட்ட ஜனாதிபதி வேட்பாளரை, நாடாளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்காத இரண்டு முஸ்லிம் கட்சிகள் ஆதரிக்கின்றன. அக்கட்சிகளில் ஒருசாரார், தாம் முன்னர் அனுபவித்த சுகபோகங்களை மீண்டும் அனுபவிக்கலாம் என்றும், இன்னொரு சாரார், புதிதாகச் சுகபோகங்களை அனுபவிக்கலாம் என்றும் ஆசைப்படுகின்றனர். ஆசைகள் எல்லாம் நிறைவேறுவது இல்லை. முஸ்லிம் மக்களை ஆண்டவன் பார்த்துக்கொள்ளுவோர். நாங்கள் எங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம் என்பது தான் அவர்களின் நம்பிக்கை போலும்!

மொட்டு வேப்பாளர் எவ்வளவு தான் வாக்குறுதிகளை அள்ளிஅள்ளி வீசினாலும், விஷயம் அறிந்த சிறுபான்மையினர் அவரை நம்புவது அரிது. ஆனால், கிழக்கில் முன்னர் முக்கிய பதவியில் இருந்த ஒரு மூஸ்லிம் அரசியல்வாதி, தாம் எதிர்வரும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவது பற்றி யோசித்துவருவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சிறுபான்மையினர் யாரும் வெற்றியீட்டுமுடியாத நிலை இருக்கும்போது, அவர் அப்படி ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருப்பது சந்தேகத்தையே ஏற்படுத்துகிறது. ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மூஸ்லிம் வாக்குகளைப் பிரிப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாக மொட்டுக் கட்சி அவரைப் பயன்படுத்த நினைக்கிறதோ தெரியவில்லை. மூஸ்லிம் மக்கள் ஏமாறாமல் இருந்தால் சரி.

இதுவரை (இதை எழுதும் வரை) இரண்டு வேப்பாளர்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தல் தொடர்பாகப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை, இருவரில் ஒருவர், அவர்களின் நம்பிக்கைக்குச் சிறிதும் பாத்திரமில்லாதவர். மற்றவர், அவரை விடச் சிறந்தவர் தான். ஆனால், கொள்கை ரத்யாக அவரது கட்சி 13ஆம் அரசியல் திருத்தத்தையே வேண்டா வெறுப்பாகத்தான் பார்க்கிறது. உள்ளுரப் பேரினவாதத்தையும், வெளிப் பூச்சாகச் சிவப்பு வர்ணத்தையும் அது கொண்டு இயங்குகிறது. யச்சைக் கட்சி விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், அக்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் தேர்தலில் போட்டியிடத்தான் போகிறார். அவருக்கு இயல்பாகவே மக்கள் ஆதரவு நிறையவே உண்டு.

தமிழ் அரசியல்வாதிகளைப் பொறுத்த வரை, சவுப்பு, யச்சைக் கட்சிகளின் வேப்பாளர்களில் யார் உண்மையாகவே தமிழர் பிரச்சினைகளைச் சரியாக உணர்ந்து, அவற்றுக்கான தீர்வுத் திட்டங்களை மனப் பூர்வமாக முன்வைத்து, அவற்றை நேர்மையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்த முன் வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கே ஆதரவை வழங்கவேண்டும். வழக்கம் போல அரசியல் ஏமாற்று வித்தைக்காரர்களை இனியும் நம்பி, தமிழ் மக்களின் வாழ்வை அடகு வைக்கக்கூடாது. யார் சொன்னாலும், சொல்லா விட்டாலும், தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் ஏமாற்ற தயாரில்லை.

ஒரு வரலாற்றுச் சாதனை

அண்மையில் இந்திய அரசு ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையை நிகழ்த்தியிருக்கிறது. அரசியலுக்காக எதிர்க் கட்சிகளும், வேறு சிலரும் இந்திய அரசைக் கடுமையாக விமர்சித்துள்ளோதிலும், உண்மையில் அது ஒரு துணிச்சலான, சிறப்பான நடவடிக்கை ஆகும். நீண்டகாலமாக இந்தியாவுக்குத் தலையிடியைக் கொடுத்துவந்த காஷ்மீர் பிரச்சினைக்கு ஆக்கபூர்வமான, சட்டர்தியான தீர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தியாவுக்குள் இருந்துகொண்டு, பிற இந்திய மாநிலங்களுக்கு இல்லாத சிறப்பு அந்தஸ்தைத் தேவையில்லாமல் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த ஜம்மு - காஷ்மீர் மாநிலம், ஜம்மு - காஷ்மீர், லடாக் என்னும் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களாகச் சட்டர்தியாக ஆக்கப்பட்டமை, இந்திய மாநில ஒற்றுமைக்கு வழிசைமக்கக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் 1947இல் பிரிந்தபோது, காஷ்மீர் அரசின் மன்றாக விளங்கியவர் ஹரிசிங். காஷ்மீரச் சுதந்திர நாடாக அவர் வைத்திருக்க விரும்பியபோதிலும், தமது நாட்டின் நலன் கருதி, பாகிஸ்தானுடன் சில விடயங்களில் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்துகொண்டார். இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் சுதந்திர நாடுகள் ஆகிய பின்னர், 1947 ஒக்டோபரில் பாகிஸ்தான் அரசின் மறைமுக ஆதரவுடன் பாகிஸ்தானின் பழங்குடி மக்களான பட்டான்கள் காஷ்மீர் மீது போர் தொடுத்து, காஷ்மீரின் மேற்குப் பகுதியான ஆஸாத் காஷ்மீரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இந்த நிலையில், காஷ்மீர் மன்றர் ஹரிசிங் இந்தியாவின் உதவியை நாடனார். இந்தியாவும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி, ஜம்மு - காஷ்மீரச் சிறப்பு அந்தஸ்துள்ள மாநிலமாக ஆக்கியது.

இந்திய அரசியல் திட்டத்தை வரைந்த இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த சட்டமேதை களுள் ஒருவரும், அறிஞருமான டாக்டர் அம்பத்தார் விரும்பாத நிலையிலும், அப் போதைய இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் ஞாநுவின் முட்டாள்தனமான பிடிவாதத் தின் காரணமாகவே ஜம்மு - காஷ்மீர் மாநிலத்துக்குச் சிறப்பு அந்தஸ்து

வழங்கப்பட்டது. அதுவே காஷ்மீர் பிரச்சினை இவ்வளவு தூரம் மோசமான நிலைக்கு வரக் காரணமாகவும் அமைந்துவிட்டது. காஷ்மீரின் மேற்குப் பகுதியான ஆஸாத் காஷ்மீரரை ஏற்கனவே போரின் மூலம் கைப்பற்றி வைத்திருக்கும் பாகிஸ்தான், அதன் மிகுதிப் பகுதியையும் தன்வசப்படுத்த முனைவதே காஷ்மீர் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையைத் தனது அறிவாற்றலாலும், ஆளுமையாலும், துணிச்சலாலும் எப்போதோ தீர்த்து வைத்திருக்கக்கூடிய கடந்தகால இந்திய அரசுகள், தமது மட்மைத்தனத்தாலும், ஆளுமையற்ற நிலையாலும், கோழைத் தனத்தாலும் மேன்மேலும் வளரவிட்டு, இந்தியா தொடர்பாகப் பாகிஸ்தான் பயங்கரவாத முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கே தொடர்ந்தும் வழிவிட்டு வந்துள்ளன.

இந்தியாவின் மாஜ.க அரசு தொடர்பாக எனக்கு விமர்சனங்கள் உண்டு. ஆயினும், காலம் கடந்த நிலையிலும் காஷ்மீர் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காணப்பட்டமை வர வேற்புக்கு உரியது. பாகஸ்தானுக்குப் பொருளை உதவும். அதனாலேயே அது 1971 போர்ல் கழக்குப் பாகஸ்தானை இழந்து, பங்களாதேஷ் என்ற புதிய நாடு நோன்றுவதற்குக் காரணமாக்யது. பாகிஸ்தான் இனிமேலாவது பயங்கரவாதச் செயல்களை நிறுத்தி, தன் நாட்டு மக்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, தற்போது யூனியன் பிரதேசங்களாக ஆக்கப்பட்ட ஜம்மு - காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் ஆகியவற்றுக்கு, இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களைப் போன்று மாநில அந்தஸ்து வழங்கவேண்டும். இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும், பலத்துக்கும் இதுவே அடிப்படையாக அமையும்.

என் இந்தப் புறக்கண்பு?

அன்மையில் இந்தியாவின் 66ஆவது தேசியத் திரைப்பட விருதுகள் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தன. சிறந்த திரைப்படமாக ஹேஸ்ரா என்ற ஊராத்து தற்காலிகமாக விருது, ஹிந்தியில் வெளிவந்த உர் என்ற படத்தில் நடித்த வக்க கவசலுக்கும், அதே மொழியில் வெளிவந்த அந்தாதான் என்னும் படத்தில் நடித்த ஆயுஷ்மான் குரானாவுக்கும் கிடைக்கிறது. சிறந்த நடிகைக்கான விருதினை இம்முறை கீர்த்த

சுருகி பெறுகிறார். நடிகை சாவித்திரியின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் மகாநடி என்ற தெலுங்குப் படத்தில் சாவித்திரியாக நடித்தமைக்காக அவருக்கு இவ்விருது வழங்கப்படுகிறது. இத்திரைப்படம் தமிழில் நடிகையர் தலைம் என்ற பெயரில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு வெளிவந்தது. இத்திரைப்படத்தை நான் பார்த்து, வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்தேன். கீர்த்தி சுரேஷ் அசல் சாவித்திரியாகவே அத்திரைப்படத்தில் வாழ்ந்துகாட்டினார். ஒரு சிறந்த நடிகைக்கு இத்தகைய விருது கிடைப்பது பெருமைக் குரியது. சிறந்த தெலுங்குப் படமாகவும் அவர் நடித்த மகாநடிக்கு விருது கிடைக்கிறது.

சிறந்த தமிழ்த் திரைப்படத்துக்குரிய விருதினைப் பிரயா நஞ்சாாம் இயக்கிய பாரும் என்ற படம் பெறுகிறது. இத்திரைப்படம் இன்னும் திரையரங்குகளுக்கு வரவில்லை. திரைக்கு வராத ஒரு தமிழ்த் திரைப்படத்தைத் தவிர, வேறு எந்தத் தமிழ்ப் படத்துக்கும் எந்த விருதுகளும் வழங்கப்படாமை குறித்து, தமிழ்த் திரையுலகினர் மத்தியிலும், திரைப்பட ரசிகர் மட்டத்திலும் பெரும் அதிருப்தியும், சலசலப்பும் ஏற்பட்டுள்ளன. இயக்குநர் பாரதிராஜா உட்படப் பலர் இதுபற்றிக் கண்டனங்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

தமிழ்த் திரையுலகை எப்போதும் விமர்சிக்கும் ஒரு சாரார், தமிழ்ப்படங்கள் ஒரே அடிப்படையைக் கொண்ட வாய்ப்பாட்டுப் படங்களாகவே வெளிவருகின்றன என்று தமது அறியாமையை அவ்வப்போது வெளிப் படுத்துவது உண்டு. ஆனால், உண்மை அப்படி அல்ல. பலவேறு சாதாரணத் திரைப்படங்களுக்கு மத்தியில் அன்மைக் காலங்களில் மிகத் தரமான படங்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிரயேறும் யெருமாள், மெருந்து தொடர்ச்சி மலை, கனா, பேரன்பு, 96, வடசௌக்கை, சும்பர் ஸ்லக்ஸ், 2.0, தரமன் போன்ற தரம்வாய்ந்த பல தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தேசியத் திரைப்பட நடுவர் குழுவின் கண்களில் படவில்லையா என்பது கேள்விக்குறி. தமிழ்த் திரைப்படங்கள் மாற்றாந்தாய் மனோபாவத்தில் தான் இந்திய தேசிய நடுவர் குழுவினால் நோக்கப்படுகின்றதா என்ற சந்தேகமும் எழாமல் இல்லை.

நினைவில் நிழலாரும் இலக்கியச் செல்வர்கள் “இலக்கியம் வேண்டுமா?” - எனக் கேட்டார் “சுரபி”யில்...

தமிழ்மன், தேசுத்தின் கண
மாண மக்கள்

யாழி நகரில் அந்த ‘50-60’களில், வண்ணார்பண்ணையில் மிகப் பிரசித்திபெற்றிருந்த ஒர் அச்சுக் ‘விவேகானந்தா பிரஸ்’ திருநாவுக்கரசு கிருஷ்ணபிள்ளை சுகோதாரர்களின் கடும் உழைப்புக் காணப்பட்டது.

இளையவர் கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வத்தில் தானே வெளியீட்டாளராகி ‘சுரபி’ என்கிற பெயரில் ஒருமாணவ இதழைத் தன் அச்சுக் கட்கபலத்தில் கொண்டுவர ஆரம்பித்தார்.

அவருக்கு உறுதுணையாக அய்யர் வீட்டுப்பிள்ளையான மகாதேவா என்ற உயர்வகுப்பு மாணவர் ஒருவரும், புகையிலை வியாபாரியின் மகனான சி.சன்முகவடிவேல் என்ற இளைய தலைமுறையும் இருந்தனர்.(இவரே பிற்காலத்தில் ‘சி.சன்முகம்’ - என்ற வாளைாலி, மேடை நாடக எழுத்தாளராகவும், வாளைாலிக் குயில் ராஜேஸ்வரியின் துணைவராகவும் ஆனவர்!).

இந்த ‘சுரபி’ அன்று மாத இதழாக பாடசாலை விற்பனையையே நம்பி இருந்தது. மாணவமணிகளும் உற்சாகமாக வாங்கி வாசிப்புப் பழக்கத்தை அதிகரித்துக் கொண்டனர். அதிபர்களதும் ஆசிரியர்களதும் அற்புதமாக ஒத்துழைத்தனர்.

ஒரு சிறுதொகை இதழ்கள் கொழும்பையும் எட்டிப் பார்த்தன. மிகவும் சிறுபாராயம் கொண்ட ‘கல்கண்டு’ அதிதீவிர வாசகனான என் கைக்கும் கிடைத்தது.

அதேபோல, உயர்வகுப்பு அல்லது பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த ஒருவரும் ‘சுரபி’யால் ஈர்க்கப்பட்டார்.

‘இலக்கியம் வேண்டுமா?’ என்ற தலைப்பில் அவர் இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகத்தை எழுதியனுப்ப அது ‘சுரபி’யில் தொடர்க்கட்டுரையாகப் பரிஞாமித்தது.

அன்று அவ்வாறு ஆரம்பித்த இலக்கியவேட்கை அவரை எங்கோ கொண்டு வைத்தது. அத்துறையில் அரிய அரியாசனம் பெற்று மறைவின் பின்னரும் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத உயர் இலக்கியத் திறனாய்வாளராக இங்கும் தமிழகத்திலும் திகழ்கிறார்.

ஒரு மாணவ இதழான ‘சுரபி’, இலக்கியக் கட்டுரைகளுக்கு அவருக்குப் பிள்ளையார்க்குமிட்டுதென தயங்காமல் பதிவிடலாம்.

ஏனெனில், ‘சுரபி’க்கு முன் அவரது எந்த இலக்கியக் கட்டுரையும் எதிலும் வந்ததாகப் பதிவில்லை.

மாறாக, ‘வீரகேசரியில் பிறமொழிச் சிறுகதைகளின் தமிழ் வடிவங்களும், ரேடியோசிலோன், தமிழ் நாடக அரங்கில் தவறாமல் நாடக ஒலிபரப்புமாகப் பங்களிப்புகள் செய்த வரலாறுண்டு.

அன்னாரது பெயரை அபிமானிகள் ஓரளவு ஊகித்து விட்டிருக்கலாம். ஒப்பற்ற இலக்கியமானிதர், பேராசிரியர் கே.கைலாசபதி அவர்களே அந்தச் ‘சுரபி’ மனிதர்!

இங்கே, இன்னொரு ‘சுயத்தகவு’லையும் நான் பதித்துவிட அனுமதியுங்கள்.

முன்பு குறிப்பிட்ட விவேகானந்த அச்சுக் கே.கிருஷ்ணபிள்ளை என்னுடன் தொடர்புகொண்டு, “அய்யா நீங்கள் ‘கல்கண்டு’ தமிழ்வாணன் தாசனாகத் தென்படுகிறீர்கள். அவர் கேள்வி-பதில் கூர்க் கீங்களதும் ஏன் அவர் போல் ஒன்றை எங்கள், ‘சுரபி’யில் ஆரம்பிக்கலாகாது?” எனக் கேட்டார்.

அதன் விளைவு ‘மக்கள் பதிலளிக்கிறார்’ - யாழி. மாணவர் மனத்தை ஒவ்வொரு இதழிலும் தொட்டுப் பார்த்தது!

குறிப்பு: இந்தச் ‘சுரபி’ இதழோன்றை இப்பொழுது பார்த்து மகிழ் அடங்கா ஆவல்!

ஞானம் சஞ்சிகையின் ஜான் 2019 இதழ் அதன் 229 ஆவது இதழாக மலர்ந்திருக்கிறது.

'2000ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய ஞானம் சஞ்சிகை மாதந் தவறாது வெளிவந்து தனது பதினாணவயதையும் தாண்டி இருபதாவது அகவையில் அடியெடுத்துவைக்கும் வரலாற்று நிகழ்வுடன் தொடர்புகொண்ட அதன் 229ஆவது இதழ் இப்போது உங்கள் கைகளில் 'தவழ்கிறது' என்று ஆசிரியர் பக்கத்தினாடாகத் தனது இதழியல் வெற்றி மகிழ்வை வாசகர்களுடன் பகர்ந்துகொள்கின்றார் ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன்.

200 ஆண்டுக்கான நோக்கியோடும் ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை பதித்துவரும் தடங்கள் ஆழமானவை. அமைதியும் அழகும் ஆனந்தமும் மிக்கவை. வரலாற்றில் பதிவுபெறும் முக்கியத்துவம் கொண்டவை.

ஆரம்பம் கொண்ட ஜான் 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மாதம் தவறாமல் வெளிவந்து சாதனை படைத்த ஒரேமாத இதழ் என்ற பெருமையும் ஞானத்துக்குண்டு.

ஞானத்தின் முதல் இதழ் 06.06.2000 இல் வெளிவந்தது. 32 பக்கங்களில் ஒரு சிறுசஞ்சிகைக்கேயுரிய எளிமையுடன், சிறுசஞ்சிகை ஒன்றின் முக்கியபணியாக அமையவேண்டியவைகள் பற்றிய குறிப்புகளுடன் மலர்ந்திருந்தது. படிப்படியாக முன்னேறி 84ஆவது இதழுக்குப் பிறகு கூடியபக்கங்களுடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. ஆரம்பித்த 1/8 சைசிலிருந்து பெரிய அளவுக்கும் மாறியிருந்தது.

கேக்கணேஷ் சிறப்பிதழ், பிரமிள், வரதர், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, சிற்பி என சிறப்பிதழ்களை கூடிய பக்கங்களுடன் வெளியிட்டு வந்த ஞானம் தொட்டமுதல் மைல்கல் அதன் 100 ஆவது இதழ். நூறாவது இதழை ஈழத்தின் நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 275 பக்கங்களில் வெளியிட்டு வியப்புட்டியது ஞானம்.

“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப் போல்
கலைப்பெருக்கம் கவிப்பெருக்கம்
மேவழாயின் ஸளத்தில் வீந்திருக்கும்
நஞ்செரல்லாம் விழிவெற்றுப்
பதவிகொள்வர்”

என்னும் மகாகவி பாரதியின் கூற்று ஞானத்தின் மகுதவாசகம் அதற்கிசைவாகவே கட்டுரைகளும், கதைகளும், கவிதைகளும் நாடகமுமாக வெள்ளம் போல் பெருக்கெடுத்து ஓடும் இலக்கியசிறப்பிதழ் இது 100ஆவது இதழ். 100முத்தாளர்களின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் என முன் அட்டை பொறித்துக்கொண்டது.

ஞானம் இதழ்களின் அட்டைப் படங்கள் முத்திரை அளவில் முன் அட்டையில் முத்திரையிட்டுள்ளன.

100ஆவது இதழை ஈழத்தின் நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாக வெளியிட்ட ஞானம் தனது 150 ஆவது இதழை '�ழத்துப்போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக' 2012 நவம்பரில் வெளியிட்டது. 'நவீனதமிழ் இலக்கியத்தில் போர் இலக்கியம் என்றவொரு தனியான பகுப்பை உருவாக்கிய பெருமை ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளையே சாரும். கடந்த முப்பெரும் தசாப்தங்களான ஈழத்துப் போர்க் காலத்தில் மொழியையும் அதன் வழியான இலக்கியத்தையும் கலாசார ஆயுதமாக ஏந்திய பேனாமன்னர்களின் போரிலக்கியம் தொடர்பான படைப்பு, ஆய்வு: மதிப்பீடு: கருத்தாடல்: ஆவணம் பற்றிய பெருந்தொகுப்பாக இச்சிறப்பிதழ் வெளிவருகிறது என்னும் குறிப்புடன் 600 பக்கங்கள் கொண்ட பெருந்தொகுப்பாக வெளிவந்தசிறப்பிதழ் இது.

தெளிவுத்தை ஜோஸ்

2014 மிசம்பர் மாத இதழ் ஞானத்தின் 175 ஆவது இதழ் இந்த 175 ஆவது இதழை ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழாக 950 பக்கங்களில் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

நவீன் தமிழ் அரசியல் சமூகப் பண்பாட்டு முகத்தை உலகவெளியில் தெரிவிக்கும் முதலாவது பெருஞ்சிறப்பிதழாக இவ்விதம் வெளிவருகிறது. கவிதை தொடக்கம் கதைவரையும், கல்விதொடக்கம் கலை வரையும்: அரசியல் தொடக்கம் சமூகம் வரையுமான ஈழத்துப் புலம்பெயர் தமிழர்களின் பன்முகக் கலாசாரத்தை பிற கலாசாரங்களினாடான தமிழின் ஊடாட்டத்தை காட்டிநிற்கும். எதிர்காலத்தில் புலம் பெயர் நாடுகளில் ஈழத் தமிழர் களின் இனவரைபை வரையத் தொடங்குவோருக்கு இலக்கிய மூலாதாரங் களில் ஒன்றாக இச்சிறப்பிதழ் அமையும். எல் ஸாவற் றுக் கும் மேலாக புலம் பெயர் இலக்கியம் என்ற தமிழ் இலக்கியவகைமையினை ஈழத் தமிழர் உருவாக்கினர் என்பதையும் உலகத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஈழத்தமிழர் இலக்கிய ஒளிபாய் ச்சினர் என்பதையும் இச்சிறப்பிதழ் வலுவாகக் காட்டி நிற்கும் என்று குறிக்கின்றது இந்தப் பாரிய சிறப்பிதழுக்கான ஆசிரியர் குறிப்பு.

ஜனவரி 2017இல் ஞானத்தின் 200 ஆவது இதழ் ஈழத் தமிழ் இலக்கியவெளி புரதலும் பகிர்தலும் என்னும் நேர்காணல்கள் கொண்ட சிறப்பிதழாக வெளிவந்திருக்கிறது. 1000 பக் கங் கள் கொண்ட இந்தபெருஞ் சிறப்பிதழில் 60 ஈழத்து இலக்கிய ஆரஞ்சமைகளின் நேர் காணல் கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜூன் 2018 ஞானத்தின் 19 ஆவது அகவையின் ஆரம்பம். 217 ஆவது இதழ் இந்த இதழை ‘அருள் வாக்கி அப்துல் காதீர்’ புலவரின் நூற்றாண்டுச் சிறப்பி தழாக வெளிவந்துள்ளது.

இருபதாவது அகவையில் அடிவைக் கும் ஞானத் தின் 229 ஆவது இதழ் 2019ஜூன் இதழ்.

இந்த ஜூன் இதழும் ஞானத்தின் 20 ஆண்டுகால இதழியல் நடையும் அதன் சாதனைகளை நினைவு கூரவேசெய்கின்றன.

ஆழத்தின் இதழியல் வரலாற்றில் எவராலும் எட்டமுடியாத உச்சங்கள் இவை. பாராட்டுக் கஞ்சனான வாழ்த் துக்களை ஞானம் ஆசிரியர் குழுவுக்கு வழங்குவோம்.

(நாளி: வீரகேசரி சங்கமம் 29-06-2019)

○○○

வாசிப்பு டாசிப்பு

பாய்ந்துவிடும் அருவிபோல் மெல்ல பரவிவரும் கலிதைகள் பறப்பை மனதில் பதித்திடாமல் பதைபதைக்க வைக்கின்றதே மாய்ந்திட்ட உறவுகள் ஒருநாளில் மொத்தமாய் எம்மண்ணில் மரிப்புக்குள் வாழ்ந்தனால் மருண்டதைம் விதையாகவே..!

தேய்ந்திடாத வேதனையில் துவண்டுகிடக்கும் விழிகளில் துளிநுளியாய் துளிர்ப்பதை துடைத்திட விரல்கள் தேழி ஒய்ந்திடுமுடியானுள் உள்ளக கதறலை உதிர்க்கும் வரிகள் உருக்கியெடுத்தன் உயிர்வரை சுடுகின்றதே தோழி!

காய்ந்துவிட்ட சுருக்கைப்போல் கனமின்றியே மிதந்தவனை கனமான கலிதைகளால் கரும்பாறையாய் அழுத்துகிறாய் சாய்ந்துவிடத் தோளில்லையெனச் சஞ்சலம் கொள்ளாதே கலிமங்கும் வாழுமறவுகளின் சத்தியமே தாங்குமுனை!

தேய்ந்துவிடுகின்ற காலச்சுவட்டால் தேர்வாகும் படைப்பாக தேவையும் தேடல்களும் தெளிவுபடுத்தும் உள்ளமுத்தை ஒய்ந்துவிடத் துடிக்கும் மனதீவலும் அழுத்தமான யாசிப்பும் அகிலத்துந் தமிழரின் வாசிப்பினால் அரங்கேறும் சத்தியமே..!

**அங்கீரன் புலனேந்திரன்..
யேற்மனியிலிருந்து...**

சி.மு. காலி ஜெவணம் நகர்ப்புகள்

புலவால் நூல் வெளியீடு ஏழா

புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் எழுதிய ‘புலவொலி’ கட்டுரைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா ஆகஸ்ட் 11ஆம் திகதி சாகித்தியர்த்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் தலைமையில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இசைக்கலைமணி விட்னுப்பிரியாவின் மாணவர்களின் இறை வணக்கத்துடன் நிகழ்வு ஆரம்பமானது. மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து கலாகூரி திவ்யா கேஜேனின் அபிந்ய வேத்திரா நடனப்பள்ளி மாணவிகளின் வரவேற்பு நடனம் இடம் பெற்றது. தலைமையுரையினைத் தொடர்ந்து இந்து மாமன்றச் செயலரும் இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தலைவருமான வே. கந்தசாமி, ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், முத்து பத்திரிகையாளர் வீ. தனபாலசிங்கம், ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். சியன தேசிய கலவியியல் விரிவுரையாளர் துணைவியூர் கேசவன் வெளியீட்டுரை நிகழ்த்தி நூலினை வெளியிட்டுவைத்தார். முதற்பிரதியை திருமதி அபிராமி கயிலாயபிள்ளை பெற்றுக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து எழுத்தாளர்களான ச. முருகானந்தன், திருமதி ராணி சீதரன் ஆகியோர் நூல் நயவுரை செய்தனர். சட்டத்தரணி எழில்மொழி இராஜகுலேந்திரா நிகழ்வினைத் தொகுத்து வழங்கினார். நூலாசிரியர் ஆ. இரத்தின வேலோனின் ஏற்புரையுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

•••

யாழ். புத்தகத்திருமூர்

யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் அண்மையில் இடம்பெற்ற புத்தக திருவிழாவின்போது திறனாய்வாளர் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் “திரைப்படத் துறையில்” எனும் நூலின் சிறப்புப் பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாதிம் உமர் நூலாசிரியரிடமிருந்து பெறுவதையும் ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் வைத்தியர் தி.ஞானசேகரன், மலையக எழுத்தாளர் மலர்ன்பன் ஆகியோர்களையும் படத்தில் காணலாம்.

•••

முபல எழுத்தாளர் மு. சவாங்கம் அவர்களது “டயீ” நாவல் வெளியீடு வழா

பிரபல எழுத்தாளர் மு. சிவலிங்கம் எழுதிய உயிர் நாவலின் வெளியீட்டு விழா 17-08-2019 சனிக்கிழமையைன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில் இலக்கியப் புரவலர் அல்லாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்ததோடு முதற்பிரதியையும் பெற்றுக் கொண்டார். மங்கல விளக்கேற்றல் நிகழ்வுடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் படைப்பாளர் பதுளை சேனாத்ராஜா வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து மல்லியப்பு சந்தி திலகர் நூல் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின், சட்டத்தரணி ஜி இராஜகுலேந்திரா, பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், சாகித்தியரத்தினா தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் கருத்துரை வழங்கினர். நூலாசிரியர் மு. சிவலிங்கம் ஏற்புரை வழங்கினார். சுப்பையா கமலதாசன் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார் ஏராளமான பிரமுகர்கள் இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

• • •

டிப்ளோமா சான்றிதழ் வழங்கும் வைபவம்

மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் கண்டி ஷெரின் தையற்கலை, அழகுக்கலை நிறுவனத்தில் பயிற்சிப் பெற்ற மாணவர்களுக்கு டிப்ளோமா சான்றிதழ் வழங்கும் வைபவம் 28.07.2019 ஞாயிற்றுக்கிழமை கண்டி இந்துகலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் சிறப்பு விருந்தினராக கலந்துகொண்ட இலங்கையின் பிரபல நாவல், சிறுக்கை ஆசிரியரும் சர்வதேச சஞ்சிகையான ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் மங்கள விளக்கேற்றுவதையும், பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட மத்தியமாகாண ஆளுநர் மைத்திரி குணரட்டன அவர்களால் அவர் கொள்விக்கப்படுவதையும், இவ்விழாவில் டிப்ளோமா சான்றிதழ்களை பெற்றுக் கொண்ட மாணவர்களுக்கு ஆளுநர் சான்றிதழ்கள் வழங்குவதையும் காணலாம்.

கண்ணி ரோ.அ. ரோமன்

வாசத்துறை பேசுக்குரை

ஞானம் இதழில் இம்மாதம் வெளியான கண்டா கிரிதூரனின் சுமண்தாஸ் பாஸ் குறுநாவல், அவரது நினைவாற்றலையும் வியக்கவைக்கிறது. இலங்கை வந்தால், அந்த குறுமண்காடு, நான் அடிக்கடி செல்லும் பிரதேசம். அவர் எழுதியிருப்பதுபோல் அது இன்று சிறிய நகரமாகிவிட்டது. அக்கதையின் மூலம் அக்காலப்பகுதியின் இயற்கையை ரசித்தேன். நீர்நிலைகளும், பறவைகள், தாவரங்கள், மிருங்கள், ஊர்வனங்களையும் நினைவிலிருத்தி எம்மையும் அங்கே அழைத்துச்சென்றிருக்கிறார். அவர் கண்டாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து பலவருடங்களின் பின்னரும், தனது நினைவுக்குக்கையில் நிரந்தரமாக தங்கியிருந்த காட்சிகளை வாசகர்களுக்கு சித்திரமாக்கியிருக்கிறார். சுமண்தாஸ் பாஸ் போன்று பல சிங்களவர்கள் எல்லைக்கிராமங்களில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், அக்காலப்பகுதியில் அச்செய்திகளை படைப்பிலக்கியத்தில் பதிவுசெய்ய முடியாமல் பலரும் சூழ்நிலையின் கைதிகளாகத்தான் வாழ்ந்தார்கள். எழுதியிருந்தாலும் எமது தமிழ் இதழ்கள் அப்போது வெளியிட்டிருக்காது. உண்மைச்சம்பவம் ஒன்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நான் எழுதிய மனப்புண்கள், ஆண்மை முதலான சிறுதைகளை அக்காலப்பகுதியில் எமது தமிழ் இதழ்கள் வெளியிட மறுத்தன. இன்று காலம் மாறிவிட்டது. அதனால் எழுதமுடிகிறது.

- அன்புடன் முருக்குயதி

•••

ஞானம் 230 சஞ்சிகையில் வெளிவந்த பிரமிளா பிரதீபனின் ‘ஒரு அரசமரமும் சில வெளவால்களும்’ சிறுதையை மிகவும் இரசித்து வாசித்தேன். அவருக்கு எனது வாழ்ந்துக்கூடிய கதையில் எமது நாட்டில் நடக்கிற பல உண்மைகள் இலைமறை காய்களாக பொதிந்திருக்கிறன. வெளவால்களின் தொல்லைகள்.பாட்டி நேசித்த அரசு மரத்தையே வெறுக்க வைக்கும் நிலையை உணர்த்தும் இக்கதையை சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்தால் பெரும்பான்மை இனமக்களுக்கும் போய்ச்சேரும் என நம்புகிறேன்.

- தேவனி கருணாகரன்

•••

ஞானம் 231 ஆகஸ்ட் 2019 இதழ் கண்ணுற்றேன். அண்மையில் காலமான ஐந்து சூழ்ந்து ஆளுமைகளை கண்ணீர் அஞ்சலியுடன் நினைவு கூர்ந்துள்ளீர்கள். அவர்கள் முறையே மலையகத்து பேராசிரியர் எம். சின்னத்தம்பி, கண்டாவில் காலமான உதயனன், (இராமலிங்கம் சிவலிங்கம்) ஆங்கில எழுத்தாளரும் கவிஞருமான திருமதி ஜீன் அரசநாயகம், பிரபல எழுத்தாளர் கண மகேஸ்வரன், மற்றும் சிங்கள தமிழ் உறவுக்குப் பாலமாக அமைந்த உபாலி லீரட்டன், ஆகியோர் ஆவார்கள். மறைந்த ஆளுமைகளை மறக்காது நினைவு கூர்ந்து அன்னாரது புகைப்படங்களுடன் அஞ்சலி செலுத்தியமை நெஞ்சை நிறைவு செய்தது.

- கலாஜுவணம் ஆ. இருபுதி பாலஸ்ராம்தூரன்

•••

சென்ற இதழில் வெளிவந்த வ. ந. கிரிதூரன் எழுதிய குறுநாவல் சுமண்தாஸ் பாஸ் சிறப்பாக இருந்தது. எழுத்தாளர் வன்னி மண்ணின் அன்றைய சூழ்நிலையை மிகவும் தத்துப்பமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியிருந்தார். அன்றைய வன்னிமண் அவர் எழுத்தில் என்றும் வாழும். சுமண்தாஸ் பாஸ் என்ற நல்ல மனிதன் சூழ்நிலைக் கைதியாகிவிட்டார் என்றுதான் என்னத் தோன்றுகிறது. இன்றைய காலத்தில் பல வயோதிப்பர்களுக்கு மறதி நோய் ஒரு பிரச்சினையாகி வருகிறது. அதனைக் கதையாக எழுதிய யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசத்திற்கு வாழ்ந்துக்கள். வி. ஜீவகுமாரனது கதை வழிமேபால் சிறப்பாக இருந்தது. புலம் பெயர் தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் திரிசங்கு நிலையை சிறப்பாகக் காட்டியிருந்தார். வே. தில்லைநாதனின் பாட்டும் நானே பாடலும் நானே சமகால நீதித்துறையைப்படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது. எல்லாமே அவர்களாக இருக்கும்போது தமிழர்கள் இனி இந்த நாட்டில் நீதியைத் தேட முடியுமா? எம்.எம். மனஸார் தனது குறுங்கதையில் இன்றைய திருட்டு டெக்னிக் ஒன்றை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியிருந்தார். மொத்தத்தில் எல்லாக்கதைகளுமே பாராட்டும்படியாக இருந்தன.

- தமிழ்முத்து, சிலாயம்

•••